

EUROPA REPUBLICANA

Programa electoral

Eleccions al Parlament Europeu 2024

ARA REPÚBLIQUES

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

ehbildu

bng

BLOQUE
NACIONALISTA
GALEGO

ara mēs

PROGRAMA ELECTORAL

ÍNDEX

I. ARA REPÚBLIQUES.....	3
II. EUROPA REPUBLICANA	4
III. PROGRAMA.....	7
1. UNA EUROPA PER TOTS ELS POBLES.	7
1.1 Dret a l'autodeterminació: acord de claredat.....	7
1.2 Drets civils i polítics: amnistia i llibertat.....	8
1.3 Diversitat i plurilingüisme: català i occità, llengües oficials	10
1.4 Drets fonamentals: llibertat d'expressió, privacitat i drets digitals	12
1.5 Transparència i lluita contra la corrupció.....	14
1.6 La reforma democràtica i institucional de la Unió	16
2. CONTRA L'EXTREMA DRETA.....	19
2.1 Drets socials i laborals	19
2.2 Drets de ciutadania: migracions, refugi i asil	22
2.3 No-discriminació i lluita contra el racisme	25
2.4 Lluita contra la pobresa.....	27
2.5 Accés a la salut	29
2.6 Feminismes.....	31
2.7 Drets de les persones LGTBI.....	34
2.8 Cohesió social i territorial.....	36
2.9 Memòria contra la intolerància.....	38
3. UNA EUROPA D'OPORTUNITATS PER A TOTHOM	39
3.1 El dret a la cultura	39
3.2 Educació per a tothom	41
3.3 L'esport per a la millora social.....	43
3.4 El dret a un habitatge digne	44
3.5 Joventut: el dret a emancipar-se.....	45

3.6 Els drets de la infància.....	46
4. UNA ECONOMIA PRÒSPERA	48
4.1 Suport a l'economia productiva i a l'ocupació de qualitat.....	48
4.2 Reindustrialització europea i autonomia estratègica	49
4.3 Un sector primari amb futur	51
4.4 Fons europeus, Next Generation	54
4.5 Governança econòmica i monetària	56
4.6 Recerca i innovació.....	59
4.7 Tecnologia, polítiques digitals i intel·ligència artificial.....	62
4.8 Justícia fiscal	65
5. UNA TRANSICIÓ ECOLÒGICA JUSTA.....	68
5.1 El Pacte Verd Europeu.....	68
5.2 Els límits socials i ecològics al creixement.....	71
5.3 Transició energètica	72
5.4 Mobilitat sostenible	74
5.5 Polítiques de residus	77
5.6 Polítiques de l'aigua	78
5.7 Biodiversitat i protecció dels hàbitats naturals.....	79
5.8 Drets i benestar dels animals	80
6. EUROPA AL MÓN.	83
6.1 Prioritats i principis de l'acció exterior de la UE.....	83
6.2 Relacions euro-mediterrànies i internacionals	84
6.3 Ampliació de la UE cap a nous i antics estats membres	89
6.4 Tractats de comerç, empreses i drets humans	90
6.5 Seguretat europea.....	92
6.6 Cooperació amb el sud global	94

I. ARA REPÚBLIQUES

Us presentem el programa electoral d'Esquerra Republicana per a les eleccions al Parlament Europeu del dia 9 de juny de 2024. Per aquests comicis, tornem a construir aliances, sumant més gent al nostre projecte. Repetim la candidatura amb EH Bildu i BNG, però també hi sumem a Ara Més de les Illes. Perquè és sumant més gent i sent més, com podrem tenir més força i incidir en les polítiques europees. Així doncs, presentem Ara Repúbliques, la coalició per defensar la democràcia, els drets i les llibertats dels nostres pobles a Europa.

MANIFEST PER LA DEMOCRÀCIA, ELS DRETS I LES LLIBERTATS, ARA REPÚBLIQUES

Davant d'una Europa que afronta l'ascens de l'extrema dreta, el retorn de les polítiques d'austeritat, el creixement del militarisme, i l'amenaça del canvi climàtic, Ara Repúbliques és una aliança compromesa amb la defensa dels drets socials i laborals, amb un model de societat solidari, feminista, obert, ecologista i democràtic, per defensar i conquerir tots els nostres drets com a persones i com a pobles.

Defensem el dret a l'autodeterminació com a motor d'una Europa de nacions lliures i iguals, la fortalesa i l'impuls de la llengua i la cultura dels nostres països, un estat del benestar que garanteixi oportunitats i drets a les nostres societats. Una Europa que actuï de manera adequada a les diverses realitats, que reconegui la insularitat com element diferencial. Una Europa verda i justa.

Defensem un model de societat que incentivi el teixit productiu i industrial, la innovació i el desenvolupament; que permeti el jovent crear i desenvolupar el seu propi futur i que tingui cura del present i del futur de la nostra gent gran. Un model de societat que promogui i garanteixi la riquesa cultural i lingüística dels pobles, internacionalista i pacifista; que promogui un model de desenvolupament just, i verd, que defensi el medi ambient i lluiti contra el canvi climàtic; un model de societat que no tanqui fronteres a qui només busca un futur digne; un model de societat que combati el feixisme i la xenofòbia.

Per la democràcia, els drets i les llibertats. Per la defensa dels nostres pobles i la seva gent, Ara Repúbliques.

II. EUROPA REPUBLICANA

Una Europa social, ecològica i de les llibertats

La Unió Europea afronta multitud de reptes en un món en què els esdeveniments globals d'importància històrica se solapen de forma vertiginosa. Les guerres imperialistes, l'emergència climàtica i social, l'esgotament dels recursos energètics, la pujada de l'extrema dreta o la crisi d'un sistema econòmic regit per l'especulació semblen indicar la fi d'una era de la globalització.

En aquest context de complexitat, **defensar Catalunya i els Països Catalans a Europa** no és només una qüestió de representació política, que també, sinó una **qüestió de responsabilitat cultural, social, econòmica i mediambiental**.

Defensar Catalunya i els Països Catalans a Europa significa lluitar perquè **les nostres veus siguin escoltades** en els passadissos del poder, on es decideixen les polítiques que afecten directament el nostre futur.

Significa assegurar que la nostra **cultura, llengua i nació** siguin reconegudes i respectades davant dels atacs.

Significa defensar la **immersió lingüística** dels atacs del Partit Popular.

Significa **defensar la pagesia** votant en contra dels acords de lliure comerç amb països que no compleixen la normativa europea.

Significa promoure els nostres interessos econòmics en un mercat únic cada vegada més competitiu, garantint que les **petites i mitjanes empreses catalanes** tinguin les mateixes oportunitats que qualsevol altra.

Significa construir aliances amb altres nacions, nacions amb o sense Estat, amb objectius comuns per ser més forts en la defensa del **dret d'autodeterminació** i l'exercici de les llibertats fonamentals.

Significa votar en contra de tornar a les polítiques d'austeritat anteriors a la pandèmia i mantenir polítiques econòmiques expansives per tal de permetre als estats invertir en una **transició verda justa** i en un estat del benestar fort i resilient.

Tot això significa defensar Catalunya i els Països Catalans a Europa. I això és el que fa Esquerra Republicana al Parlament Europeu i el que farà els propers cinc anys. 93 anys d'història republicana ens avalen. **Anem a Europa a plantar cara i a defensar Catalunya i els Països Catalans** d'aquesta tempesta que amenaça Europa.

10 prioritats per defensar Catalunya i els Països Catalans a Europa:

1. **Acord de Claredat europeu.** Treballarem per establir el marc legal pel qual la Unió Europea garanteixi les condicions en què es pot exercir el dret a l'autodeterminació dels pobles que la componen, així com el procediment que ha de permetre l'ampliació interna per a la incorporació automàtica de nous estats formats per ciutadans i territoris que ja formen part de la UE.
2. **Defensa del català.** Treballarem perquè el català i l'occità esdevinguin llengües oficials i de treball de la Unió Europea, i perquè el català sigui llengua vehicular de l'ensenyament als territoris de parla catalana.
3. **Transició ecològica justa.** Apostem per una ambiciosa agenda climàtica per assolir la neutralitat climàtica el 2040, eliminant gradualment l'ús del carbó per a 2030, del gas fòssil per a 2035 i de totes les energies no renovables per a 2040. Reclamarem més recursos per al clima i la preparació per a les catàstrofes naturals i un Fons Europeus per a la Transició Verda.
4. **Defensa del nostre model econòmic i agrari.** Treballarem per regular les condicions i qualitat dels productes d'importació a la UE que garanteixi la competència en igualtat normativa, defensar els nostres agricultors, promogui el desenvolupament sostenible, redueixi les emissions de CO2 i impulsi la producció i consum de proximitat.
5. **Millora de les condicions laborals.** Treballarem per la creació de nous llocs de treball de qualitat, per la creació d'un Salari Mínim Europeu, i per reduir el temps de treball. A més, apostem per la creació d'un fons comú per a l'establiment d'una renda bàsica universal europea.
6. **Dret a l'habitatge.** Apostem per desenvolupar una estratègia europea que permeti incrementar el parc públic d'habitatge, rehabilitar edificis, evitar l'especulació, afrontar els desnonaments i crear un mercat d'habitatge de preus justos. Treballarem per erradicar el sensellarisme el 2030.
7. **Feminisme i drets LGTBIQ+.** Defensem la inclusió del consentiment a la Directiva contra les violències masclistes i fer constar els drets sexuals i reproductius són drets fonamentals a la Carta de Drets Fonamentals de la UE. A més treballarem per aprovar una Directiva europea d'igualtat de tracte que garanteixi els drets de les persones LGTBIQ+ a la UE.
8. **Justícia econòmica.** Apostem perquè l'1% més ric contribueixi de manera justa la seva part d'impostos mitjançant un impost sobre la riquesa i impostos harmonitzats sobre els guanys de capital a la UE. A més, cal repartir els objectius de dèficit de forma justa, limitant la capacitat dels Estats per centrifugar el marge de dèficit i donant major flexibilitat a administracions autonòmiques i locals.

9. **Més democràcia.** Continuarem denunciant les restriccions a la llibertat d'expressió i associació del moviment independentista en l'àmbit europeu, així com l'espionatge i tota la persecució judicial. Per aprofundir en la democratització de les institucions europees, proposem que la presidència de la Comissió sigui proposada i escollida pel Parlament Europeu, on resideix la sobirania de la ciutadania.
10. **Vies legals i segures.** Apostem per una missió de recerca i rescat finançada i liderada per la UE a la Mediterrània, i per establir vies legals cada vegada més flexibles mitjançant un nou Codi de Migració. La UE ha de deixar d'externalitzar la gestió de la migració als governs autoritaris.

III. PROGRAMA

1. UNA EUROPA PER TOTS ELS POBLES.

DEMOCRÀCIA, DRETS FONAMENTALS I AUTODETERMINACIÓ

1.1 Dret a l'autodeterminació: acord de claredat

Els Països Catalans, igual que les altres nacions del món, tenen dret a l'autodeterminació, és a dir, a decidir lliurement el seu futur com a subjecte polític i assolir la independència. El poble català ha demostrat en varies ocasions de la història aquest anhel per la llibertat i per la voluntat de governar-se per si mateix. L'última d'aquestes demostracions va ser l'1 d'octubre de 2017, quan milions de catalans van anar a votar en un referèndum d'autodeterminació que es va celebrar malgrat tots els impediments i dificultats provocades pel govern de l'Estat espanyol, el qual s'hi oposava.

És per aquest motiu que és imprescindible que Europa obri el camí que Espanya es resisteix a emprendre. Europa ha de liderar el trajecte per tal que els seus diferents pobles i nacions puguin tenir veu i ser escoltats amb llibertat, tot establint les regles del joc per les quals l'autodeterminació pugui dur-se a terme. El dret a decidir el futur polític d'un poble votant, no és altre que una eina més per la resolució pacífica de conflictes que, a través de la democràcia, expressa la voluntat de la seva ciutadania a les urnes. Només votant es pot construir un futur compartit amb tots els pobles i les nacions europees.

Europa avançarà si escolta la ciutadania. Cal passar del protagonisme dels estats membres al protagonisme de la ciutadania europea, que s'ha de fer seu el projecte que compartim. És per tot això que apostem clarament per establir les normes per donar forma a l'ampliació interna de la UE tot garantint l'estabilitat d'aquells territoris que decideixin emancipar-se i romandre de forma continuada dins del projecte europeu.

Què hem aconseguit?

- **Creació del grup “Self-Determination Caucus”** format per eurodiputats a favor d’impulsar una Llei de Claredat europea i redacció d’una proposta de Llei de Claredat.
- **Inici de la campanya “A Europe for All Peoples”** promoguda per eurodiputats de l’Aliança Lliure Europea amb l’objectiu d’aconseguir el reconeixement de les nacions sense estat dins d’Europa.

Què proposem?

- **Acord de Claredat:** l’establiment del marc legal pel qual la Unió Europea garanteixi les condicions en què es pot exercir el dret a l’autodeterminació dels pobles que la componen, així com l’establiment del procediment que ha de permetre l’ampliació interna per a la incorporació automàtica de nous estats formats per ciutadans i territoris que ja formen part de la UE.

1.2 Drets civils i polítics: amnistia i llibertat

Aquesta darrera legislatura es va iniciar en plena repressió per part de l’Estat espanyol. De fet, tres dels quatre diputats independentistes no van poder recollir l’escó. Només l’eurodiputada Diana Riba ho va poder fer i va destinar els primers mesos de legislatura a treballar per tal que, tant Oriol Junqueras com els eurodiputats de Junts i els respectius votants, poguessin veure respectats els seus drets polítics. Durant aquest període de temps, Esquerra Republicana va representar el conjunt de l’independentisme a l’Eurocambra i va exercir aquesta tasca de forma responsable i solidària.

Esquerra Republicana va utilitzar tots els seus recursos per pressionar les institucions europees perquè atorguessin l’escó als tres eurodiputats represaliats. Es van dur a terme reunions al més alt nivell amb actors polítics com l’expresident de l’Eurocambra, David Sassoli, o el comissari de Justícia, Didier Reynders. Per altra banda, també es van activar tots els procediments corresponents a la Comissió d’Afers Legals, la qual s’ocupa de vetllar pels drets i deures dels eurodiputats, per tal de revertir la situació d’injustícia que vivien els eurodiputats independentistes.

Durant els anys de repressió més dura contra el moviment independentista, vam denunciar en diverses ocasions a la Comissió Europea la persecució i assetjament judicial a tot tipus de manifestació o associació en favor del dret a l’autodeterminació, tal com va passar amb els CDR o el cas de Tsunami Democràtic. També en aquesta línia, Esquerra Republicana ha aconseguit

recentment que Europol revisi la seva metodologia a l'hora de fer l'informe anual, on qualificava fa un any l'independentisme de "terrorista".

L'any 2022 va sortir a la llum un dels majors casos de ciberespionatge documentats a la UE: el CatalanGate. En aquest cas, una vegada més, Esquerra Republicana va entomar la responsabilitat de liderar la denúncia i la investigació d'aquest escàndol al Parlament Europeu i va ocupar la vicepresidència de la Comissió d'Investigació sobre Pegasus. La tasca ingent d'Esquerra en el marc d'aquesta comissió va ser decisiva a l'hora de redactar un informe final que recollia de forma molt detallada el cas del CatalanGate i que instava l'Estat espanyol a aclarir els 65 casos d'espionatge acreditats per Citizen Lab.

Per últim, Esquerra Republicana ha sigut la principal veu que ha reivindicat una llei d'amnistia des de l'inici de la legislatura. Hem defensat, conjuntament amb el nostre grup parlamentari, que les lleis d'amnistia són un instrument polític que està recollit en l'ordenament jurídic de molts països europeus del nostre entorn. A Itàlia, França o Portugal està recollit explícitament a les seves respectives constitucions. Altres països, com Irlanda, Suècia, Bèlgica, Alemanya o Àustria, no l'expliciten en els seus textos constitucionals però s'han pronunciat en un moment o altre a favor de la seva constitucionalitat. De fet, des de Segona Guerra Mundial s'han aprovat més de 50 lleis d'amnistia en aquests països. Per tant, es tracta d'una mesura utilitzada de forma habitual en sistemes polítics similars al nostre. Sempre s'utilitza com a eina per reforçar la democràcia i l'estat de dret, en cap cas en sentit contrari.

Què hem aconseguit?

- **Esquerra Republicana va detectar a l'informe sobre terrorisme** que publica anualment Europol la referència explícita que els moviments independentistes català i basc eren els més actius i violents dins l'Estat espanyol. Interpel·lant al respecte al sots director d'Europol en el marc de la seva compareixença per presentar l'informe al Parlament Europeu, aquest va admetre que Europol es limita a incorporar les contribucions que els hi fan arribar els estats. Això va propiciar que Esquerra enviés una carta a Europol demanant una reunió amb la seva directora per tal d'acordar la metodologia que l'agència utilitza per a fer aquests informes. A causa de la pressió que hem aplicat, en el marc del *Joint Parliamentary Scrutiny Group*, la directora d'Europol, en resposta a una pregunta de la companya de Grup Saskia Bricmont, va admetre que la metodologia no és correcta i s'ha començat a revisar. El passat 12 de febrer del 2024, Esquerra va visitar Europol per parlar d'aquest assumpte i la directora d'Europol va informar que una de les mesures que vol introduir l'agència policial europea és que un grup d'experts en terrorisme faci de filtre i contrasti la informació que envien els estats membres.

Què proposem?

- **Continuar denunciant les restriccions a la llibertat d'expressió i associació del moviment independentista** en l'àmbit europeu, així com l'espionatge i tota la persecució judicial.
- **Control periòdic de les resolucions del TJUE** al Parlament europeu mitjançant modificacions legislatives i resolucions dels tribunals estatals.

1.3 Diversitat i plurilingüisme: català i occità, llengües oficials

La diversitat lingüística és una de les principals riqueses de què gaudeix la Unió Europea. Això suposa un potencial per a l'enriquiment cultural de la Unió i una oportunitat per obrir-se al món. Les llengües, per tant, haurien de ser objecte d'especial atenció i promoció, no només pel seu rol com a instruments de comunicació, sinó també perquè esdevenen elements de cohesió i integració. La societat europea, immersa en una realitat global, ha esdevingut una societat plurilingüe, en què el fenomen de la immigració, la mobilitat de la ciutadania europea i la interconnexió mundial, fan que en un mateix territori es parlin moltes més llengües que les pròpies i oficials, fet que ha de ser vist com una riquesa i una oportunitat.

En aquesta darrera legislatura europea, Esquerra Republicana ha treballat per aconseguir l'oficialitat del català a la Unió Europea. En aquest sentit, s'han fet dos passos: aconseguir que al setembre de 2022 el govern espanyol demanés al Parlament europeu poder utilitzar el català, el basc i el gallec als plens del Parlament, i aprofitant la presidència de torn espanyola del Consell Europeu, aconseguir que el govern espanyol sol·licités l'oficialitat de la llengua catalana dins la UE, juntament amb el basc i el gallec.

Davant d'aquests passos, la dreta i l'extrema dreta espanyola han instrumentalitzat el Parlament Europeu per fer campanya en contra. Aquest és el cas de la Comissió de Peticions del Parlament Europeu, que ha enviat una delegació de diputats a Catalunya per qüestionar el model d'immersió lingüística. Davant d'aquesta situació, des d'Esquerra Republicana hem denunciat que es tracta d'un atac a l'escola catalana perpetrat amb fons públics europeus, amb el descrèdit que això suposa a les institucions europees.

Aconseguir l'oficialitat del català a Europa obriria el camí per posar fi a la situació de subordinació lingüística que viuen les persones catalanoparlants, una comunitat lingüística de més de 10 milions de ciutadans europeus, més gran que tretze països de la UE, i seria un estímul evident per promoure l'ús social de la llengua. Aquesta situació de subordinació és encara més accentuada per als 3 milions de parlants de l'occità, que també és llengua oficial a Catalunya. Des d'Esquerra Republicana continuarem treballant a Europa per aquesta reivindicació històrica.

Què proposem?

- Instar el govern espanyol i les institucions europees que prenguin les decisions oportunes perquè **el català i l'occità esdevinguin llengües oficials i de treball** de la Unió Europea.
- Instar les institucions europees a crear **programes específics de promoció de l'ús de les llengües minoritzades i amenaçades**, per tal d'avançar cap a un model en què l'ús legítim de les grans llengües continentals no signifiqui un pretext per reproduir i perpetuar relacions de poder entre cultures europees.

- Instar les institucions europees a **promoure la fi del monolingüisme individual** dels europeus i europees, començant pels treballadors de les administracions públiques, com a eina per combatre la subordinació lingüística dins la Unió.
- Facilitar que qualsevol ciutadà europeu pugui **adreçar-se també en català i occità a les institucions europees**, mitjançant les traduccions i les oficines que té la UE.
- **Defensar el català com a llengua vehicular de l'ensenyament als territoris de parla catalana**, com a exemple d'integració davant les institucions europees, com a resposta als atacs que rep de l'Estat espanyol i com a exemple de bones pràctiques en el tractament de la diversitat lingüística.
- **Promoure el respecte de les empreses als drets lingüístics de les persones consumidores**, mitjançant el desenvolupament d'una norma de qualitat en la gestió lingüística empresarial i afavorint una legislació que també persegueixi aquest objectiu.
- **Afavorir la inclusió de les llengües europees no oficials en els programes europeus**, com el català i l'occità, que tenen com a objectiu l'aprenentatge i la difusió de les llengües.
- **Afavorir la inclusió del català i l'occità en programes que promouen la creació en el sector artístic i cultural** i com un element a tenir en compte per parlar de sectors de gran rellevància per la diversitat lingüística com el sector editorial, l'audiovisual i el dels videojocs.
- Promoure la concessió d'ajuts econòmics i l'establiment de **mesures d'acció positiva a favor de l'ús i la creació de continguts en llengües minoritzades europees** com el català i l'occità, entesos com a ajuts i mesures comunitàries no contraris als principis comunitaris.
- **Afavorir espais de reciprocitat transfronterers** entre els territoris dels estats membres i de les regions europees que comparteixen llengua.
- Promoure i implementar el **Protocol per a la Garantia dels Drets Lingüístics** (Protocol de Donostia), que té per objectiu la promoció i protecció dels drets lingüístics dels parlants de llengües en desavantatge.
- Promoure que els estats de la Unió Europea que l'han ratificat, **aplicar la Carta Europea de les llengües regionals i minoritàries** aprovada pel Consell d'Europa. Treballar perquè els que encara no ho han fet, com França i Itàlia, la ratifiquin, i així protegir millor el català i l'occità als respectius territoris.

1.4 Drets fonamentals: llibertat d'expressió, privacitat i drets digitals

Estem molt preocupats per la reducció de l'espai de la societat civil i la creixent criminalització de les organitzacions no governamentals, com és el cas de les entitats o persones que mostren solidaritat o rescaten migrants al mar. La criminalització de la societat civil és una greu amenaça per a l'Estat de Dret i els valors de la UE. Les organitzacions sense ànim de lucre exerceixen un paper clau a la societat, contribueixen a la consecució dels objectius de la Unió i són fonamentals per a representar els interessos de la ciutadania i la societat civil, ja que donen suport a la participació activa en la vida política, econòmica i social.

La llibertat dels mitjans de comunicació, el pluralisme i la independència estan sent amenaçats a tota Europa de moltes maneres. Els exemples més extrems van ser els terribles i brutals assassinats dels periodistes d'investigació Daphne Caruana Galizia (a Malta) i Jan Kuciak (a Eslovàquia). Les amenaces físiques i la violència contra els periodistes han augmentat en els estats membres de la UE, i ha quedat en entredit la protecció policial als periodistes amenaçats o les investigacions policials contra els periodistes. Avui, la independència dels mitjans de comunicació viu amenaçada i els atacs polítics o d'actors poderosos contra els mitjans són cada vegada més habituals. A aquestes ja difícils circumstàncies cal afegir-hi els múltiples obstacles als quals s'enfronten els periodistes pel seu treball: la protecció de les fonts periodístiques es veu obstaculitzada per lleis antiterroristes, les lleis de vigilància massiva de gran abast, les demandes difamatòries dels polítics contra periodistes i les demandes 'mordassa', que pretenen silenciar els periodistes, tal com ha passat recentment a Grècia, França, Polònia o Bulgària.

L'escàndol de l'ús extensiu per part de certs estats de la UE, com l'espanyol, del programari espia Pegasus (CatalanGate) ha demostrat clarament com s'han espia impunement dins i fora de la UE, periodistes, activistes i polítics, inclosos els eurodiputats del Parlament Europeu i membres d'Esquerra Republicana, la Diana Riba i en Jordi Solé. Violar els drets fonamentals, especialment el dret a la intimitat dels representants electes, advocats, periodistes i activistes és un greu atac a la democràcia i a l'Estat de Dret. L'efecte d'aquest espionatge i assetjament és dramàtic, ja que pot dissuadir a periodistes, advocats o polítics de fer el seu treball. La UE no pot acceptar aquestes pràctiques, que posen en dubte els valors i principis europeus.

El clau positiva, la UE acaba d'aconseguir un gran avenç amb la Llei d'Intel·ligència Artificial per prohibir algunes pràctiques no democràtiques com la vigilància facial en temps real en espais públics o la vigilància policial predictiva.

Per acabar, recordar que tots els factors descrits anteriorment contribueixen al preocupant deteriorament actual de l'Estat de Dret, la democràcia i els drets fonamentals en tota la UE. Des d'Esquerra Republicana continuarem lluitant per una societat oberta, democràtica i plural, basada en l'Estat de Dret i els drets fonamentals.

Què proposem?

- **Ampliar l'informe Anual sobre l'Estat de Dret per incloure valors fonamentals i democràcia (Art. 2 TEU).** En lloc de l'informe anual sobre l'Estat de Dret de la Comissió, necessitem una

revisió anual que abasti tots els valors de l'Art. 2 TEU per part d'experts independents, que formularien recomanacions a cada estat membre. Els experts també recomanarien a la Comissió, al Parlament i al Consell quins passos han de donar-se en cas d'incompliment de valors fonamentals. A més dels procediments d'infracció per part de la Comissió i l'ús més actiu del procediment de l'article 7 per part del Consell, necessitem més maneres de congelar els fons de la UE a un estat membre en qüestió.

- **Una nova Directiva per abordar tots els casos de litigis abusius contra la participació pública (SLAPPs).** Demanem propostes legislatives addicionals per a abordar tots els casos de SLAPP, inclosos els casos penals, que complementin l'actual Directiva anti-SLAPPS que s'ha aprovat fa poc i només cobreix els casos civils.
- **Legislació horitzontal que limiti el programari espia de vigilància i la creació d'un Laboratori Europeu de Tecnologia.** Hem de posar fi a les invasions de la vida i la privacitat de les persones utilitzant tecnologia de programari espia com Pegasus. Demanem que s'estableixi un conjunt de condicions molt estrictes per a l'ús de programari espia, amb estrictes garanties perquè no es violin els drets fonamentals. Necessitem una definició jurídica a la UE per a l'ús de la "seguretat nacional" com a justificació de la vigilància, una notificació obligatòria a les persones les dades de les quals s'han consultat i la creació d'un laboratori tecnològic europeu, en la línia de Citizen Lab, per a prestar assistència a ciutadans, periodistes i activistes.
- **Una Directiva sobre normes mínimes per a la protecció de les organitzacions de la societat civil** en tots els estats membres. Hem d'establir normes mínimes per a la protecció de les organitzacions de la societat civil en tots els estats membres de la UE, facilitant la cooperació transfronterera entre les organitzacions sense ànim de lucre de la societat civil i facilitant el reconeixement mutu jurídic entre les autoritats nacionals; garantir un accés més fàcil al finançament de les organitzacions sense ànim de lucre a escala europea i estatal, creant i aplicant mesures per a donar suport a un diàleg regular, significatiu i estructurat amb la societat civil. Hauríem d'introduir noves mesures legislatives a més de la legislació sobre un estatut d'associació europeu, per a millorar encara més la protecció d'aquestes organitzacions.
- **Garantir la protecció i seguretat dels periodistes en tota la UE.** Demanem la ràpida aplicació de la Llei de llibertat de Mitjans de Comunicació a fi de garantir la llibertat, la pluralitat i la transparència dels mateixos mitjans de comunicació en tota la UE, en particular la transparència de la propietat dels mitjans de comunicació. Seguirem treballant perquè de cara a una revisió del reglament, mesures que en aquestes negociacions han quedat fora, s'hi puguin incloure, com l'elaboració d'avaluacions de qualitat de les concentracions de mercat als mitjans de comunicació, les quals podrien tenir un impacte significatiu en el pluralisme dels mitjans i la independència editorial.
- **Finançament del periodisme independent i d'investigació.** Els projectes finançats per la UE, com el "Periodisme de Recerca per al fons de la UE" (IJ4EU) haurien de transformar-se en línies pressupostàries permanents i el suport financer per al periodisme de recerca, convertint-se així en una prioritat per al pròxim marc financer pluriennal de la UE. Els fons de la UE per a accions periodístiques sempre haurien de ser desemborsats per un organisme o organització independent. La Comissió hauria de revisar els seus criteris per a assignar els diners dels contribuents europeus als mitjans de comunicació, per exemple a través del

Programa Europeu de Mitjans de comunicació, per a garantir que no es proporcioni suport financer als mitjans de comunicació que no garanteixin la independència editorial, unes condicions de treball justes per als periodistes o que tinguin una posició massa dominant en el mercat dels mitjans de comunicació.

- **Un nou mecanisme per introduir salvaguardes clares contra l'intercanvi de dades personals recollides per les forces i cossos de seguretat.** Quan les autoritats policials recopilen dades i han de compartir-les amb altres estats membres de la UE, es necessita un mecanisme clar que reguli la seva admissibilitat com a prova. La UE hauria de desenvolupar normes jurídiques clares sobre la recopilació legal de dades i l'intercanvi de dades per part de les autoritats policials amb la finalitat de proporcionar seguretat als acusats en els processos penals, així com garantir la integritat i l'autenticitat d'aquestes dades i, per tant, garantir la seva admissibilitat mútua com a prova penal davant els tribunals de tota la UE.
- Control periòdic per part del Parlament mitjançant la comissió corresponent o mitjançant un informe anual auditant **el compliment de cada estat de les resolucions del TJUE** mitjançant modificacions legislatives i resolucions dels tribunals estatals.

1.5 Transparència i lluita contra la corrupció

La transparència, la integritat, la participació ciutadana, l'escrutini democràtic i la supervisió pública són claus per a conformar una societat oberta i democràtica basada en l'Estat de Dret i els drets fonamentals. Creiem en un sistema polític amb controls i contrapesos de poder, que assegurin la fiscalització pública i la supervisió democràtica del treball de les institucions de la UE. Aquest sistema polític ha de donar prioritat a l'interès públic per sobre dels interessos privats o de certs Estats. Cal regular els grups de pressió que operen a l'ombra de tot escrutini, la corrupció i els conflictes d'interessos.

Hem de reformar la UE perquè el Parlament Europeu lideri la iniciativa legislativa. La voluntat expressada a través del sufragi universal mai hauria de ser subvertida pel poder dels lobbies influent més que la majoria de les persones. Per a això, tenim els tractats de la UE que exigeixen a totes les institucions de la UE que siguin totalment transparents i accessibles.

Exigim plena transparència dels grups d'interès (lobbies) i les empreses, així com la millora de la participació i l'escrutini per part de la ciutadania. La transparència no només augmenta la reputació, sinó que també atrau talent i reté empleats i inversors. Una democràcia estable i pròspera és necessària perquè qualsevol empresa prosperi.

Què proposem?

Millorar la democràcia, la integritat i la participació de la ciutadania a Europa. Per a això, el nostre objectiu és reforçar i fer un seguiment del que tenim, com una reforma del registre de

grups d'interès i fer un seguiment de la implementació de les conclusions de la Conferència del Futur d'Europa. Però també volem introduir canvis com:

- **La llei electoral:** incloure llistes trans-estats, permetre les votacions amb 16 anys i incloure requisits d'igualtat de gènere a les llistes.
- **Canvis en els Tractats:** fer una convenció per reformar-los.
- **Organisme Ètic** veritablement independent (Agència o Autoritat) que tingui dret a iniciar recerques i proposar sancions.

Millorar encara més la democràcia europea amb noves propostes, com:

- **Normes comunes per als partits polítics:** accés a les eleccions i normes mínimes per a la democràcia interna dels partits.
- Normes mínimes comunes per al **finançament de campanyes polítiques i partits des de l'estranger:** prohibició de les donacions de tercers països, també per a tots els partits estats.
- **Regular la transparència a escala de la UE** a través d'un Reglament de Transparència de la UE.
- **Garantir el respecte de la legislació de la UE.** Garantir una acció ràpida a escala de la UE per a posar fi a les violacions del Dret comunitari per part dels estats membres a través de procediments d'infracció amb l'adopció d'un calendari clar i normes legals. La Comissió Europea hauria d'establir un termini de 12 mesos per a ajornar al Tribunal de Justícia de la UE a un Estat membre, en cas de violació persistent de la legislació de la UE. Les decisions sobre si remetre a un Estat membre al Tribunal de Justícia no haurien de deixar-se a plena discreció de la Comissió, després dels diàlegs amb les autoritats estats, ja que el respecte del Dret comunitari per part dels Estats membres és una obligació legal i la ciutadania de la UE són els primers beneficiaris del Dret comunitari.
- **Aconseguir plena transparència en la gestió dels procediments d'infracció.** Ha d'aconseguir-se una total transparència i obertura en tots els intercanvis d'informació/documentos sobre els procediments d'infracció en curs. La ciutadania ha de poder seguir amb detall aquests procediments i tenir accés a tota la informació relacionada per a exercir plenament els seus drets democràtics. El Parlament Europeu també ha de participar des de la fase inicial d'aquest procés en igualtat de condicions amb la Comissió Europea mitjançant l'establiment d'un mecanisme conjunt per a abordar ràpidament les violacions de la legislació de la UE per part dels Estats membres.
- **Desplegar les normes de protecció dels denunciants** i establir mecanismes a càrrec de la UE de protecció dels denunciants de corrupció.

1.6 La reforma democràtica i institucional de la Unió

En aquests últims 15 anys, Unió Europea ha hagut de fer front a una sèrie de crisis que han arribat a posar en joc fins i tot la seva supervivència: la crisi climàtica, la crisi financera mundial, la qüestió migratòria, la pandèmia de covid-19 i la guerra d'Ucraïna. Cinc grans crisis que han evidenciat els límits i els problemes del procés d'integració i que s'han pretès abordar amb reglaments o amb acords intergovernamentals i sense cap voluntat, fins al moment, per part dels Estats membres d'obrir la carpeta de la necessària reforma democràtica i institucional de la UE.

En aquest context, però, destaca de forma significativa la Conferència sobre el Futur de la UE, un fòrum de debat que havia de servir per relançar el projecte democràtic de la Unió, tot implicant la ciutadania europea i la societat civil. La idea va ser llançada en un context veritablement crític: el Regne Unit havia decidit en referèndum sortir de la UE el juny del 2016 i es discutien llavors els termes de la separació en una llarga, tortuosa i frustrant negociació. El projecte europeu estava en les seves hores més baixes i calia, doncs, donar-li un nou impuls, sortir de la depressió causada pel Brexit, redefinir el futur de la Unió i animar la ciutadania europea a implicar-se en el procés.

La Conferència va celebrar la seva primera sessió plenària el juny del 2021 i la darrera l'abril del 2022. En aquesta última, la Conferència va aprovar un llarg document que conté 49 propostes de caràcter general subdividides, al seu torn, en 325 mesures o suggeriments concrets de reforma. En total, les propostes s'agrupen al voltant de nou blocs temàtics: canvi climàtic i medi ambient; salut; economia, justícia social i ocupació; la Unió al món; valors i drets, Estat de dret i seguretat; transformació digital; democràcia europea; migració; educació, cultura, joventut i esport.

En vista que algunes de les propostes de reforma contingudes a les conclusions exigeixen necessàriament una reforma dels tractats, el Parlament Europeu aprovar el 9 de juny del 2022 una resolució reclamant al Consell Europeu que iniciés el procés per a la revisió dels textos fundacionals de la UE, i va començar a treballar en l'elaboració d'un informe amb propostes concretes de modificació dels Tractats que va ser adoptat pel ple de la cambra al novembre del 2023. A dia d'avui, malgrat la demanda formal del Parlament Europeu, encara no hi ha hagut cap resposta oficial del Consell, que és a qui li correspon decidir per majoria simple donar el tret de sortida a la Convenció i iniciar el procediment de revisió dels tractats.

Per altra banda, aquesta legislatura el Parlament Europeu va adoptar també la seva proposta de reforma de la llei electoral europea a l'espera que el Consell s'hi pronunciï.

La UE ha de liderar les respostes als reptes globals que comparteixen els països membres: desenvolupament econòmic i social, igualtat de gènere, migracions, canvi climàtic, seguretat alimentària o seguretat pública. L'eix del procés de refundació de la UE ha de ser la radicalitat democràtica, fonamentada en una cultura política compartida concretada en tres elements: la redistribució de la participació política, la transparència i el rendiment de comptes i la institucionalització del paper dels "nous" actors socials i cívics. Així, la participació de la ciutadania en la UE no es pot extingir només amb el sufragi un cop cada cinc anys. És

imprescindible que la ciutadania participi més àmpliament, i de manera directa i inclusiva, en la presa de decisions sobre les qüestions d'especial rellevància i que la UE fomenti la participació en els processos d'elaboració legislativa i deliberació parlamentària. Només d'aquesta manera es pot incrementar el sentit de pertinença de la ciutadania a la UE, i que s'hi impliquin.

La UE ha de redefinir els mecanismes i els instruments per utilitzar el poder que li atorga la ciutadania. Ha de treballar en una proposta de redefinició del model de governança, conjuntament amb els Estats membres, les autoritats locals i regionals i la societat civil. Qualsevol democràcia ho és sempre que el poder estigui igualment distribuït entre la ciutadania. Defensem la descentralització de les decisions, l'empoderament de les dones, la creació d'espais de debat comuns –com la creació de mitjans públics de comunicació europeus.

Cal que el Parlament sigui la principal instància amb iniciativa legislativa, habilitant consultes populars vinculants o iniciatives legislatives populars, i fomentar la creació d'espais de participació ciutadana més enllà del Parlament Europeu.

Igualment, basant-se en el principi democràtic, la Unió Europea ha de fer efectiu el dret a decidir de la seva ciutadania, amb el qual ha d'impulsar la convocatòria de consultes populars en afers rellevants en què la ciutadania europea pugui participar de forma directa en les seves decisions.

Què proposem?

- **Eliminar la triple seu del Parlament** (Brussel·les, Luxemburg i Estrasburg), que implica un cost anual de 103 milions d'euros, i centralitzar totes les activitats del Parlament a Brussel·les.
- El Parlament Europeu s'ha de concebre com la institució on resideix la sobirania de la ciutadania i, per tant, és la institució més legitimada democràticament per exercir el control del poder executiu de la UE. Per aquest motiu, proposem un sistema parlamentari on **la presidència de la Comissió sigui escollida pel Parlament entre els candidats que encapçalin les llistes trans-estats.**
- La Comissió ha de ser un autèntic executiu que vetlli per l'interès comú de la ciutadania europea. La composició de **la Comissió, a banda de ser paritària, s'ha de reduir i respondre a criteris polítics i no de representació dels Estats.**
- **Cal dotar al Parlament Europeu del poder d'iniciativa legislativa** i capacitat per legislar sobre les competències de la UE en peü d'igualtat amb el Consell.
- Fer ús de les clàusules passarel·la dels Tractats per **maximitzar l'ús de la co-decisió entre el Parlament i el Consell.**
- Afirmar que els valors i principis de la UE han de ser condicions no negociables, irreversibles i *sine qua non* per a l'adhesió a la UE, però també per a la seva permanència i, en aquest sentit, es proposa **reforçar el mecanisme de control de l'Estat de dret** (el famós article 7 del TUE).
- **S'ha de passar de manera generalitzada a l'ús de la majoria qualificada**, abandonant l'exigència de la unanimitat en sectors clau.

- **Potenciar la democràcia participativa en les institucions de la UE**, perquè la ciutadania europea pugui participar en la presa de decisions i se sentin més vinculats a les institucions europees. Cal **flexibilitzar els requisits per a l'exercici de la Iniciativa Ciutadana Europea** i transformar-la en una autèntica eina d'iniciativa legislativa.
- **Sufragi actiu als 16 anys.**
- **Avançar cap a un únic sistema electoral per a les eleccions europees** en tot el territori comunitari, que respecti la diversitat de tradicions electorals existents a Europa, de conformitat amb el principi de proporcionalitat i territorialitat, i que tingui en compte la representativitat de les nacions sense estat i la paritat. Aquest sistema electoral ha d'incloure les llistes electorals trans-estats i llistes cremallera.
- **Revisar la funció dels partits polítics europeus**, reforçant-ne les estructures per convergir cap a la creació de llistes europees o llistes trans-estats.
- **Flexibilitzar els requisits per a l'exercici de la iniciativa ciutadana europea** i transformar-la en una autèntica eina de democràcia participativa i d'iniciativa legislativa.
- **Creació d'una Assemblea de Regions i Pobles**, que substitueixi l'ineficaç Comitè de les Regions, on les regions europees tinguin un poder de decisió real sobre les polítiques europees que afecten els seus ciutadans.
- **Convé aplicar plenament el principi de subsidiarietat**, que ha de comportar que allò que pugui gestionar un òrgan inferior no sigui atribuït a una instància d'abast superior. Cal que l'aplicació d'aquest principi no s'aturi en l'àmbit estatal, sinó que s'estengui als àmbits regional i local i que vagi lligada al traspàs directe de recursos a regions i ciutats per exercir-lo.
- **Institucionalitzar mecanismes per fer consultes vinculants** en l'àmbit europeu.
- Vincular la ciutadania europea a la residència permanent a un Estat Membre i, per tant, **concedir el dret a vot als estrangers no comunitaris a partir dels cinc anys de residència** en un estat membre. La ciutadania europea gaudirà dels mateixos drets i deures que la ciutadania de l'Estat de residència.
- **Reforçar la democràcia paritària**. En aquest sentit, calen accions més decidides per incrementar la participació social i política de les dones, així com la seva presència en les institucions de la Unió Europea. Per tal d'assegurar una Comissió paritària, demanem que cada Estat membre proposi dues candidatures de les quals, com a mínim, una d'elles sigui una dona.
- A llarg termini, caldrà **una revisió dels Tractats per a construir una Europa federal a través d'un procés constituent**. Per convertir-se en una democràcia més forta, la UE necessita una Constitució Europea concisa i comprensible, que protegeixi els drets fonamentals de la ciutadania, defineixi les institucions europees i les seves respectives competències, estableixi els procediments legals i clarifiqui la distribució de poders entre els diferents nivells.

2. CONTRA L'EXTREMA DRETA.

UNA EUROPA INCLUSIVA, ACOLLIDORA I DIVERSA AMB DRETS I DEURES PER A TOTHOM

2.1 Drets socials i laborals

Avui dia, en el conjunt de la societat, moltes persones viuen amb dificultats per arribar a final de mes i amb risc d'exclusió social: una part de la població treballa i continua sent pobra, la gent que no pot treballar no té una xarxa de seguretat, els límits entre treball i vida són cada cop més borrosos i hem arribat a un punt on vivim per a treballar en lloc de treballar per a viure. Necessitem unes condicions de treball adequades perquè les persones ens puguem sentir segures i desenvolupar-nos personalment.

Per aquest motiu, estem a favor d'una Europa social forta que impulsi una transició verda justa. Després de la pandèmia de la Covid-19, la ciutadania ens enfrontem a una crisi rere l'altra; crisis que han incrementat les desigualtats socials, posen en risc l'accés a l'habitatge, el nostre poder adquisitiu, el subministrament energètic..., que fan que moltes famílies tinguin mancances en l'accés d'aliments. Cada dia més famílies i persones s'enfronten a la duresa de la pobresa en totes les seves formes i a l'exclusió social, al mateix temps que el repartiment de la riquesa desapareix i es concentra en les elits socials i econòmiques.

Les persones han de gaudir d'una vida digna. Tothom, sense discriminació, ha de tenir dret a un salari que permeti un nivell de vida decent amb accés a béns i serveis bàsics. La reducció de la jornada laboral, un millor equilibri entre la vida laboral i familiar i la fi del treball precari són algunes mesures que han d'ajudar a millorar la salut de les persones i de la societat.

Cap persona treballadora ha de sentir-se en risc laboral en qualsevol de les condicions de treball. Cal exigir seguretat en l'àmbit laboral, que es protegeixin les persones treballadores, sobretot aquelles que treballen a l'exterior, de les males condicions derivades del canvi climàtic. També en l'àmbit laboral, l'ús del progrés tecnològic, la digitalització i de la intel·ligència artificial no pot contribuir a una reducció de les condicions de vida i de treball, a una vigilància invasiva i a un tracte injust. Des d'Esquerra Republicana defensem el diàleg social i la negociació col·lectiva, la reivindicació i la lluita de les classes treballadores en defensa dels seus drets i el dret de les persones treballadores a la informació, la consulta i la participació en els seus llocs de treball.

El nostre deure polític i social davant de l'arribada d'immigrants és no mirar cap a un altre costat i atorgar certes garanties perquè la seva situació pugui ser regularitzada com més aviat millor.

La Unió Europea ha d'abordar de manera prioritària i urgent les creixents injustícies socials, fent real la promesa escrita a l'article 3 dels Tractats de la UE de garantir el benestar de les persones. Això vol dir, assegurar que tothom tingui accés als béns i serveis bàsics necessaris per gaudir d'una vida digna. Cal protegir i garantir les condicions per accedir a l'ascensor social, amb igualtat d'oportunitats.

En aquest context, la transició ecològica justa té un enorme potencial per millorar el benestar de les persones a través de la creació de nous i millors llocs de treball, així com millorar la qualitat de vida de les persones, fent més assequible l'energia, el transport, l'alimentació i l'habitatge. Per maximitzar tots aquests beneficis, cal una ambiciosa política social comuna a escala europea que estigui totalment integrada amb el Pacte Verd Europeu.

Què hem aconseguit?

- **Aprovació de la Directiva sobre Salaris Mínims**, una fita clau per acabar amb la pobresa laboral.
- **Adoptar la Transparència Salarial** que obligarà a les empreses a fer pública la informació sobre el salari dels seus empleats i establir criteris per determinar els nivells salarials sense biaix de gènere.
- **Establiment d'un Fons Social pel Clima**, contribuint a la lluita contra la pobresa energètica i de transport amb suport directe als ingressos i inversions a llarg termini.
- **Directiva sobre les persones treballadores de les plataformes**: aconseguint posar fi a la falsa ocupació per compte propi i garantir un treball decent per a milions de treballadors de plataforma.
- **La creació de la Plataforma Europea de Lluita contra el Sensellarisme**, que es va fer realitat gràcies al treball del grup Verds/ALE, juntament amb el compromís d'acabar amb el sensellarisme per a l'any 2030.

Què proposem?

Una estratègia de transició ecològica justa a tots els nivells, amb la implicació dels agents socials per millorar les condicions laborals actuals i crear nous llocs de treball de qualitat:

- Ens cal **una política industrial europea**, que sigui capaç de preveure quins sectors desapareixeran i quins oferiran els nous llocs de treball.
- **Establir una regulació de les condicions i qualitat dels productes d'importació a la UE**, que garanteixin la competència en igualtat normativa, promogui el desenvolupament sostenible, redueixi les emissions de CO2 i impulsi la producció i consum de proximitat.

- **La creació d'un índex salarial mínim europeu (ISMU)**, d'aplicació per a tots els residents dels estats membres de la Unió a través d'una directiva marc que asseguri que cap treballador podrà cobrar per sota del ISMU.
- **Legalitzar a les persones en situació administrativa irregular.** Facilitant l'accés ràpid a l'obtenció dels seus papers i puguin complir amb les seves obligacions com a ciutadanes i ciutadans com més aviat millor. Això, donaria accés a drets laborals i socials, inclosa la possibilitat de treballar legalment, en detriment de l'economia submergida i l'explotació il·legal.
- **El dret de les persones treballadores a obtenir les qualificacions necessàries** per exercir la seva tasca ha de concretar-se en una llei. Demanem una Directiva sobre l'aprenentatge permanent i el reconeixement del dret individual dels treballadors a formar-se a través d'un permís educatiu remunerat.
- **Plans de transició justos i obligatoris per a les empreses** afectades per la transició i la plena implicació dels sindicats/tr treballadors en la planificació de la transició.
- **Revisió dels Plans nacionals d'energia i clima** per incloure plans de transició justos.
- Normes comunes de la UE per a les **inspeccions de treball efectives** i els mecanismes de denúncia.
- **Suport als serveis d'assessorament sindical** i un paper més important per a l'ELA (Autoritat Europea del Treball).
- **Ampliació dels Fons de Transició Justa**, per cobrir més sectors i ampliar la dotació financera.

Millors llocs de treball per a la conciliació entre la vida i el treball :

- **Reduir el temps de treball** i impulsar una Directiva sobre el temps de treball
- **Garantir el dret de desconnexió** a tota la UE
- **Estudiar l'impacte de la digitalització sobre la productivitat i la salut mental** en el treball
- **Impulsar els plans d'igualtat** com a mecanisme normatiu per a la incorporació de mesures contra la desigualtat i disparitat salarial, contra la bretxa salarial i contra el racisme; així com també a favor de la diversitat i la protecció de la conciliació familiar.

Treball estacional i treball de les persones migrants:

- **Garantir un allotjament decent i assequible** per a totes les persones treballadores mòbils i migrants.
- Establir normes adequades per **regular els intermediaris laborals.**
- **Una iniciativa de la UE sobre la subcontractació** que afronti les pràctiques abusives i condueixi a l'ocupació directa.

- **Estricta exigència de condicionalitat social de les subvencions de la PAC** per a un sector primari veritablement sostenible.

Canviar el marc de governança econòmica per a donar suport a les inversions, les despeses socials, la dignitat i l'emancipació de la població:

- **La creació d'un fons comú per a l'establiment d'una renda bàsica universal europea (RBUE)** per a totes les persones residents dels estats membres de la Unió a través d'una directiva marc que asseguri la protecció social al llarg de la seva vida. Impulsar la recerca sobre la renda bàsica universal, en diàleg amb els principals actors socials europeus, en particular sobre les possibles vies de finançament d'aquesta mesura, com ara un impost a la riquesa o els impostos ecològics.
- Els drets socials haurien de tenir prioritat sobre les llibertats econòmiques: la revisió dels tractats per a incloure **un Protocol de Progrés Social**.
- **Justícia fiscal:** canviar el sistema de fiscalitat basat en els salaris i passar-lo a la riquesa i als agents contaminants.
- Les normes d'ajudes estatals i l'accés a la **contractació pública haurien de condicionar-se al compliment de les normes socials**. Cal una revisió de les Directives sobre contractació pública per a reforçar la condicionalitat social com a criteris d'adjudicació de contractes públics.
- Un esquema permanent i més gran basat en el **suport per mitigar els riscos d'atur en una emergència (SURE)** que va ser un èxit durant la pandèmia per donar suport als estats membres en el suport a les persones temporalment aturades en sectors basats en combustibles fòssils.

2.2 Drets de ciutadania: migracions, refugi i asil

Les persones migrants, refugiades i sol·licitants d'asil continuen enfrontant-se a la violència i a les detencions arbitràries a la UE. Els canals segurs i regulars per a la migració no estan en gran part disponibles. En lloc de centrar-se en millorar la situació, la UE i els seus Estats membres han donat prioritat a la celebració d'acords amb tercers països, sovint règims autoritaris, amb l'objectiu d'evitar l'arribada de persones.

La migració és un fenomen inevitable i natural que hauria de gestionar-se com a tal. Intentar frenar-la mitjançant la construcció de murs i tanques a les fronteres o mitjançant l'adopció de polítiques migratòries restrictives, no sols no redueix o atura la migració, sinó que també contribueix a un profund patiment humà i a la vulneració dels drets humans.

Malauradament les persones migrades són les principals víctimes del tràfic de persones pel fet de voler cercar una vida millor, les qual es troben transitant per rutes migratòries llargues, cares i perilloses, quedant exposades a màfies de traficants i tractants de persones, les quals acaben enganyant, explotant i sotmetent a condicions inhumanes.

La narrativa negativa i el boc expiatori utilitzat pels partits de dretes i extrema dreta contra les persones migrants a Europa és simplement una eina per distreure'ns de les veritables causes socials i econòmiques del fenomen migratori i de la imperiosa urgència de dedicar-hi polítiques públiques integrals, en lloc de promoure un enfocament "dur" mitjançant l'augment de l'ús de la detenció sistemàtica que s'ha demostrat profundament ineficaç en tots els sentits.

Des d'Esquerra Republicana creiem que és urgent una política de migració basada en els drets humans i la solidaritat, que permeti una bona gestió dels fluxos migratoris: viatges segurs, regularització administrativa, contractació des de l'origen i inclusió social per a totes les persones en moviment. I pel que fa a les persones que fugen de conflictes i persecucions, s'ha de respectar el seu dret a sol·licitar asil i als drets humans, tal com el dret internacional preveu, inclosa la Convenció de Ginebra, de la qual tots els Estats membres de la UE en són part.

Contràriament al discurs de la dreta i l'extrema dreta, el compliment d'aquestes obligacions per part dels Estats, així com la construcció de societats inclusives, no condueix automàticament a un augment de la migració: no hi ha cap evidència ni cap prova que doni suport a la teoria que les polítiques d'acollida siguin un "factor crida". Està demostrat que les tendències migratòries són impulsades principalment per factors com el conflicte, l'opressió, la persecució, la pobresa, els desastres naturals i el canvi climàtic.

Una nova política mobilitat humana basada en el respecte escrupolós dels drets humans, la gestió dels fluxos migratoris en col·laboració amb tots els Estats membres i la inclusió social, representa una oportunitat per a la UE de defensar els valors europeus comuns, demostrant la solidaritat amb els països acollidors de persones migrades (refugiats econòmics, polítics, climàtics, etc.) i enriquint les nostres societats cultural, social i econòmicament.

Per desgràcia, les últimes reformes del Pacte Europeu de Migració i Asil no van aprofitar aquesta oportunitat, sinó que es van centrar en mesures repressives com procediments accelerats a les fronteres exteriors, detencions prolongades i un desplaçament de responsabilitats a tercers països. El resultat de les negociacions representa una reculada important per als drets de les persones migrants, refugiades i sol·licitants d'asil, i està ple d'incoherències legals que inevitablement provocaran violacions de drets fonamentals.

Lamentablement els últims anys han estat plens de guerres i amenaces de tensions a tot el món, creiem necessari crear un pla europeu de rescat i asil davant de situacions de conflicte intern o bèl·lic i deixar constància que no ha de primar mai les decisions polítiques davant la llibertat de triar de cada persona i el dret de vida.

Què hem aconseguit?

- Hem aconseguit introduir una **avaluació d'impacte del Reglament d'Instrumentació** per tal de garantir que la legislació de la UE que afecta els drets fonamentals es basi en l'evidència i protegeixi els més vulnerables.

- **Exigir responsabilitats al Consell i a la Comissió** sobre el finançament de la migració i vigilància fronterera.
- S'ha pressionat amb èxit per a la **creació d'un Grup de Treball d'Anàlisi de Frontex** que ha liderat el procés d'elaboració de l'informe que descriu les violacions dels drets fonamentals.
- Com a ponents de l'informe, van obtenir l'ambiciós mandat del Parlament per a la **revisió de la legislació sobre els immigrants residents de llarga durada**, a fi de garantir la possibilitat de desplaçar-se amb finalitats laborals i d'un altre tipus en tota la UE.

Què proposem?

- **Una missió de recerca i rescat finançada i liderada per la UE a la Mediterrània.** La UE hauria d'assumir un paper de coordinació més fort i augmentar les capacitats de cerca i rescat mitjançant, per exemple, més pressupost de la UE per a operacions coordinades de cerca i rescat.
- **Una nova Directiva sobre el retorn** que doni prioritat a solucions humanes viables i al retorn voluntari quan aquest sigui segur.
- **Visats de la UE per als defensors drets humans i els defensors del medi ambient.** Les polítiques de visats de la UE haurien de garantir la flexibilitat per a satisfer les necessitats específiques dels defensors dels drets humans i del medi ambient de tercers països, per exemple, abandonar el seu país ràpidament en cas de perill o acudir regularment a la UE per aconseguir protecció.
- Demanar **avaluacions d'impacte de drets fonamentals per a la cooperació amb tercers països.** Qualsevol cooperació amb tercers països en qüestions relacionades amb la immigració ha de seguir una avaluació específica dels drets humans i ha de basar-se en acords formals que permetin un escrutini democràtic adequat i un control parlamentari. La UE ha de deixar de condicionar la cooperació al desenvolupament a la cooperació de tercers països en matèria de prevenció de la immigració irregular, controls fronterers i readmissió d'immigrants. La cooperació al desenvolupament consisteix a lluitar contra la pobresa i no a lluitar contra la immigració.
- **Posar fi a la criminalització de l'ajuda humanitària** i proporcionar una plataforma per a una millor implicació de la societat civil i les persones migrants en la presa de decisions de la UE. Com Esquerra Republicana creiem que els actors de la societat civil exerceixen un paper crucial a l'hora de garantir a les persones migrants i sol·licitants d'asil un accés segur i digne als drets fonamentals a la UE. Continuarem lluitant contra els intents actuals de la Comissió Europea de criminalitzar als treballadors d'ajuda humanitària i l'assistència legítima proporcionada per la societat civil a les persones migrants indocumentades i sol·licitants d'asil.
- **Establir vies legals cada vegada més flexibles mitjançant un nou Codi de Migració.** La UE ha d'adoptar un Codi de Migració que ofereixi oportunitats de visat per l'arribada des de l'origen, a la reunificació de les famílies i per al treball en diferents nivells de qualificació. També hauria de permetre que les persones migrants que ja romanen a la UE canviïn la seva condició més fàcilment, per exemple, d'estudiants a treballadors. Això incentivaria a les

persones migrants a venir a la Unió Europea respectant plenament les condicions dels visats i evitant l'explotació, el tràfic sexual, l'abús i els viatges perillosos.

- **Eliminar totes les barreres a la llibertat de circulació dins de la UE**, és a dir, l'accés a un habitatge assequible, la portabilitat de les prestacions de la seguretat social, etc.
- Davant d'una situació de conflicte bèl·lic, tant les dones com homes han de tenir els **mateixos drets i llibertats** per a sortir de l'àrea de conflicte amb les garanties d'asil necessàries.

2.3 No-discriminació i lluita contra el racisme

Des d'Esquerra Republicana treballem per un món en el qual tothom tingui dret a viure lliure de discriminació i on la diversitat sigui motiu de riquesa.

La discriminació i les desigualtats en la nostra societat s'exacerben per a les persones racialitzades i les minories ètniques i religioses, ja que l'exclusió social i la pobresa els afecten de manera desproporcionada. Cal que la Unió Europea prengui mesures urgents per a abordar el racisme estructural i les desigualtats a la UE de manera holística, amb una perspectiva interseccional i abordant els problemes des de l'arrel. La UE encara no compta amb legislació en matèria de lluita contra la discriminació fora del lloc de treball. Seguirem pressionant a la UE perquè adopti una legislació holística i doni suport a mesures i bones pràctiques per tal d'acabar contra el racisme i la discriminació.

El racisme no és una opinió o punt de vista que s'hagi de debatre, sinó que és una plaga per a la nostra societat. El racisme existeix en diferents formes i està generalitzat. Es reflecteix en el funcionament de la societat i com es distribueix el poder; està integrat a les nostres institucions, organitzacions i maneres de pensar. El racisme pot afectar la dignitat humana de les persones, les seves oportunitats de vida, el seu benestar i la seva seguretat personal; i pot ser conscient o inconscient. Per tant, no n'hi ha prou amb estar en contra del racisme. Necessitem una perspectiva més àmplia per ser conscients dels biaixos socials arrelats en les estructures i les interaccions de la societat, les seves causes, impacte i conseqüències.

Demanem que es posi fi al racisme, inclòs el racisme institucional i estructural, i a tota la discriminació estructural a la UE. El racisme té moltes cares i no n'hi ha prou amb denunciar-ho; tots hem de lluitar per fer-hi front. El racisme, la discriminació i l'extremisme de dretes estan presents en diferents àrees de la nostra societat, com poden ser la política, policia, educació, ocupació, habitatge, esport, lloc de treball o a l'escola. Cal posar-hi fi si volem una societat inclusiva, diversa i igualitària.

Què hem aconseguit?

- Durant aquesta legislatura, el Parlament europeu ha aprovat diverses **resolucions per denunciar la discriminació i el racisme i proposar mesures**, on el Grup Verds/ALE ha treballat fort perquè el resultat fos el més ambiciós possible:
 - 1) Resolució sobre l'assassinat de George Floyd i les manifestacions que el van precedir;
 - 2) Resolució per pressionar el Consell perquè desbloquegi les negociacions sobre la Directiva europea d'anti-discriminació;
 - 3) Resolució sobre el racisme estructural a la UE. És la primera vegada que el Parlament europeu denuncia el racisme estructural i representa un gran pas per a les organitzacions que lluiten contra el racisme i la discriminació.
 - 4) Resolució sobre colonialisme i desenvolupament

Què proposem?

- Aprovar la **Directiva contra la discriminació**. Seguirem insistint perquè el Consell desbloquegi les negociacions. És important que la legislació en aquest àmbit sigui holística, cobreixi la discriminació interseccional i s'actualitzi basant-se en la posició del Parlament Europeu.
- **Criminalitzar manifestacions d'odi**. L'any 2021, la Comissió europea va presentar una proposta per incloure els discursos d'odi i els delictes d'odi a la llista de «eurocrims» prevista en l'article 83 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea. Des d'Esquerra Republicana donem suport a **incloure les manifestacions d'odi i els delictes d'odi a la llista de crims europeus**. La inclusió contribuiria a prevenir, detectar, investigar i processar el discurs d'odi publicat o comunicat intencionadament amb una clara intenció de ser perjudicial, d'incitar el dany o l'odi motivat per biaixos o altres característiques percebudes d'una persona o grup. La UE també hauria d'adoptar mesures per a criminalitzar formes greus de delictes d'odi, fins i tot quan emanin de les autoritats públiques, les forces de seguretat, els grups o les persones que s'adrecen a minories racials i ètniques, les persones migrants o al col·lectiu LGTBI+. La misogínia, així com altres formes d'intolerància i odi, inclosa la xenofòbia i el racisme, també s'han d'abordar de manera holística. La UE i els seus Estats membres han de desenvolupar una política i una resposta legislativa múltiples, en col·laboració amb les organitzacions de la societat civil i els mitjans de comunicació, les empreses tecnològiques i les plataformes de xarxes socials, que tinguin per objectiu promoure un major coneixement dels mitjans de comunicació, les xarxes socials i dels biaixos socials. L'ús del Dret penal de la UE ha de continuar sent una mesura d'últim recurs, sent la resposta més severa de la qual disposa el legislador per a impedir o reprimir les violacions dels drets i llibertats fonamentals protegides a escala de la UE.
- **Implementació i continuïtat del pla europeu contra el racisme**. La Comissió europea ha de presentar la continuació de l'actual pla europeu contra el racisme 2020-2025 i fer una proposta d'un nou pla europeu més enllà de l'any 2025. Cal fer balanç de la implementació del primer pla i un seguiment de les bones i males pràctiques, així com propostes de millora. Aquest pla ha de tenir personal i pressupost propi suficient.

- **Promoure formacions contra el racisme i la discriminació** a diferents nivells.
- **Promoure activitats de sensibilització** i aplicar una perspectiva transversal a mesures, iniciatives legislatives i polítiques que es proposin.

2.4 Lluita contra la pobresa

Actualment hi ha 96,5 milions de persones a la UE en risc de pobresa i exclusió social, la qual cosa representa el 21,9% de la població. L'escletxa de la pobresa de gènere ha augmentat durant els últims 5 anys, ja que les dones es veuen cada vegada més afectades de manera desproporcionada per la pobresa i el risc d'exclusió social. A més, un informe del Banc Mundial estimava que entre 68 i 135 milions de persones addicionals podrien veure's empeses a la pobresa al 2030 a causa del canvi climàtic.

Al voltant del 35% de la població de la UE en edat de treballar i en risc de pobresa no està coberta per cap ingrés mínim ni cap altre benefici social. Els sistemes de prestacions dels Estats membres són inadequats per a garantir a totes les persones un nivell de vida decent en una de les regions més riques del món.

El canvi climàtic ha colpejat amb més força les persones i famílies més pobres, ja que el clima extrem ha provocat inflació en diversos sectors com els aliments (*"heatflation"*), la roba o l'electrònica. A tot això cal afegir-hi l'augment del cost de vida a causa de l'elevada inflació provocada per la invasió a Ucraïna.

Des d'Esquerra Republicana treballarem per acabar amb la pobresa a la UE, proposant polítiques que acabin amb el sensellarisme, la pobresa energètica i la manca d'aliments, que redueixin com a mínim a la meitat la pobresa infantil abans del 2030. La UE ha de reconèixer i garantir el dret a l'accés als serveis essencials de bona qualitat, inclosos l'habitatge, l'aigua, el sanejament, l'energia, el transport, els serveis financers i les comunicacions digitals. Hem d'acabar amb la pobresa infantil i desplegar totes les mesures possibles per a fer realitat la igualtat d'oportunitats. Les persones vulnerables tenen dret a una assistència i protecció adequades contra el desnonament forçós.

Per a aquelles persones que els hi manquen els recursos suficients per a poder gaudir d'una vida digna i un accés als béns i serveis bàsics, hem de garantir el dret a uns ingressos mínims adequats i a una prestació de serveis públics sòlids i eficaços. Pel que fa a les persones amb discapacitat, totes elles tenen dret a una renda que els asseguiri una vida digna, uns serveis que els permetin participar en el mercat laboral i un entorn de treball adaptat a les seves necessitats.

Què proposem?

- **Una Directiva de la UE sobre ingressos mínims vitals** per a garantir que tothom tingui uns ingressos mínims que els proporcionin els recursos financers necessaris per a garantir una vida digna. Eines orientatives, com les recomanacions específiques del país (CSRs) o el Quadre d'Indicadors Socials dins el Semestre Europeu no han estat suficients.
- Definició comuna d'un **Salari Mínim a nivell de la UE**, que sigui adequat, accessible i que permeti reconèixer la diferència entre sistemes de seguretat social dels Estats, que respecti el principi de subsidiarietat, però equitat en les condicions.
- Instem a tots els Estats membres a **situar el Salari Mínim per sobre del 60% del salari mig**, a un nivell que reflecteixi el veritable cost de la vida. Encara que avui tots els Estats membres de la UE tenen algun tipus de Salari Mínim, cap ha establert esquemes a un nivell per sobre del llindar AROP (càlcul del risc de pobresa monetària), que pràcticament significa que amb el salari mínim la persona no pot fer-se càrrec dels costos de vida.
- **Una estratègia integrada contra la pobresa** per enfocar la desigualtat estructural i l'accés als béns i serveis bàsics, amb l'objectiu d'acabar amb la pobresa el 2030.
 - a) Prohibició de desnonaments
 - b) Acabar amb el sensellarisme el 2030
 - c) Garantir la plena cobertura de la seguretat social per a tothom, utilitzant també eines digitals per facilitar els serveis d'accés
 - d) Un *Care Deal* per a Europa que impulsi la inversió en l'economia de la cura millorant les condicions de les treballadores de la cura i garantint el dret a la cura.
 - e) Garantir mesures específiques per als nacionals de tercers països en l'estratègia.
- Anàlisi individualitzats per a **garantir la protecció de cada persona**. Cadascuna de les persones que componen una llar han de ser econòmicament independents. Quan analitzem la pobresa parlant només de llar, com un únic ens, s'uniformitzen els membres de la llar i es distribueixen els recursos per igual. D'aquesta manera es crea un cicle de dependència que reforça el model masculí (de "l'home que du el pa a casa"). Això té un efecte negatiu principalment en l'economia de les dones i a la seva independència, que pot derivar en violència econòmica i limitar les opcions de les dones a escapar de la violència de gènere i de l'abús.
- **Una estructura directa del Fons Social Europeu als territoris**, també en el cas de la Comissió Europea a Catalunya. L'actual estructura del Fons Social Europeu fa que els fons que es destinen a Catalunya passin prèviament per l'Estat. Aquest fet comporta un important alentiment en la gestió, en ocasions la imposició de normes poc adequades per Catalunya i un percentatge de pèrdua del pressupost. Si bé en els darrers temps s'han fet gestions en aquest sentit, encara s'està patint aquesta situació. Catalunya per les seves característiques pot tenir opcions a la via directa del Fons Social Europeu. Aquest fet comportaria una gestió més ràpida, àgil, adequada a la realitat catalana i disposant de la totalitat del pressupost.

2.5 Accés a la salut

Arran de la Covid-19, la Unió Europea ha hagut de fer front a l'emergència sanitària més greu des de la pandèmia produïda al 1918, fet que ha evidenciat unes febleses que cal reconsiderar per a que des del punt de vista sanitari la Unió Europea sigui un veritable paraigües de seguretat per a tota la ciutadania que hi viu.

El concepte de “una sola salut” ha de ser present en la política sanitària europea i tenir en compte prioritàriament que la salut pública europea i mundial, donada la globalització i el trànsit de persones, és una eina de seguretat per a tothom. La seguretat individual deixa de ser-ho si no hi ha una política sanitària col·lectiva de qualitat, estructurada, estricta i de protecció.

Els determinants de la salut de la població es poden representar al voltant d'unes característiques individuals com ara l'edat, el sexe i alguns factors constitutius que no són modificables, però hi ha un seguit d'influències modificables per l'acció política. Les condicions de vida i de treball, l'alimentació, l'accés a béns i serveis fonamentals, les influències econòmiques, culturals i ambientals actuen sobre totes les persones. Arreu del món s'observen desigualtats socials en la salut de la ciutadania, que es deriven principalment de les condicions en les quals les persones neixen, creixen, viuen, treballen i envelleixen. Tots els problemes de salut estan subjectes a aquests determinants que condicionen la vida de les persones i les comunitats i que estant relacionats en polítiques d'equitat fonamentades en els Drets Humans.

Aconseguir l'equitat en salut significa que les persones puguin desenvolupar el seu potencial de salut independentment del seu estatus social o altres circumstàncies determinades per factors socials. L'equitat en salut implica que els recursos s'assignen segons la necessitat.

Les desigualtats en salut deriven de les desigualtats socials. L'acció sobre les desigualtats de salut requereix actuar a través de tots els determinants socials de la salut. La Unió Europea hauria de ser la garant d'aquests aspectes primordials, no únicament sobre qüestions econòmiques. Des d'Esquerra Republicana apostem decididament en la defensa de “l'universalisme proporcional”, prioritzant tots aquells condicionants que afecten a la ciutadania que pateix més desigualtats.

Què proposem?

- Desenvolupar **una estratègia europea de Salut Pública** amb una Agència de Salut Pública de la Unió Europea:
 1. **Amb presència/representativitat de totes les regions que tenen competències de sanitat** i polítiques públiques transferides de l'Estat que hi depenen.
 2. **Amb normatives/directrius específiques i preventives:**
 - a) Preparació i anticipació a noves pandèmies i altres amenaces
 - b) Vigilància epidemiològica (Agència de Control de malalties europea).

- c) Innovació i recerca en vacunes, per prevenir i com a resposta a situacions d'amenaça per la salut del conjunt de la ciutadania.
- d) Estratègia comuna en seguretat alimentària en les normatives pel que fa a la utilització de productes químics i en la producció d'aliments, amb normativa estricta i control dels aliments de procedència de tercers països.
- **Avançar en la integració europea dels sistemes de salut**, impulsant l'estandardització de processos administratius i assistencials. Des de Catalunya, cal posar en valor el model sanitari de l'Hospital transfronterer de la Cerdanya, com a bona pràctica d'entesa, efectivitat i qualitat entre els governs català i francès.
- Definir i impulsar amb claredat una **estratègia europea de cooperació sanitària**, amb acords internacionals per a persones de països extracomunitaris. (Incloent també a les persones provinents de països que no disposen d'acord i que no cobreixen la seva atenció sanitària perquè no tenen la condició de refugiats ni d'immigrants).
- Impuls a **programes de suport a projectes europeus compartits** en l'àmbit de la salut, fomentant l'intercanvi de professionals entre centres de salut.
- **Impulsar una estratègia europea digital de salut i dades sanitàries**. Fomentar sistemes d'informació compartits que permetin avaluar els conjunt de dades sanitàries que siguin comparables. Incloure dades d'intel·ligència epidemiològica (models explicatius i predictius). Possibilitat de compartir dades a nivell europeu sobre temes d'interès, com les resistències bacterianes o seqüenciació genòmica en microorganismes d'interès per la salut Pública, amb perspectiva d' "una sola salut" (One Health).
- **Formalitzar una estratègia amb l'Agència Europea del Medicament (AEM)** que asseguri la informació respecte de totes les medicacions, en tots els idiomes oficials de la Unió Europea, d'accés fàcil i comprensible per tothom.
 - a) Impulsar la recepta electrònica.
 - b) Impulsar la revisió dels prospectes dels diversos medicaments, en base als efectes sobre el gènere de cada producte.
 - c) Impulsar la recerca científica dels medicaments en perspectiva de gènere.
- **Estandardització de criteris alimentaris** en tots els punts fronterers.
- **Etiquetatge frontal nutricional**, per avançar en el model més adequat i la seva utilització, en el marc de polítiques i programes de prevenció i abordatge de l'obesitat infantil i d'adults així com la prevenció de les malalties cròniques.
- **Prevenció i control del consum del tabac** i productes tòxics relacionats.
- **Qualitat ambiental** (aire, aigua, etc): avançar i tenir disponibles documents d'avaluació del risc que ajudin a aplicar-les de forma estandarditzada.
- **Elaboració d'una estratègia europea de compra centralitzada** perquè, en cas de noves necessitats, tots els països puguin fer la mateixa política equitativa pel que fa a estocs estratègics en cas de catàstrofes o noves pandèmies.

- **Voluntariat en tasques sanitàries** amb acreditació i registre adequat de les associacions acreditades. Impulsar l'Agenda Política per al Voluntariat (PAVE) aprovada l'any 2011 amb motiu de l'Any Europeu del Voluntariat.
- Impuls per a **un registre en tota la Unió Europea de les malalties minoritàries** amb mapeig dels centres hospitalaris on els tractaments i estudis siguin capdavanters.
- Garantir que les **donacions altruistes i no remunerades de cèl·lules i teixits** donin accés a medicaments de teràpies avançades assequibles.
- **Revisar l'exempció hospitalària en benefici dels pacients**, millorant l'accés a noves teràpies i el desenvolupament científic.
- **Fomentar la investigació i innovació** per obtenir nous productes que abordin les necessitats mèdiques no satisfetes dels pacients.
- Potenciar **estratègies que fomentin entorns saludables**, amics i segurs, tant per la infància com per a la gent gran.
- **Fomentar la participació de la ciutadania** en les propostes que afectin a mesures sanitàries generalitzades pel que fa a polítiques de salut i els seus condicionants.
- Ens cal tenir una normativa transversal i clara de la cooperació sanitària dels diferents sistemes de salut de l'UE que ha d'incloure i garantir **l'accés al sistema sanitari d'aquelles persones migrants i refugiats**.

2.6 Feminismes

Garantir unes polítiques feministes valentes i ambicioses és una de les formes més eficients de caminar cap a una societat més lliure, justa i inclusiva. Així i tot, el context polític, social i econòmic europeu, en aquest sentit, no és favorable. La bretxa salarial i la de les pensions continua ben oberta, les dones encara tenen més dificultats per accedir a un treball estable i a carreres ben remunerades, i pateixen de forma accentuada la precarietat del treball de cures no remunerat i la pobresa laboral.

Com a societat lliure, justa i inclusiva posem Catalunya com a exemple, si bé encara queda molt camí per recórrer, però, dins de la Unió Europea és un dels pocs països on les dones no perd el cognom en casar-se. Aquesta igualtat en el matrimoni s'ha de considerar un element fonamental al dret de la llibertat i la independència de les dones.

Les dones encara estan àmpliament infrarepresentades a nivell polític i en els principals llocs de presa de decisions, especialment aquelles dones que pateixen altres tipus de discriminació com ara dones racialitzades, amb discapacitat, del col·lectiu LGTBIQ+ o dones de diversos orígens, religions o ètnies.

Un dels aspectes més preocupants és, sense dubte, les violències que les dones pateixen pel simple fet de ser dones. De fet, una de cada tres dones ha patit violència física o sexual al llarg de la seva vida. Per això, Esquerra Republicana al Parlament Europeu ha treballat estretament amb supervivents, expertes i activistes feministes per impulsar la que ha sigut la primera directiva europea contra les violències masclistes. Aquesta feina de fons i sostinguda en el temps ha derivat en altres victòries importants com és la ratificació del Conveni d'Istanbul per part de la UE.

La violència i la discriminació, a més, està adoptant noves formes a mesura que avancen també les tecnologies. Conceptes com el *grooming*, la *sextorsió*, l'*stalking* o el *ciberflashing* són algunes formes de ciberviolències que han entrat de ple a les nostres vides i que cal que les noves legislacions abordin amb urgència.

Per últim, però no menys important, una de les principals lluites feministes a Europa és pels drets sexuals i reproductius de les dones. Encara avui dia hi ha països de la UE, com Malta, on l'avortament està prohibit en tots els supòsits.

Per tots aquests motius, Esquerra Republicana ha centrat una part important de la seva tasca política al Parlament Europeu a impulsar legislacions que garanteixin la igualtat de gènere i que combatin les violències masclistes arreu de la UE.

Què hem aconseguit?

- Hem negociat en nom dels Verds/ALE la **Directiva contra la violència contra les dones**. Es tracta de la primera legislació a nivell europeu que abordarà les violències masclistes des d'una perspectiva holística.
- Es va negociar en nom dels Verds/ALE un informe no legislatiu de l'Eurocambra que demana a la Comissió Europea la **incorporació de les violències masclistes en l'Article 83 dels Tractats Europeus**, els quals recullen tots aquells delictes que per la seva gravetat i el seu caràcter transfronterer, han de ser regulats a nivell europeu.
- **Ratificació del Conveni d'Istanbul** per part de la Unió Europea.
- **Ratificació del Conveni 190 sobre la violència i l'assetjament en l'àmbit laboral** de l'Organització Laboral del Treball.
- L'aprovació de la **Directiva sobre la Dona en els Consells d'Administració**, que és un primer pas per aconseguir un major equilibri de gènere en els consells d'administració de les empreses i un impuls per aconseguir una major igualtat de gènere en la presa de decisions empresarials.
- Verds/ALE va ser co-ponent d'un Informe d'**iniciativa legislativa sobre la lluita contra la ciberviolència** a l'avantguarda de la crida a una Internet feminista més segura.
- **Combat a l'assetjament sexual** a través d'una defensa coherent amb la xarxa MeMeTooEP: els diputats al Parlament Europeu estaran obligats a sotmetre's a una formació obligatòria contra l'assetjament, amb la finalitat de combatre l'assetjament sexual i avançar en el suport a les víctimes en el Parlament Europeu.

- Hem construït un fort suport dins del Parlament i hem aprovat un **informe sobre Salut i Drets Sexuals i Reproductius** i resolucions del PE que denuncien la reacció contrària a la SSR: com les resolucions dels Estats Units sobre Texas i Roe vs Wade, sobre la prohibició de la resolució sobre l'educació sexual a Polònia i les zones lliures LGTBIQ+.

Què proposem?

- **Inclusió del consentiment a la Directiva contra les violències masclistes.** L'actual Directiva no criminalitza la violació en base a la manca de consentiment com a crim europeu a causa de l'oposició de França i Alemanya. Per això, treballarem per a què, en la futura revisió de la llei que tindrà lloc durant la propera legislatura s'inclogui.
- **Dret de la llibertat i la independència** que ha de garantir a les dones l'elecció personal de mantenir el cognom en casar-se. El seu canvi mai hauria de constar com una obligació legal en cap país de la unió europea.
- **Eliminar la necessitat del permís marital** per a realitzar qualsevol tipus de tràmit legal o financer. Les dones han de tenir dret a la seva plena autonomia per a prendre decisions sense restriccions basades en el seu estat civil en tots els països membres.
- Cal que s'impulsi una reforma dels Tractats per tal d'**introduir les violències masclistes a l'article 83** i permetre així que la UE tingui competències per legislar en l'àmbit penal sobre aquests crims.
- **Fer constar els drets sexuals i reproductius com a drets fonamentals a la Carta de Drets Fonamentals de la UE.** S'ha de garantir l'accés a l'anticoncepció i a l'avortament segur i legal, així com l'educació sexual integral. Les dones han de tenir dret a controlar la seva salut reproductiva.
- La Covid-19 va evidenciar com són d'importants les cures i el benestar de les persones. Una de les principals propostes post-pandèmiques del grup Verds/ALE és la **ratificació d'un Pacte Europeu de Cures** (EU Care Deal) amb l'objectiu de fomentar una transició social i econòmica que posi les cures al centre de les polítiques públiques i que les reconegui i valori com un eix vertebrador de la nostra societat.
- Apostem per un **Pla europeu d'acció contra bretxa salarial i de les pensions** amb mesures per continuar lluitant contra les desigualtats salarials entre gèneres i les seves conseqüències. Aquest pla ha de comptar amb accions concretes contra la precarietat laboral, la segregació horitzontal i vertical del mercat de treball i la infravaloració del treball realitzat majoritàriament per dones. En aquest sentit, cal fer un seguiment adequat i detallat de la implementació de la Directiva de transparència salarial.
- Demanem que existeixi **paritat de gènere a la Comissió** i que es mantingui el nomenament d'una comissària d'Igualtat dotada de recursos i personal suficient.
- És imprescindible proposar lleis clares i estrictes en tota la unió europea per a **prevenir i sancionar la violència de gènere, la violència familiar i la cura de la infància**. A més, hem d'assegurar recursos i suport a les víctimes.

2.7 Drets de les persones LGTBI

El 12 de novembre del 2020, la Comissió Europea va publicar una comunicació al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions titulada «*Unió de la Igualtat: Estratègia per a la Igualtat de les Persones LGBTIQ 2020- 2025*». Aquesta va ser la primera Estratègia per a les persones LGTBIQ+ de la Comissió Europea.

S'hi esbossen els principals objectius i mesures contra la discriminació i a favor de la igualtat, la seguretat i la integració de les persones LGTBIQ+ a la Unió Europea, i es considera una fita històrica. Al moment de la seva aprovació, l'Estratègia va ser acollida amb gran esperança per part de les organitzacions de la societat civil, els defensors dels drets humans i les persones del col·lectiu LGTBIQ+.

A dia d'avui, però, la realitat és que malgrat molts dels avenços que s'han dut a terme en diversos països de la Unió Europea, la discriminació i les agressions que pateix el col·lectiu LGTBI continuen sent una realitat preocupant, especialment en alguns estats que, a banda de no disposar de legislacions que protegeixin a les persones LGTBI davant de la vulneració dels seus drets, estan experimentant una involució pel que fa a l'àmbit de les llibertats i els drets civils.

A tot això cal sumar-hi l'avenç de l'extrema dreta a tot el continent, on diversos estats com Itàlia i Àustria, Hongria i Polònia tenen la presència de partits d'extrema dreta al si dels seus governs, mentre que en d'altres com Grècia, Alemanya, França i l'Estat espanyol, aquestes formacions gaudeixen d'un suport popular considerable. A més, Hongria i Polònia han estat especialment bel·ligerants contra els drets de les persones LGTBI al si de la UE, i han intentat excloure en diverses ocasions els drets del col·lectiu de les polítiques comunitàries.

Malgrat les iniciatives que s'han anat presentat aquests darrers anys, el fet de no disposar d'una Directiva europea d'igualtat de tracte (o Directiva horitzontal) que prohibeixi la discriminació per orientació sexual i permeti una protecció dels drets de les persones LGTBI en tots els àmbits de la vida, suposa una mancança important pel que fa a la legislació comunitària.

Què proposem?

- Desbloquejar i aprovar **una Directiva europea d'igualtat de tracte** (o Directiva horitzontal) que garanteixi els drets de les persones LGTBI a la UE.
- Instar als Estats membres a **tipificar i criminalitzar el discurs i els delictes d'odi**, així com la violència exercida per motius d'orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere i característiques sexuals, en l'àmbit físic o digital.
- **Lluitar contra les teràpies de conversió LGTBI** que pateixen moltes persones del col·lectiu LGTBI en alguns països i liderar la reivindicació per la despatologització de la transsexualitat. Pressionar els Estats membres a **prohibir les «pràctiques de conversió»** basades en qüestions SOGIESC i perquè prohibeixin pràctiques perjudicials com els avortaments forçats, les esterilitzacions forçades i la mutilació genital, tot subratllant la importància del dret a l'autodeterminació, autonomia i salut física i mental de les persones LGTBIQ+. Demanar la

prohibició la mutilació genital, especialment la mutilació genital de les persones intersexuals i la mutilació genital femenina.

- Exigir un major finançament i suport als serveis que prestin **ajuda a les persones LGBTIQ+ supervivents de la violència de gènere**, especialment a les dones del col·lectiu LGBTIQ+.
- Demanar als Estats membres **ampliar la cobertura dels serveis sanitaris**, per permetre que les persones LGBTIQ+ puguin buscar atenció específica, inclosos els serveis i les tecnologies en l'àmbit de la salut sexual i reproductiva.
- Instar els Estats membres a adoptar **mesures per lluitar contra la discriminació de les persones LGBTIQ+ al sector sanitari**.
- Instar els Estats membres a intensificar les **mesures per lluitar contra la intimidació i l'assetjament dels nens i joves LGBTIQ+** a les escoles i a augmentar la sensibilització sobre aquests casos.
- Promoure que els Estats membres avancin cap a una **normativa que reconegui els drets de les persones LGBTI** en assumptes com el matrimoni igualitari, els canvis de sexe i els drets de les persones no binàries.
- Lluitar perquè **la prohibició de discriminació per orientació sexual** que ara mateix només es recull en la normativa europea en l'àmbit laboral també es reculli en àmbits com la salut, l'educació, l'accés a béns i serveis i la protecció social.
- Lluitar perquè de manera progressiva, els òrgans de la Unió Europea puguin assolir **més competències en polítiques anti-discriminatòries i familiars** i que s'hi incloguin de forma expressa les persones i famílies LGTBI.
- Exigir que la Unió Europea concedeixi **accés a l'asil a les persones LGBTIQ+**, incloses aquelles que procedeixen de tercers països classificats com a països segurs.
- Treballar perquè els Estats membres reconeguin **el matrimoni i la filiació de les parelles de persones del mateix sexe** a efectes d'exercir els drets derivats de la legislació de la Unió, tal com exigeix el TJUE.

2.8 Cohesió social i territorial

La política de cohesió és l'eina d'inversió més important de la Unió Europea per a reduir disparitats socials, territorials i econòmiques. Creiem que aquesta política de cohesió ha de ser forta i autònoma, sobretot perquè les zones rurals constitueixen el 80% del territori de la Unió Europea i representen el 30% de la població.

La crisi de la Covid-19 va evidenciar la necessitat de les zones rurals d'estar ben connectades, amb millor accés als serveis públics. Durant la crisi de la Covid-19 es va donar la situació que molta gent va abandonar la ciutat, sobretot gràcies a l'opció de teletreball, per instal·lar-se així a zones rurals. Més enllà d'un estil de vida i de la possibilitat de gaudir del paisatge, l'èxode de les ciutats també tenia a veure amb l'increment del cost i la qualitat de vida. Per tal, doncs, d'aprofitar al màxim les oportunitats que s'obren en l'àmbit rural, la política de cohesió ha de basar-se en un enfocament territorial per abordar seriosament les seves necessitats.

El finançament pel desenvolupament rural ha d'anar de la mà de les regions, garantint la participació efectiva de la societat civil, les autoritats locals i les regionals. La implementació dels fons ha de complir el principi de subsidiarietat, la proporcionalitat, així com addicionalitat.

La política de cohesió és també una de les eines més fortes per a lluitar contra el canvi climàtic. En l'actual política de cohesió 2014-2020, el grup parlamentari Verds/ALE ha aconseguit negociar que almenys el 30% del FEDER (Fons Europeu de Desenvolupament Regional) doni suport als objectius climàtics. De cara a la propera política de cohesió post-2027, volem que la meitat del pressupost contribueixi a l'adaptació i mitigació del canvi climàtic, però també a frenar la pèrdua de la biodiversitat, millorar la gestió de l'aigua i la implementació de l'economia circular. Els fons haurien d'aplicar-se de manera sostenible i fer costat a les regions amb més necessitats. Val a dir però, que aquest fet no hauria d'amenaçar altres polítiques de la UE, com per exemple, les eines d'emergència.

D'altra banda, la cooperació transfronterera ha de formar part del nou enfocament que reivindicuem per la política de cohesió, de manera que es reforci la gestió compartida entre la UE i les entitats regionals afectades. En aquest sentit, programes com INTERREG han de rebre més fons.

Les polítiques de cohesió són una eina indispensable per reduir les desigualtats socials i per tal d'avançar en la igualtat de gènere. Des d'Esquerra Republicana reclamem uns fons de cohesió amb perspectiva de gènere que impulsin polítiques inclusives i redueixin les disparitats econòmiques, socials i regionals entre homes i dones.

Per últim, si bé les illes s'esmenten a l'article 174 TFEU, aquestes haurien de tenir un reconeixement o estatus específic en el marc de la política de cohesió. Les illes s'enfronten a dificultats estructurals i tenen menys oportunitats. Les illes són zones especialment vulnerables als canviants contextos econòmics i climàtics, com poden ser l'alça de preus, fet que les perjudica enormement pel que fa a la seva connectivitat i competitivitat.

Què proposem?

- **Més recursos per al clima i la preparació per a les catàstrofes naturals.** Hem de centrar una política de cohesió ambiciosa en els territoris i comunitats més vulnerables, recolzant-se en un conjunt d'indicadors socials i mediambientals complementaris al PIB, i així permetre reconstruir de manera més resilient en el futur. Això requereix un pressupost major per al Fons de Solidaritat de la UE.
- La política de cohesió també és clau per a **garantir una menor fragmentació territorial i una millor planificació.** El Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER) hauria de situar-se de nou sota el sostre del marc de la política de cohesió, ja que les zones rurals constitueixen el 80% del territori de la Unió Europea i representen el 30% de la seva població.
- **La política de cohesió ha de contemplar també, amb recursos significatius, les àrees urbanes denses i els seus barris amb problemes de segregació i de desigualtat**
- **Equilibri territorial i ecoeficiència en l'urbanisme,** amb un model de viles i ciutats compactes, complexes en els seus usos, socialment integradores i amb una protecció estructural dels espais lliures i de connexió ecològica.
- Per a desenvolupar plenament les regions rurals, cal **vincular el Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER) a la política de cohesió** i associat al Reglament de disposicions comunes (PRC).
- L'actual **Fons de Solidaritat de la UE ha de ser més gran** i amb la possibilitat no sols de reconstruir una regió castigada per una catàstrofe com abans, sinó que ha de permetre una reconstrucció més resistent de cara el futur.
- Tots els programes implementats en el marc de la política de cohesió haurien de **contribuir activament a aconseguir la igualtat de gènere** durant la seva preparació, aplicació, seguiment i avaluació, així com la igualtat d'oportunitats per a tothom. Reclamem que es facin disponibles documents d'orientació, sessions de formació i creació de capacitats a totes les autoritats i ens que participin a la implementació dels fons, sobre com integrar la perspectiva de gènere.
- Introduir **requisits obligatoris d'objectius d'igualtat de gènere a escala estatal i regional,** així com avaluacions obligatòries d'impacte de gènere com a part de les avaluacions dels Estats membres sobre com es gasten els fons.
- Priorització de les **inversions en serveis públics de qualitat,** tant per combatre les desigualtats de gènere com per construir resiliència social i fer front a les crisis econòmiques, socials i sanitàries.
- Demanem fons dedicats per al **finançament directe de la UE a municipis,** en particular per a accions destinades a aconseguir els objectius climàtics de la UE.
- Creació d'un **estatus diferenciat per a les illes de la UE,** basat en l'article 174 del TFUE, tenint en compte els seus respectius hàndicaps permanents.

2.9 Memòria contra la intolerància

Al llarg dels darrers anys hem viscut a l'espai europeu un reviscolament de postures intransigents, racistes, xenòfobes i intolerants en general. Aquests moviments actuen i s'enforteixen a partir de discursos paral·lels que van trobant espai entre la ciutadania, amb apel·lació als sentiments, que afecten a les societats del benestar europees.

La globalització, el desenvolupament de polítiques liberals sense control, la privatització de serveis públics, l'empobriment d'àmplies zones del planeta per una injusta distribució dels recursos, entre d'altres, donen com a resultat un augment de la població nouvinguda que accedeix a serveis públics que la liberalització econòmica ha reduït de manera dràstica.

Aquesta situació, que hauria de donar lloc a un increment de les opcions progressistes a la cerca d'enfortir de nou l'Estat del Benestar, ha estat, tanmateix, aprofitada per discursos demagògics de dreta i d'extrema dreta per proliferar, de manera no gaire dissimulada, doctrines que es pensaven superades ja fa molt de temps.

Com a conseqüència, a França, amb la potència dels seguidors de Marine Le Pen, a Alemanya amb el suport que rep Alternativa per Alemanya o a Itàlia amb l'arribada al govern dels neofeixistes de Meloni, s'han instal·lat al poder directament o han passat a ser un element de fort impacte al marc electoral de cada país amb un discurs xenòfob, antidemocràtic i decididament revisionista en el marc històric. Discurs que a l'Estat espanyol mai ha deixat d'existir en raó a la inexistència d'una ruptura clara amb el règim franquista, aliat de Hitler i Mussolini, en el que s'ha reprès la continuïtat ideològica del franquisme.

La Unió Europea no pot restar impassible davant aquest avenç del revisionisme històric. Per una banda, ha de fer arribar a la ciutadania un missatge clar mitjançant la incorporació de polítiques inclusives i de recuperació de les parcel·les de l'Estat del benestar perdudes o en perill, i per una altra ha de vetllar per la creació de normatives que penalitzin la recuperació fal·laç de doctrines totalitàries i de fonamentalismes religiosos de tot tipus. Alhora ha d'afavorir que els estats promoguin la incorporació lingüística i mesures d'identificació compartida per la nova diversitat poblacional, començant pel respecte integral a les realitats plurilingües i plurinacionals de molts estats europeus.

Què proposem?

- Creació d'una **normativa ad hoc contra tota forma de recuperació dels totalitarismes i les doctrines socialment i racial excloents**, així com l'ús públic o publicat de simbologia o missatges d'orientació antidemocràtica i revisionista en qualsevol àmbit de la via pública, xarxes socials o mitjans de difusió.
- Articulació d'una **internacional europea de la memòria democràtica**.
- **La protecció del plurilingüisme** en tots els estats per tal de facilitar la identificació bàsica a noves i velles ciutadanes en societats cohesionades, allunyant-se dels perills del xovinisme estatista.

3. UNA EUROPA D'OPORTUNITATS PER A TOTHOM

3.1 El dret a la cultura

El dret a la cultura és un bé essencial, com a servei públic i pilar de l'estat del benestar, per a l'assoliment d'una societat lliure i democràtica. A les polítiques de la UE el sector cultural comprèn els sectors formatius, creatius, la producció, la protecció, la difusió, la promoció, la participació i l'accés a la cultura. Entenem la ciutadania europea no només com a receptora de cultura, sinó també com a desenvolupadora de la creació artística, per la qual cosa la cultura ha de ser inclusiva. Per tant, cal contribuir a la creació d'un sistema cultural europeu cada cop més integrat, accessible i sostenible des del punt de vista econòmic i mediambiental.

L'educació, la comunicació, la tecnologia, la innovació, la ciència... són avui nous camps estratègics estretament lligats a la cultura que cal impulsar des de la política cultural per aprofundir en la seva vida democràtica i impulsar des del marc europeu.

Què proposem?

- **Impulsar programes i accions que fomentin activitats culturals** i establir un segell verd europeu a les activitats culturals respectuoses amb el medi ambient.
- **Reforçar el marc legal europeu perquè garanteixi els drets d'accés, creació i participació de tota la ciutadania a la vida cultural, amb totes les llengües;** protegir els drets de l'artista, la llibertat de creació i els drets d'autor; ordenar adequadament el sistema cultural Europeu i fixar el finançament del sistema cultural per fer possible l'exercici d'aquests drets.
- **Augmentar i blindar els mecanismes que garanteixen els ajuts per a la cinematografia i l'audiovisual europeu,** especialment en llengua catalana i occitana.
- **Blindar la quota de pantalla europea en el sector cinematogràfic i audiovisual** per promoure noves expressions culturals i més democràtiques, creades, per exemple, per dones o joves, i en altres llengües com la catalana i occitana.
- **Treballar en mesures de transparència per garantir** que a nivell europeu es recullen dades oficials pel que fa a **les llengües al contingut audiovisual,** amb un especial interès en les llengües minoritzades.
- **Impulsar la indústria audiovisual i cinematogràfica europea** i garantir que els ajuts, així com d'altres mesures de foment, van destinades a petites creadores, productores, distribuïdores i exhibidores europees.

- **Enfortir els mitjans de comunicació públics com a motors de les indústries culturals** i del sector creatiu europeu i com a garantia de veracitat, rigor i neutralitat dels continguts informatius.
- **Garantir l'accés universal i gratuït de la ciutadania als continguts audiovisuals** de servei públic en tots els canals de distribució, tot aplicant els principis de "must carry", prominència i neutralitat de xarxa.
- **Fer de l'Estatut de l'Artista Europeu una realitat**, per tenir un marc regulatori que faci realment possible la mobilitat dels artistes a la UE amb totes les garanties als seus drets i per promoure bones pràctiques entre estats membres.
- **Lluitar contra la desinformació**, impulsant l'aplicació del Codi de bones pràctiques sobre desinformació i vetllar per la correcta aplicació de la *European Media Freedom Act*.
- **Posar al centre del debat la censura i promoure la llibertat d'expressió artística** com una prioritat de la UE davant del retrocés a diferents països d'Europa.
- **Promoure la diversitat lingüística en les noves tecnologies.**
- Promoure polítiques que facin possible **la sobirania cultural europea construïda des de la seva diversitat.**
- Implementar polítiques per **eradicar el treball no remunerat i la precarietat laboral dels artistes**, creadors i gestors culturals.
- **Reglamentar els drets d'autor i el dret a la imatge dels artistes** en l'aplicació de processos creatius amb Intel·ligència Artificial i de difusió digital.
- **Promoure i potenciar el Patrimoni** com a eina de promoció de la identitat catalana en el marc global europeu.
- Impulsar i promoure legislacions favorables en el marc europeu que dotin d'eines a les administracions per **protegir la identitat i patrimoni dels nostres pobles, barris i ciutats** enfront de la globalitat anònima homogeneïtzadora.
- **Impulsar la creació d'un fons europeu destinat a la rehabilitació** i al manteniment del patrimoni arquitectònic.
- **Col·laboració amb Institucions Culturals i Educatives.** Establir col·laboracions amb institucions culturals i educatives per impulsar programes d'educació i formació en el sector cultural, fomentant en especial la participació de joves i dones en aquest camp.
- **Promoure la participació ciutadana en la presa de decisions** relacionades amb la cultura assegurant que hi hagi espais de consulta i debat oberts a la ciutadania.
- **Crear un Fons per a Noves Tecnologies.** Establir un fons dedicat a la investigació i implementació de noves tecnologies en la producció cinematogràfica i audiovisual, especialment aquelles que poden afavorir la diversitat lingüística.

3.2 Educació per a tothom

Un Espai Europeu d'Educació que promogui decididament el dret a l'educació per a tothom i que impulsi la inversió pública com a fonament per la igualtat, l'equitat i la justícia social. Un model per l'educació que busqui l'excel·lència i la igualtat d'oportunitats i la inclusió educativa, prioritzi la millora dels resultats i, en el qual la formació professional sigui un element cabdal en l'equitat i en la competitivitat del sistema productiu. Crear un Espai Europeu d'Educació amb una àmplia gamma d'oportunitats educatives i formatives disponibles a tot Europa per a estudiants de totes les edats, inclosa informació sobre estudiar a l'estranger, formació professional, reconeixement de qualificacions i competències.

Un espai educatiu europeu que promogui el dret a l'educació de qualitat per a tothom, que fomenti especialment els ensenyaments creatius artístics i tecnològics per a tothom i la formació professional, posant especial èmfasi en superar les barreres de segregació per gènere, origen o condició social. Un espai educatiu pensat per al llarg i ample de la vida que cerqui l'equitat i l'excel·lència, fomenti la igualtat d'oportunitats, l'intercanvi, el reconeixement i la protecció de la diversitat cultural i lingüística. Un espai educatiu pensat des del reconeixement de les competències i les qualificacions.

Què proposem?

- Impulsar programes formatius perquè des de la infància **s'eduqui en la democràcia i el pensament crític per tal de fomentar una educació en valors**, com la pau, la llibertat, la igualtat, el civisme i la memòria històrica.
- Impulsar programes formatius perquè des de la infància **s'eduqui en la sexualitat per tal de promoure una cultura sexual sana** entre els infants i joves europeus. Promoure des de l'àmbit educatiu valors fonamentals com el respecte, la tolerància i el feminisme.
- Impulsar programes formatius per **educar en el bon ús de les tecnologies i les xarxes socials**, tot fomentant el pensament crític i protegint infants i joves dels perills del mal ús de les xarxes socials.
- **Crear programes d'innovació pedagògica enfocats a la millora dels centres educatius** a partir de la reducció de la conflictivitat i les sancions a l'alumnat, mitjançant l'atenció individualitzada en valors democràtics i humans integrats dins del PAT (Pla D'acció Tutorial) i el PEC (Projecte Educatiu de Centre) a escala europea.
- Potenciar un programa europeu destinat a compartir estratègies entre els estats membres per **reduir l'abandonament escolar prematur** amb la finalitat d'abaixar-ne els índexs actuals i assolir els objectius europeus proposats el 2030.
- Treballar cap a l'**homologació de títols de formació professional**.
- **Reconeixement de les soft skills** i de les experiències no formals.

- **Contribuir a fer d'Erasmus + un programa més accessible i democràtic** que arribi també als beneficiaris amb més menys recursos.
- **Desenvolupar un sistema de beques europees** amb l'objectiu de reduir les desigualtats i fomentar l'equitat i la inclusió als centres educatius amb recursos i materials adients.
- **Fomentar espais educatius transfronterers** (Canigó-Prada de Conflent) com a espais de cocreació i intercanvi d'alumnat i professorat.
- **Crear nous espais lingüístics d'intercanvi transfronterer** (Andorra, l'Alguer, Catalunya Nord), en un model pilot que pot ser replicat per altres espais (Euskadi i Iparralde, Irlanda-Galícia-Bretanya, Alemanya-Àustria, Flandes-Holanda...), per mantenir elements culturals i lingüístics de les llengües europees.
- Regular i fomentar l'intercanvi entre administracions locals, regionals i estatals per al **foment de la innovació, la formació del professorat i la col·laboració en recerca i desenvolupament** perquè el treball conjunt en investigació educativa possibiliti als països europeus desenvolupar i implementar noves idees i tecnologies per millorar el rendiment i la qualitat de l'educació, abordant qüestions com la millora dels sistemes d'avaluació, la integració de la tecnologia a l'aula, la millora de la formació dels docents i el paper de la Inspecció educativa en la recerca per a la millora contínua.
- **Continuar impulsant la mobilitat estudiantil i de personal docent** per promoure intercanvis i obrir noves perspectives sobre mètodes d'ensenyament i cultures educatives. Això pot incloure investigacions sobre com millorar els sistemes d'avaluació, com integrar la tecnologia a l'aula, com millorar la formació dels docents o quin ha de ser el paper de la Inspecció educativa en aquesta recerca per a la millora contínua.
- **Potenciar la formació dual europea** com espai d'intercanvi d'aprenentatges i de consolidació de les necessitats dels sistemes econòmics productius dels diferents estats i regions d'Europa.
- Posar en marxa els mecanismes per **retenir el talent i atraure talent de fora de la UE**.
- **Promoure l'aprenentatge al llarg de la vida**. L'aprenentatge dels adults ha estat una part vital de la política d'*aprenentatge permanent* de la Comissió Europea, de manera que l'educació sigui una experiència i una possibilitat de qualsevol persona a la UE al llarg de tota la seva vida.
- **Promoure programes educatius per a persones migrants i refugiades** per ajudar a establir-se en nous països i com a element clau d'inclusió social que s'ha de promoure també a escala europea.
- Cooperar amb altres regions del món per abordar els reptes globals relacionats amb els ODS, en el sentit de **compartir coneixements i recursos** així com en els processos de transferència tecnològica.
- **Defensar el model educatiu català com un exemple d'integració** davant les institucions europees, com a resposta als atacs que rep de l'Estat espanyol i com a exemple de bones pràctiques en el tractament de la diversitat lingüística.

- Desenvolupar programes educatius dins i fora de l'escola en connexió amb el programa Europa Creativa per **fomentar els ensenyaments vinculats als sectors culturals i creatius**.
- **Promoure l'educació infantil universal** per la seva importància en el desenvolupament cognitiu dels infants i el seu elevat impacte en la creació d'igualtat d'oportunitats.

3.3 L'esport per a la millora social

L'esport representa una part integral de la vida de milions de persones. El suport a l'esport construeix la cohesió comunitària, fa créixer la inclusió social i condueix a un sentit millorat d'identitat europea. L'esport també és una faceta clau de les economies dels estats membres i de les grans economies europees; el sector dona feina a milions de ciutadans europeus i aporta milers de milions d'ingressos.

L'esport és, per tant, una part vital del que significa ser europeu. Els responsables polítics, els professionals de l'educació, els experts regionals i nacionals participen de manera directa i regular per garantir que l'esport segueixi abordant els reptes en aquest camp.

Què proposem?

- **Promoure una agenda per l'esport** més ambiciosa que encoratgi polítiques públiques pel foment de l'esport i l'activitat física.
- Fer front a les amenaces a la integritat de **l'esport que promou el compliment dels principis de la democràcia**, la transparència, la rendició de comptes, la inclusió.
- **Promoure la bona governança** com a una condició clau del sector esportiu.
- **Fomentar l'activitat esportiva**, implementar estratègies de la UE per a la inclusió social a través de l'esport, fomentar el voluntariat en l'esport, lluitar contra la discriminació i fomentar la participació en l'esport i l'activitat física. Promoure sinergies amb altres programes de la UE.
- Promoure enfocaments polítics amplis per garantir que **els esdeveniments esportius** responen no només als reptes econòmics sinó que també **tinguin en compte els reptes culturals i socials**.

3.4 El dret a un habitatge digne

L'habitatge és un dret bàsic per a garantir una vida digna a tothom. Per això hem de treballar per assolir un parc d'habitatge europeu on totes les persones tinguin accés a un habitatge assequible, de qualitat i saludable. Tothom hauria de poder llogar un habitatge sense patir l'especulació que ha fet pujar el preu dels lloguers. Fins i tot s'hauria de poder aspirar a comprar un habitatge, igual que van poder fer les generacions anteriors.

L'habitatge es considera massa sovint com un actiu per a especular enlloc d'un dret. La manipulació del mercat i l'especulació financera estan tenint un efecte catastròfic en els preus, deixant cada vegada més persones vulnerables fent front a l'augment dels costos de l'habitatge. La qualitat de l'habitatge també és un problema. Hi ha massa persones a Europa que viuen en habitatges plens, humits, mal aïllats o poc saludables.

De la mateixa manera, la crisi de l'habitatge també està afectant les persones sense llar. Cada nit, 700.000 persones dormen als carrers o en refugis sense sostre a tota la UE. Això s'ha d'acabar.

La UE ja no pot escudar-se en què no té cap competència per regular la política d'habitatge. Hi ha múltiples maneres en què les normes de la UE influeixen en el mercat de l'habitatge. Per exemple, el Pilar Europeu dels Drets Socials té com a objectiu proporcionar *“habitatge i assistència a les persones sense llar”*, per la qual cosa és hora de fer-ho realitat. La UE ha d'adoptar una postura ambiciosa en matèria d'habitatge i donar suport als estats per millorar l'accés a l'habitatge per a tothom, a tots els nivells.

El dret a accedir a l'habitatge és una peça clau de l'estat del benestar. L'homologació de les polítiques públiques que el facin possible i el seu finançament, amb els referents europeus que puguin ser equiparables, són una necessitat i una obligació. Tenim el repte de millorar l'actual ràtio del cost d'habitatge en relació amb la renda disponible de les famílies i de prevenir tensions de preus derivades de factors de demanda no derivats de l'ús habitual de l'habitatge. La política d'habitatge ha de preveure noves formes de tinença i ha de tendir cap al valor d'ús d'aquest i no només cap al valor d'inversió, fomentant el creixement del parc de lloguer i, especialment, el parc subjecte a algun tipus de protecció pública. La rehabilitació i la millora de l'actual parc d'habitatges ha d'esdevenir prioritària i de manera conjunta amb la regeneració d'àrees urbanes al servei de la cohesió social.

Què proposem?

- **Desenvolupar una estratègia europea d'habitatge** que permeti incrementar el parc públic d'habitatge, rehabilitar edificis, evitar l'especulació, afrontar els desnonaments i crear un mercat d'habitatge de preus justos.
- **Crear un fons europeu per a garantir l'accés a un habitatge digne** a tota la ciutadania europea, el qual doti de finançament a una estratègia europea d'habitatge.

- **Erradicar el sensellarisme el 2030.** Tothom té dret a un habitatge. La Comissió Europea ha de prendre mesures urgents per fer costat als estats membres en l'erradicació del sensellarisme, compromentent-se a posar fi a aquest problema el 2030.
- **Lluitar contra la discriminació en l'habitatge.** Cal garantir que l'accés a l'habitatge no sigui obstaculitzat per la discriminació o el racisme.
- **Promoure noves lleis europees per contrarestar l'especulació dels mercats d'habitatge** i evitar que els especuladors facin que l'habitatge sigui inassequible.
- **Promoure una onada de renovació d'edificis** que pot exercir un paper important en la provisió d'habitatges saludables, adequats i accessibles, la lluita contra el canvi climàtic, la reducció dels costos energètics i la lluita contra la pobresa energètica.
- **Ampliar l'estoc d'habitatge assequible a Europa.** Europa té una escassetat d'habitatge social, que és la principal causa de la falta d'habitatge. Cal desenvolupar una estratègia europea i que la promoció d'habitatge públic s'inclouï als Fons de Cohesió,
- **Tutelar finançament el sector immobiliari** en el total de l'economia per evitar bombolles, garantir que els preus evolucionin d'acord amb la renda de la població, i que no es posi en risc el finançament de la resta de sectors econòmics.
- **Adaptar les normes europees a les plataformes digitals.** Volem donar a les ciutats més control sobre els lloguers a través de plataformes com Airbnb i Booking.com.

3.5 Joventut: el dret a emancipar-se

D'acord amb la Recomanació del Consell d'Europa (2015) "La política de joventut és una estratègia implementada pels poders públics amb l'objectiu d'oferir als joves oportunitats i experiències que afavoreixin la seva integració amb èxit a la societat i els permetin ser membres actius i responsables de les seves societats, així com agents de canvi". I aquest ha de ser l'objectiu de la UE: fer dels joves agents constructors d'Europa i al mateix temps donar-los respostes per tal de que puguin viure de manera digna i de forma emancipada.

Què proposem?

- **Transversalitat de la joventut a l'elaboració de polítiques públiques.** Treballar per garantir un xec juvenil a tots els processos legislatius del Parlament Europeu, de manera que l'elaboració de les polítiques europees incorpori, des de la seva gestió, la perspectiva dels joves.
- **Prohibició de les pràctiques no remunerades** a través d'un instrument legislatiu europeu.

- **Blindar els programes de la UE orientats als joves** perquè continuen sent per ells, com ara el Cos Europeu de Solidaritat a Erasmus +.
- **Accés de les organitzacions de joves**, especialment les més petites, a ajuts i fons europeus.
- **Fomentar la participació** en la vida democràtica.
- **Posar la salut mental al focus** de les polítiques en matèria de joventut.
- **Respostes als joves del món rural.**

3.6 Els drets de la infància

Avui dia, a Europa, el 25% dels infants viuen en risc d'exclusió social o corren el risc de viure en la pobresa. La Unió Europea i els estats membres haurien d'invertir en serveis públics per la infància, inclosa la seva cura, l'educació i la salut. Volem que la UE i els estats membres redoblin els seus esforços per acabar amb la pobresa infantil. Per això pensem que s'hauria d'adoptar una altra Recomanació del Consell sobre Invertir en la Infància, per actualitzar i millorar el seu marc polític per guiar als estats membres en els seus esforços, a fi de garantir que els infants creixin en societats inclusives i pròsperes, en les quals ningú es quedi enrere.

A la vegada cal establir objectius ambiciosos per reduir la pobresa infantil a la meitat en l'agenda 2030. Volem que les polítiques que atenen les necessitats de la infància, joves i famílies, vagin més enllà de l'àmbit de la Garantia Infantil i la Garantia Juvenil. Des d'Europa, malgrat no tenir-hi competències, s'ha d'empènyer als estats perquè desenvolupin polítiques per la igualtat d'accés a l'educació, l'atenció sanitària i la cura gratuïtes, a un habitatge digne i a una nutrició adequada.

Segons l'Organització Mundial de la Salut, més d'una de cada quatre morts d'infants en el món menors de 5 anys està directament o indirectament relacionada amb els riscos mediambientals. Els infants, com a grup vulnerable, es veuen greument afectats per l'impacte negatiu del canvi climàtic i es troben entre les primeres víctimes dels seus efectes adversos com sequeres, inundacions, tempestes, crisis alimentàries o contaminació. El canvi climàtic i els riscos ambientals causats per l'activitat humana, inclosa la contaminació atmosfèrica, els disruptors endocrins, els pesticides, entre altres, afecten els infants de manera perjudicial.

Ens preocupa enormement la situació dels infants en el context de la migració, especialment la detenció. Volem que els estats membres posin fi a la detenció d'infants. Els estudis han demostrat que els nens que viuen detinguts han experimentat una experiència traumàtica, que ha tingut greus repercussions en la seva salut física i mental.

Què proposem?

- Instar al Consell a adoptar una altra Recomanació del Consell sobre **invertir en la Infància**.
- Instar a la Comissió Europea que vetlli perquè els estats membres desenvolupin **polítiques d'accés gratuït a l'atenció sanitària, a l'educació i a les cures**, així com a un habitatge digne i a una alimentació adequada.
- Demanem que el Sistema Europeu Comú d'Asil **millori la condició de tots els nens i nenes en la migració**, en particular els menors no acompanyats.
- També demanem a tots els estats membres que facilitin la **reunificació familiar de manera positiva, humana i ràpida**, de conformitat amb l'article 10 de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant.

4. UNA ECONOMIA PRÒSPERA

L'ECONOMIA AL SERVEI DEL PROGRÉS COMPARTIT

4.1 Suport a l'economia productiva i a l'ocupació de qualitat

La Unió Europea ha viscut un seguit de crisis que han posat a prova la seva resiliència. Entre elles, l'emergència climàtica, la pandèmia de la Covid-19 i l'agressió de Rússia contra Ucraïna han comportat una dependència dels subministraments, una crisi energètica i l'augment del cost de la vida que ha afectat al model de vida europeu. Tot plegat fa que calgui enfortir un model de desenvolupament sostenible i de prosperitat que arribi a tothom.

Una política industrial verda podria convertir-se en el motor de la creació d'ocupació a Europa en els pròxims anys. Aquesta política industrial verda inclou molts sectors emergents, entre ells la fabricació de tecnologia d'energia neta i l'onada de renovació d'edificis. En el context de la transició energètica, es podrien crear 25 milions de nous llocs de treball per a 2030.

No obstant això, el suport a l'economia productiva ha d'anar més enllà de la política de re-industrialització. Ha de ser una política holística, que englobi el sector serveis com una àrea essencial a l'hora de crear ocupació de qualitat. Hem de defugir un model dualitzat on l'ocupació de qualitat es crea en la indústria i la resta es precaritza.

D'altra banda, cal demanar que a la Unió Europea es generin normes comunes orientades específicament a un turisme responsable, per tal que les empreses que en formen part participin directament de les accions regeneratives per reduir les externalitats negatives que genera el sector. Al 2023, Espanya va ser el país més visitat de la Unió rebent 85,1 milions de turistes, passant per primer cop per davant de França. Al 2023, Catalunya va ser el territori de l'Estat espanyol líder com a destí, rebent un 21,2% del total de visitants. Per això, cal que la Unió Europea lideri les propostes destinades a fer-lo més resilient a llarg termini, per tal que s'adapti als canvis previstos en relació amb la crisi climàtica, prioritzant les accions que sensibilitzin als visitants arreu d'Europa en relació amb la necessitat de preservar els serveis ecosistèmics i la biodiversitat del conjunt dels territoris.

En relació amb la directiva europea de serveis Bolkestein, d'aplicació en l'àmbit del comerç, un cop vista l'evolució del comerç de proximitat i l'aparició de la digitalització com a nova forma de compra, és un bon moment per avaluar l'esmentada directiva.

El lideratge públic de les institucions europees ha de servir per transicionar d'una dècada marcada per la crisi a una dècada transformadora, imprescindible per aconseguir els objectius de desenvolupament sostenible acordats internacionalment.

Cercant l'equilibri de la sostenibilitat mediambiental, social i econòmica de les nostres economies, podem crear una alta ocupació amb treballs de qualitat, combatent així la desocupació i, al mateix temps, afrontant el canvi climàtic i l'emergència ecològica. Es poden crear milions de llocs de treball sostenibles i ecològics d'alta qualitat, molts d'ells a escala local promoguts per petites i mitjanes empreses.

Què proposem?

- **Fons Europeus per a la Transició Verda.** Adaptar-se a noves realitats climàtiques i garantir la despesa necessària per millorar l'ocupabilitat i mantenir l'estat del benestar. Cal una mobilització urgent dels fons de política econòmica conjunta per generar les eines necessàries per a garantir una transició verda socialment justa.
- **Reforma del Pacte d'Estabilitat i Creixement,** per a tal de fer compatible la responsabilitat fiscal i l'estabilitat financera amb la inversió necessària per la transició verda.
- **Definir el 'treball verd'**, basat en el seu potencial per a «ecologitzar» l'economia, contribuir a la salut i el benestar de les persones i a la preservació de la naturalesa.
- **Millorar la capacitat dels treballadors i treballadores europeus** per a accelerar l'aparició d'indústries, i alhora facilitar la transició dels treballadors d'indústries en fase d'extinció cap a aquestes noves indústries.
- **Establir una regulació de les condicions i qualitat dels productes d'importació** a la UE que garanteixi la competència en igualtat normativa, promogui el desenvolupament sostenible, redueixi les emissions de CO2 i impulsi la producció i consum de proximitat.

4.2 Reindustrialització europea i autonomia estratègica

En els últims anys, hem vist un canvi en la política industrial i el comerç mundial provocat per diferents factors. La transició climàtica i energètica, amb l'objectiu de la neutralitat climàtica, així com els objectius i les polítiques del Pacte Verd Europeu, també requereixen la profunda transformació de les indústries existents i el desenvolupament de noves. Un recent estudi realitzat pel grup parlamentari Verds/ALE, "The Road to Net Zero: Bridging the Green Investment Gap", constata que es necessita una inversió addicional de 10 bilions d'euros per al 2050, per assegurar una transició ecològica que ens permeti complir els objectius de neutralitat climàtica i a la vegada mantenir una indústria competitiva.

La pandèmia de la Covid-19 i l'agressió de Rússia contra Ucraïna han fet que la UE s'adoni de la vulnerabilitat i l'excés de dependència de les seves cadenes de subministrament, i de les conseqüències que poden tenir quan hi ha un xoc al sistema. Al mateix temps, l'auge de la Xina com a potència industrial aconseguint una posició dominant mundial en sectors clau i la llei de reducció de l'inflació dels Estats Units (IRA) contribueixen a aquest canvi. Tots aquests factors plantegen diversos reptes en el que la UE ha començat a respondre amb diverses iniciatives a nivell intern: Critical Raw Materials Act, Net Zero Industry Act, STEP Regulation.

També suposen un repte a nivell de relacions i acords comercials a nivell extern. La Unió Europea és un actor clau a l'hora d'impulsar estàndards comuns en àmbits regulatoris, econòmics i ambientals. Ho hem vist en el cas de la regulació digital, on la necessitat d'accedir al mercat Europeu força estàndards de privacitat i interoperabilitat molt més elevats dels que voldrien les grans companyies digitals nord-americanes. No hi ha cap motiu pel qual les institucions europees no puguin exercir la mateixa influència en l'àmbit del comerç mundial. És imprescindible aprofitar l'actual moment de repensament de la globalització per liderar un model alternatiu, que permeti compaginar els guanys del comerç amb la reducció dels seus costos socials, ambientals i econòmics.

Què hem aconseguit?

- La **Directiva d'Informació sobre Sostenibilitat Corporativa (CSRD)** aprovada inclou normes més detallades perquè les grans empreses i les pimes cotitzades informin i publiquin informació sobre el seu impacte en el medi ambient i el clima, els drets socials i laborals, la igualtat de gènere, el respecte dels drets humans i el govern corporatiu intern. Això ha d'anar acompanyat d'una major participació de les parts interessades de la societat civil i d'un major control democràtic de les accions a escala de la UE.
- **Due Diligence de sostenibilitat corporativa (CSDD)**: la introducció d'estàndards obligatoris de sostenibilitat i *due diligence* per a grans empreses. Les victòries ecològiques clau inclouen un enfocament de cadena de valor complet (per tant, no sols cadena de subministrament), una llista explícita d'impactes adversos ambientals que també haurien d'incloure la biodiversitat i el benestar animal, la responsabilitat civil i l'accés a la justícia per a les víctimes i el compromís significatiu de les parts interessades.
- **Directiva e-Commerce**: més sancions penals per a les empreses (del 3 o 5 al 10% de la facturació anual).

Què proposem?

- **Una Unió Europea capaç de liderar una altra globalització possible**: més sostenible i amb contingut social, mitjançant el desenvolupament de nous acords de comerç que serveixin per a garantir el compliment d'estàndards laborals, socials i medi-ambientals de qualsevol país que comercii amb la Unió Europea, que forcin la internalització de costos ambientals i socials externalitats, garanteixin la fiscalització d'aquests estàndards al llarg de cadenes de valor i subministrament transnacionals i estableixin mecanismes per assegurar-ne el compliment.

- **Un pla europeu d'inversions públiques socials i ecològiques** destinades a re-industrialitzar Europa, enfocades a la nova economia i a la indústria verda i tecnològica, que a la vegada ens permeti ser autònoms i sobirans.
- **Coordinar polítiques industrials que impulsin *near-shore* intern:** promoure deslocalitzacions internes entre els països líders i els emergents de l'àmbit europeu.
- **Desenvolupar una economia digital basada en el coneixement,** la recerca i la transferència tecnològica, treballant l'humanisme digital i el respecte al medi ambient, potenciant solucions tecnològiques baixes en emissions.

4.3 Un sector primari amb futur

La Política Agrària Comuna (PAC) representa aproximadament un terç (387.000 ME) del pressupost de set anys de la UE (2021-2027), però queda molt lluny de les promeses del Pacte Verd Europeu per donar suport al sector agrari. Actualment, el 80% de les subvencions de la PAC es distribueixen només al 20% de les explotacions. La PAC hauria d'afavorir els petits i mitjans productors, assegurant que puguin disposar d'uns ingressos dignes en funció dels seus costos, lliures dels abusos dels intermediaris.

És fonamental passar a un model agrícola més sostenible que assegurï la viabilitat d'explotacions d'economia familiar agrària, arrelades al territori, respectuoses amb el medi ambient i el benestar animal, davant dels fons d'inversió externs que només busquen el rendiment econòmic sense cap lligam amb el territori.

Cal també una Política Pesquera Comuna que potenciï el paper de la pesca com a puntal de l'economia blava sostenible i que acosti les decisions a la realitat dels territoris, en la línia de la cogestió descentralitzada.

En el cas del Mediterrani, cal empoderar molt més el seu consell consultiu regional, el MEDAC, prenent en consideració els seus dictàmens. També cal que la Comissió promogui una reforma del Reglament del Pla Pluriennal de la Pesca Demersal al Mediterrani (MAP) per tal d'endarrerir l'objectiu de l'assoliment del rendiment màxim sostenible (RMS) fins el gener de 2030 (enlloc de 2025), per tal de possibilitar la compatibilitat entre la recuperació dels stocks pesquers i el manteniment del sector pesquer, i que posi l'èmfasi en la millora de la selectivitat pesquera, la creació de vedats pesquers i altres mesures tècniques en lloc d'intensificar la reducció de jornades de pesca.

Què hem aconseguit?

- La publicació de l'**Estratègia europea sobre Biodiversitat 2030** (maig de 2020), ampliant les àrees protegides amb l'objectiu d'assolir el 30% del territori i del mar de la UE, una protecció

estricta per a les àrees de molt alta biodiversitat i valor climàtic i desbloquejant el finançament per a la protecció de la biodiversitat als estats membres.

- La publicació de l'**Estratègia europea De la Granja a la Taula** (Farm to Fork): com aconseguir un sistema alimentari sostenible (maig de 2020) amb l'objectiu de fer els sistemes alimentaris justos, saludables i respectuosos amb el medi ambient.
- La publicació de l'**Estratègia Forestal de la UE** que no veu la fusta només com a matèria primera sinó que demana protegir els boscos pel seu paper en la protecció de la biodiversitat i en l'enfrontament al canvi climàtic.
- Aprovació de la **Llei de Restauració de la Naturalesa**: nova llei que ha de garantir la conservació de la biodiversitat i la protecció del clima a la UE, pels pagesos i per a la seguretat alimentària.
- Proposta de la Comissió sobre la **Revisió dels aspectes de residus alimentaris i tèxtils** de la Directiva sobre residus de la UE
- Proposta de la Comissió sobre **protecció, gestió sostenible i restauració dels sòls de la UE**.
- Proposta de la Comissió sobre **Regulació del transport d'animals**.

Què proposem:

- **De la Política Agrícola Comuna a una veritable Política Alimentària Comuna** de la UE: que asseguri la continuïtat de l'activitat agrària, que fomenti les produccions respectuoses amb el medi ambient i el benestar animal i que permeti assolir el màxim nivell d'auto-abastiment alimentari amb productes sans, bons, segurs i de qualitat. Una PAC que apliqui criteris de sostenibilitat, que fomenti la biodiversitat, asseguri la viabilitat econòmica de les explotacions petites i mitjanes, garanteixi un ingrés just per als agricultors i promogui la producció agroalimentària mantenint la productivitat i l'ús eficient dels recursos. La PAC també ha de donar suport als productors a canvi d'adoptar mètodes de producció més respectuosos amb els animals. Aquesta política permetria un enfocament holístic en lloc d'abordar els problemes de manera aïllada.
- **Millorar la situació econòmica dels agricultors**: el deute, els alts costos de producció i els preus no remuneratius posen en perill la supervivència de moltes explotacions. Reduir la dependència d'inputs (per exemple, dels fertilitzants) i el control corporatiu sobre les cadenes alimentàries augmentarà l'autonomia dels agricultors.
- La implantació d'**una llei de la cadena alimentària europea** a tots els països de la UE, que estableixi un preu mínim establert a partir dels costos de producció.
- **Una reforma de l'Organització Comuna dels Mercats (OCM)** per establir mesures de regulació dels mercats que estabilitzin els preus i els facin justos per totes les baules de la cadena, de manera que permeti al sector productor internalitzar els costos que ha d'assumir per aplicar pràctiques sostenibles per a la producció alimentària.
- En els acords de lliure comerç **introduir clàusules mirall per garantir la mateixa exigència als productes importats que als locals** i per no socavar els esforços de les polítiques

europnees que protegeixen l'agricultura. La política comercial de la UE hauria de garantir normes recíproques en les importacions, per tal que els esforços dels agricultors no siguin menystinguts.

- La Comissió hauria de presentar una revisió específica de la **Directiva sobre pràctiques comercials deslleials** per a prohibir la revenda a pèrdues. La Comissió hauria d'assegurar-se que els contractes entre agricultors i compradors fixin un preu que cobreixi els costos de producció.
- La Comissió hauria d'iniciar una **investigació sobre els oligopolis agroalimentaris**. Un nombre reduït d'empreses fixen els preus dels inputs i productes agrícoles. Aquest poder deslleial del mercat impedeix una redistribució més justa del valor en el sector agroalimentari i impedeix l'establiment de preus que cobreixin els costos de producció per als agricultors.
- La Comissió hauria de proposar directrius per a un **impost sobre beneficis extraordinaris agroalimentaris per a les empreses** al llarg de la cadena de valor. Els beneficis haurien de destinar-se a donar suport a les rendes dels agricultors quan adoptin mesures contra el canvi climàtic.
- La Comissió hauria de **posar fi a les negociacions sobre l'Acord de Lliure Comerç Mercosur**. Ens oposem a l'ús del sector agrícola com a moneda de canvi en les negociacions comercials.
- **Acostar els consumidors als productors**: per revitalitzar les comunitats rurals, cal garantir que el valor afegit romangui en la regió de producció. El consum hauria d'estar impulsat per la producció regional, donant prioritat als aliments de qualitat produïts localment i de temporada. La ciutadania ha de tenir el poder de triar el producte alimentari en base a l'etiquetatge clar i informació pública i accessible. Les normes de contractació pública per a aliments haurien de donar prioritat a productes locals i d'alta qualitat.
- **Garantir el dret a aliments nutritius i saludables**: promoció d'una dieta mediterrània saludable basada en l'equilibri entre la proteïna animal i els vegetals, per desincentivar els productes poc saludables com són els processats.
- **Millorar el benestar animal**. Cal dedicar un percentatge més elevat del pressupost de la PAC a millorar els sistemes de criatge i les pràctiques de gestió dels animals de cria que millorin efectivament el benestar dels animals de granja. També finalitzar els plans de promoció, finançats amb fons europeus, destinats a mantenir o augmentar el nivell actual d'explotació animal no sostenible de la UE, tant per a productes animals exportats com per al consum dins de la UE. Alhora, cal evitar el patiment dels animals durant el seu transport, limitant el temps de transport dels animals vius i millorant les condicions en les que es troben.
- **Suport a la producció i consum de proteïna d'origen vegetal**. El sistema alimentari del futur passa per un major increment de l'ús de les proteïnes d'origen vegetal per alimentació humana. Les institucions tenen la responsabilitat de crear les condicions favorables per a una indústria europea de la nova proteïna vegetal, dotant-la del suport financer necessari per a la seva consolidació.
- **Un sistema d'etiquetatge ètic amb criteris ecològics i de benestar animal**. La ciutadania ha d'estar informada de manera clara per poder escollir entre diferents models de producció

alimentària segons criteris ecològics i de benestar animal, per tal que les persones consumidores prenguin decisions d'acord amb els seus valors.

- **Prohibició d'importacions que incompleixin els estàndards de benestar animal.** Tots els productes alimentaris importats a la Unió Europea han de complir amb els mateixos estàndards de benestar animal que la Unió exigeixi als productors europeus. En especial, ens oposarem a un acord UE-Mercosur que no garanteixi la paritat en benestar animal a tots els productes d'aquesta regió.
- Cal impulsar la **Política Marítima Integrada** (PMI) mitjançant un reglament específic per tal de promoure el desenvolupament harmònic dels sectors de l'economia blava tot afavorint la integració de les polítiques en un marc de governança participativa.
- La Comissió ha de promoure **un canvi radical en la gestió de la flota europea** i impulsar una renovació verda de la flota basada en subvencionar noves embarcacions molt més eficients energèticament, en el marc de la descarbonització global de l'economia blava europea.

4.4 Fons europeus, Next Generation

El pressupost de la UE és l'expressió financera de la solidaritat entre els estats membres i, per tant, una eina clau per a promoure l'Europa verda i social que defensem. El nostre objectiu és un pressupost sòlid, amb una supervisió transparent i eficaç, que funcioni tant per a les persones com per al planeta, i que garanteixi la sostenibilitat, la cohesió social i la solidaritat, tant dins de la Unió com amb tercers països.

Igual que amb qualsevol altre pressupost públic, el pressupost de la UE és, en última instància, la traducció de les prioritats polítiques en diners. Aquestes prioritats s'han evidenciat en aquesta legislatura amb un gir cap a la re-industrialització verda i sostenible. A partir de 2027, serà imprescindible, no només mantenir aquest gir, sinó accelerar-lo.

Cada set anys, la UE acorda l'anomenat marc financer pluriennal (MFF), el pressupost a llarg termini de la UE. L'actual MFF compta amb més de 2 bilions d'euros pel període 2021-2027 i 800 mil milions addicionals de recàrrega en préstec comú sota l'instrument Next Generation EU.

Encara que les xifres puguin semblar grans, el pressupost de la UE és, de fet, un pressupost relativament petit en comparació amb els pressupostos estatals dels estats membres, que representa una mica més de l'1% de la renda nacional bruta de la UE (RNB). No obstant això, el pressupost de la UE és una eina formidable que està ajudant a millorar la vida de les persones a tota Europa i més enllà.

El pressupost es nodreix dels recursos propis i de la contribució basada en la RNB dels estats membres. Això fa que tingui un caràcter regressiu en la seva recaptació, que després queda atenuat per la progressivitat d'algunes àrees de despesa (especialment dels fons de cohesió).

Avui, garantir la sobirania europea vol dir augmentar el pressupost i augmentar-ne els recursos propis i cal fer-ho generant nous recursos propis que, d'entrada, tinguin un caràcter progressiu.

Volem un pressupost de la UE significativament major que ens ajudi a aconseguir els nostres objectius comuns de neutralitat climàtica per a 2050, restauració de la naturalesa, millora del benestar, reducció de les desigualtats, més oportunitats per a les persones, donar suport als més febles i promoure els drets. Ha de ser transparent, responsable i protegit de la corrupció o el conflicte d'interessos.

Què proposem?

- **Un major pressupost de la UE i una eina permanent de préstec similar al RRF.** La capacitat de la UE per a fer front als reptes clau vinculats al canvi climàtic i l'economia està relacionada amb la capacitat del pressupost de la UE per a invertir massivament en la transició ecològica. Les inversions per a fer front al canvi climàtic i per a garantir la prosperitat contínua a la UE són molt majors del que pot aconseguir un pressupost de la UE de l'1% de la RNB. Per tant, demanem un augment significatiu del pressupost de la UE, potencialment duplicador o més, i, basant-nos en l'èxit del RRF, i la creació d'una instal·lació permanent d'endeutament d'almenys l'1% del PIB de la UE que contribueixi a omplir la bretxa d'inversió pública de més de 440.000 milions a l'any per a complir exclusivament les obligacions climàtiques.
- **Un mecanisme més democràtic de participació en la governança dels ens sub-estats en nous programes d'inversió europeus.** Si bé la governança del NGEU ha estat exitosa situant els objectius climàtics al centre, s'ha d'assegurar més permeabilitat democràtica en el disseny i distribució dels fons. Dintre de la reforma del seu funcionament, garantir un rol adequat dels territoris sub-estats en el disseny i execució de futurs programes que segueixin aquest esquema. La plataforma "Regions 4 EU Recovery", liderada per Catalunya i participada per una trentena de regions, ha exposat durant els darrers tres anys aquesta problemàtica.
- **Nous recursos propis per a finançar el major pressupost de la UE.** Demanem nous recursos propis que es basin tant en fer front als impactes ambientals negatius com a les creixents desigualtats en la societat i en l'economia. Els nous recursos propis de la UE ens ajudaran a sortir de les contribucions nacionals i de la lògica contraproductent de contribuent net/benfactor net. Demanem nous recursos propis basats en:
 - a) **L'Impost sobre les transaccions financeres** i sobre les noves normes fiscals comunes per a les empreses multinacionals.
 - b) **L'impost sobre guanys de capital** per a empreses multinacionals i basat en la imposició de la recompra d'accions i la retenció a compte de la UE.
 - c) **La contribució de l'impost sobre la riquesa/desigualtat** de la UE per als superrics.
 - d) **Un impost específic als vols privats**, amb l'objectiu d'eradicar formes de consum amb importants costos ambientals només a l'abast de l'1% més ric.

- e) Un nou recurs propi basat en l'**impost sobre el querosè** de la UE i nous recursos propis basats en la **contribució al malbaratament alimentari** similar a l'actual impost sobre el plàstic.
- **Pressupost climàtic i de biodiversitat:** en l'actual MFF s'ha aconseguit que almenys el 30% del pressupost total de la UE i de l'Instrument de Recuperació de la Unió Europea donin suport als objectius climàtics. Per al pròxim MFF demanem un 50% a almenys en els 6 àmbits de la taxonomia, la qual cosa ens permetria duplicar la comptabilitat, incloent l'aigua i l'economia circular com a objectiu de despesa.
 - **Pressupost de gènere** per un millor equilibri de gènere en les polítiques de la UE. Cal millorar encara més la integració de la perspectiva de gènere en el pressupost de la UE. En primer lloc, necessitem una recopilació de dades adequada per a poder avaluar l'impacte de la despesa de la UE en homes i dones i com a següent pas per a garantir que el pressupost de la UE beneficiï tant a homes com a dones per igual.

4.5 Governança econòmica i monetària

La història recent d'Europa ha estat marcada per crisis financeres. La crisi financera global i la crisi de l'euro fa una dècada van exposar divisions marcades a Europa, així com els punts dèbils del disseny institucional de la Unió Monetària, alhora que van portar a algunes reformes a l'arquitectura institucional de la zona euro, sense solucionar la manca subsegüent de mecanismes de repartiment dels riscos per abordar els xocs econòmics. Les crisis econòmiques més recents han posat de manifest encara més que Europa no té les normes fiscals adequades, les institucions o els mecanismes de coordinació econòmica.

La crisi de la Covid-19 va forçar la UE a prendre mesures impensables abans, particularment la suspensió de les normes fiscals en virtut de Pacte d'Estabilitat i Creixement i la creació dels fons Next Generation. El mateix va passar quan es va produir la guerra a Ucraïna, la crisi energètica i l'augment del cost de la vida. D'aquesta manera, prioritant la vida i el benestar de les persones per sobre de qualsevol altre imperatiu econòmic hem pogut sobreviure a les crisis més punyents.

En aquest sentit, cal abordar la represa de les normes fiscals de la UE, entenent que no hi han prou garanties per evitar que la seva recuperació es converteixi en un retorn cap a polítiques econòmiques restrictives, basades en una idea equivocada de que l'austeritat és imprescindible i que la reducció és prioritària davant la inversió necessària per afrontar l'emergència climàtica i la despesa social imprescindible per garantir l'Estat del Benestar.

Cal recordar que el Pacte d'Estabilitat i Creixement no ha estat aplicat de forma efectiva durant les dues dècades i mitja posteriors a la seva regulació de 1997. El 2003, Alemanya i França van evitar multes de milers de milions d'euros malgrat no complir amb les regles definides per aquest mecanisme, registrant dèficits públics superiors al 3% durant diversos anys.

La governança econòmica de la UE ha de permetre la inversió tant en la transició verda com en la social, així com mostrar prou resiliència per absorbir els xocs econòmics, finançar la transició justa cap a un futur descarbonitzat i protegir la inversió social per a garantir que ningú es quedi enrere. Entenem la governança econòmica de la UE com una condició que permet orientar els pressupostos estatals cap a la consecució d'objectius polítics de la UE comunament identificats, inclosa la cohesió social i territorial i la sostenibilitat mediambiental.

Per aquest motiu és imprescindible una “clàusula verda” específica dins del Pacte d'Estabilitat i Creixement. Aquesta clàusula tindria l'objectiu de trencar amb el caràcter pro-cíclic de la inversió pública en el marc fiscal actual per no posar en joc la mobilització de recursos per a la transformació verda. Tot i això, la proposta de reforma presentada per la Comissió Europea, que haurà de ser negociada pel Parlament i el Consell, no inclou aquesta clàusula. Tampoc inclou una proposta de fons específic per a inversions climàtiques a escala europea, reclamada per algunes veus des de l'esquerra.

En relació amb la política monetària, és essencial que els estats de la zona euro prioritzin l'objectiu de mantenir l'estabilitat de la moneda única. No obstant, el model de governança monetària no es pot continuar basant només en objectius d'inflació i estabilitat, sinó que cal començar a desenvolupar mecanismes que permetin incloure objectius de creixement econòmic, ocupació i descarbonització en el mandat del Banc Central Europeu.

És crucial assegurar que la zona de l'euro sigui estable i contribueixi al desenvolupament sostenible, alhora que promogui una veritable convergència entre els seus membres i regions, però és imprescindible incorporar el concepte de finançament sostenible com a instrument per a la sostenibilitat i la transparència.

Pel que fa a l'estructura del sistema, és necessari establir una governança més robusta per a la zona euro, en col·laboració amb el Parlament Europeu i els parlaments estatals, amb l'objectiu de millorar la coordinació entre política fiscal i monetària obrint la porta al BCE com a garant últim del deute tant Europeu, com dels Estats membres.

La inflació serà també un dels grans reptes de la política monetària d'aquesta legislatura. Identificar les principals causes és crucial per trobar la resposta correcta, ja que una resposta excessiva en política monetària als increments del preu de l'energia corre el risc de causar una recessió molt més profunda que el xoc original del preu de l'energia. Per això, l'ECB haurà d'adaptar les condicions de finançament a les pujades i baixades de preus i la inflació, cada vegada més pronunciada.

Per últim, l'ambició climàtica defensada per a la política fiscal i monetària s'ha de traslladar a tots els àmbits de regulació financera a Europa, tenint en compte que les institucions comunitàries tenen competències exclusives en aquest camp. Cal valentia política per implementar requisits de reducció d'emissions i de publicació d'informació ambiciosos, des de la regulació dels bancs a les asseguradores, passant pels fons d'inversió i els mercats d'instruments financers. Aquest exercici ha d'anar forçosament de la mà d'una major capacitat de valoració quantitativa de l'impacte climàtic d'aquestes activitats, redoblant els esforços liderats pel BCE i la Comissió Europea.

Què hem aconseguit?

- El suport de la presidència de la Comissió en el llançament i implantació del "**Pacte Verd Europeu**". El Pacte Verd Europeu transformarà la UE en una economia moderna, eficient en recursos i competitiva, assegurant que no hi hagi emissions netes de gasos d'efecte d'hivernacle per a 2050, que el creixement econòmic es desvinculi de l'ús de recursos, i que cap persona i cap lloc es quedin enrere.
- El **Fons de Recuperació de la Covid (Next generation EU)** de 750 mil milions d'euros: com havíem defensat des de fa temps, per primera vegada en la seva història, la UE va endeutar-se conjuntament en una quantitat significativa per impulsar la inversió pública. També vam assegurar que com a mínim el 37% es destini a prioritats verdes, i que cap dels fons causi un dany significatiu al medi ambient.

Què proposem?

- **Reforma del Pacte d'Estabilitat i Creixement**, per permetre als estats membres donar suport a la transició justa i compensar els ciutadans per garantir que ningú es quedi enrere mitjançant inversions de qualitat en àrees prioritàries. La pandèmia va mostrar de manera contundent que reduir les inversions públiques en àrees crucials debilita la nostra resiliència. Les normes fiscals de la UE han de promocionar la inversió en comptes de polítiques l'austeritat.
- **Repartir els objectius de dèficit de forma justa**, limitant la capacitat dels Estats per centrifugar el marge de dèficit permès per la Unió Europea, donant major flexibilitat a administracions autonòmiques i locals.
- **Instaurar unes normes fiscals revisades i més verdes** que abordarien els xocs macroeconòmics moderats (cicle econòmic normal), mentre que hi hauria una capacitat fiscal de la UE disponible per afrontar xocs greus i emergències que afecten tota la UE.
- **Substituir el Mecanisme Europeu d'Estabilització per una Agència Europea del deute**. Una nova agència de deute seria un instrument de gestió de crisis que funcionaria com a prestador d'última instància. Això permetrà la presa de decisions per majoria qualificada i la supervisió per part del Parlament Europeu, en lloc del requisit d'unanimitat del model intergovernamental actual, que en el passat ha conduït a durs programes d'ajust i manca de legitimitat democràtica.
- **Establiment d'un Fons de Transició Verda** modelat després del Fons de Recuperació de la UE per a la Covid, per aconseguir la transició verda i minimitzar els costos de transició. Després d'una "dècada perduda" a causa de les polítiques d'austeritat i la desregulació financera, hem acumulat un gran dèficit d'inversió. La descarbonització de la nostra economia requerirà un impuls addicional d'inversions públiques i privades. Posar en marxa un Fons de Transició Verda hauria de garantir un accés ràpid i assequible a les inversions.
- **Inclusió de factors de risc climàtic en la supervisió dels bancs i dels mercats financers**, així com en l'aplicació de la política monetària del BCE. Avui dia, el vincle entre els riscos climàtics i els riscos per a l'estabilitat financera està ben establert.
- **Implementar un euro digital innovador** com un element imprescindible per a garantir l'autonomia estratègica i la sobirania financera de la Unió Europea i un mecanisme per la

inclusió financera i democratitzar l'accés al diner, com a alternativa al sistema de pagament actual dominat per esquemes de pagament privats com Mastercard i Visa; que garanteixi pagaments gratuïts a tota la zona euro.

- **Completar la Unió Bancària a través d'un pla d'assegurança de dipòsits europeu** que proporcioni estabilització privada a través del sector bancari.
- **Definir millor el mandat i la responsabilitat del Banc Central Europeu**, en particular la introducció de tipus d'interès dobles per a impulsar la inversió privada en la transició verda.
- **Inversió massiva en energies renovables i eficiència energètica** per reduir definitivament la pressió sobre els preus de l'energia. Iniciativa que es podria dur a terme sota l'àmplia agenda verda del BCE per assegurar que la seva política monetària i supervisió bancària ajudin a obrir camí per a les inversions privades i públiques que seran necessàries per aconseguir la transició verda i justa.
- **Prioritzar títols de deute públic d'organitzacions internacionals** sobre els d'estats membres, tenint en compte que el mercat de deute verd de les primeres està més desenvolupat.
- **Dissenyar un programa de préstecs verds a bancs** inspirat en TLTROs que en el seu inici es pot enfocar a mesures molt concretes, com ara la renovació d'edificis per millorar-ne l'eficiència energètica.

4.6 Recerca i innovació

La recerca i la innovació són pilars fonamentals per a la futura prosperitat i sostenibilitat d'Europa. No només són primordials per reforçar la posició de la UE en el seu procés de reindustrialització, sinó també per abordar els principals reptes del segle XXI, com ara la crisi climàtica, l'envelliment de la població, la digitalització, la mobilitat sostenible i les energies renovables. El Pacte Verd Europeu ens marca el camí i la recerca ha d'esdevenir el motor que ens porti cap al nou model productiu que Europa i el planeta necessiten.

És en aquest context que el sector públic té un paper fonamental per impulsar i garantir la qualitat de l'ecosistema de recerca, proporcionant els recursos i les infraestructures necessàries per al seu desenvolupament i fomentant unes polítiques que afavoreixin la creativitat i que assegurin unes condicions de treball dignes. És també clau que es dibuixi un marc legal i empresarial que afavoreixi la col·laboració i cooperació entre els sectors públic i privat i entre el mateix teixit empresarial i que catalitzi la creació i estabilització d'un ecosistema de recerca públic/privat emprenedor i innovador al servei de la societat.

El programa *Horizon Europe*, successor de *Horizon 2020*, és el programa multilateral d'R+I més gran del món. És clau en la mitigació del canvi climàtic, en assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'ONU i per impulsar la transformació de l'economia i la

reindustrialització de la UE. El programa *Horizon Europe*, i el que el succeeixi a partir del 2027, és un element clau per al progrés i per a la cohesió europea. No només ha esdevingut cabdal per tal de definir i posar les bases d'un nou model productiu europeu basat en el coneixement i la sostenibilitat, sinó que ha permès el constant intercanvi d'idees entre investigadors de la UE afavorint la creació d'una identitat europea en l'àmbit de la recerca. El programa *Horizon Europe* és un dels pilars de la UE i ha de representar una de les prioritats pressupostàries d'Europa.

La UE ha de continuar sent, en els anys que vindran, un dels líders mundials en recerca i innovació, seguint unint i agrupant recursos humans i financers per facilitar la creació i difusió de coneixement i solucions innovadores per a la recerca de la UE.

La UE hauria de continuar treballant amb els seus socis internacionals per crear un marc comú dels principis i valors fonamentals en recerca, com ara la llibertat acadèmica, la igualtat de gènere, l'ètica de la recerca, la ciència oberta i l'elaboració de polítiques basades en l'evidència.

Què hem aconseguit?

- **Partnership of Research and Innovation in the Mediterranean Area:** el grup Verds/ALE va aconseguir negociar la reforma del Partenariat de Recerca i Innovació a la Mediterrània, un programa finançat per *Horizon Europe* per donar suport als sistemes alimentaris i als recursos hídrics a la conca mediterrània. En aquest informe, s'ha inclòs la menció de la importància de tenir la seu del Partenariat a Barcelona, ressaltant que aquesta ubicació ha estat instrumental pel bon funcionament del programa.
- **Resolució sobre joves investigadors:** el grup Verds/ALE va aconseguir que es posi de manifest la importància dels joves, la igualtat de gènere i igualtat d'oportunitats al món de la investigació, en línia amb la nova Llei de la Ciència de la Generalitat.

Què proposem?

- **Millorar el reconeixement i l'estatus de les carreres de recerca** per augmentar l'atractiu de la recerca com a itinerari professional. Inclou-hi mesures que disminueixin la precarietat i acompanyades d'un nivell de remuneració atractiu però també un homenatge més elevat a la recerca que a la innovació.
- **Establir programes de retorn del talent** per a aquells joves investigadors que han marxat a l'estranger durant el desenvolupament de la seva carrera acadèmica i oferir unes condicions atractives per a la seva tornada i estada a Europa, en especial als estats membres on els indicadors d'R+I són més baixos.
- **Impulsar polítiques que assegurin uns ambients de treball segurs i saludables** en l'àmbit de la recerca i la innovació. Fomentar la implantació de protocols i mecanismes que permetin identificar i solucionar de manera àgil situacions d'abús i que protegeixin en tot moment a les víctimes d'aquest abusos.
- **Enfortir les estructures que configuren el mapa públic de R+D+I**, format per les universitats, els centres de recerca, les grans infraestructures de recerca, les institucions hospitalàries, els parcs científics i tecnològics, les xarxes de referència i els grups de

recerca. I a la vegada fomentar la cooperació entre tots aquests actors per tal de crear sinergies dins el sistema de recerca.

- **Donar suport a les universitats** com a institucions indispensables tant per l'acció formativa que desenvolupen com per la seva recerca i la transferència de coneixement, essent un motor de l'economia i la generació de coneixement.
- **Aplicar una perspectiva de gènere en la recerca** i garantir i promoure l'accés igualitari de les dones als llocs de treball en recerca i docència universitària, especialment en posicions de responsabilitat i de lideratge a tots els nivells del sistema de recerca i universitari. Fer ús de l'eina GEAR - Igualtat de Gènere a l'Acadèmia i la Investigació - de l'Institut Europeu per la Igualtat de Gènere.
- **Fomentar la ciència i les seves sortides professionals** a través de programes formatius adreçats a infants i joves, amb una atenció especial en el desenvolupament i implementació de programes específics destinats a incentivar les vocacions científiques en nenes i noies.
- **Promoure l'homologació europea dels títols universitaris** entre els estats de la Unió Europea. Mentrestant reduir al màxim les traves burocràtiques i els costos econòmics que implica la convalidació de títols que dificulta enormement l'intercanvi acadèmic al si de la UE.
- **Salvaguardar el compromís pressupostari amb Horizon Europe** i els programes que el segueixin. No deixarem que els fons destinats a Horizon Europe siguin redirigits al pressupost de defensa i vetllarem que el pressupost destinat al programa que el succeeixi després del 2027 incrementi el seu pressupost en termes absoluts i percentuals.
- **Potenciar els programes de mobilitat internacional** incrementant tant el nombre d'ajudes com el seu import. Més enllà de l'impacte en la recerca, aquestes iniciatives són, a llarg termini, un dels instruments més coherents amb l'esperit fundacional de la UE i més eficaços per combatre l'euro-escepticisme.
- **Propiciar la col·laboració entre programes de recerca** d'estats membres i també de països de fora la Unió. Promoure programes de recerca interestatals que fomentin la col·laboració efectiva entre investigadors de diferents països.
- **Impulsar els programes destinats a la recerca en el marc de l'Euroregió Pirineus Mediterrània** que engloba bona part dels Països Catalans. Fer de l'Euroregió una eina efectiva per a impulsar la col·laboració en recerca i innovació dins del domini lingüístic català.
- **Assegurar que els programes de recerca i innovació compleixen amb els objectius climàtics** de la UE i amb el principi de No fer Danys Significatius (Do No Significant Harm).

4.7 Tecnologia, polítiques digitals i intel·ligència artificial

Els canvis tecnològics han de reflectir i servir els beneficis socials i no només els privats. La transició verda i digital ha de treballar de la mà per tal de conduir a un futur digital humanista i sostenible.

La ciutadania ha de ser capaç de recuperar el seu futur digital tenint més opcions sobre com utilitza els serveis en línia i els dispositius digitals, i estar protegits de les violacions dels seus drets i llibertats. Tanmateix, la ciutadania ha de ser propietària de les seves dades i de la seva identitat digital, indistintament de l'entitat que emeti les identitats, sigui privada o pública. S'ha d'assolir identitat digital sobirana plena a tots els ciutadans de la UE.

L'autodeterminació digital és una condició prèvia per assegurar-se que els canvis tecnològics estan arrelats en consideracions públiques i col·lectives en comptes d'interessos empresarials. La UE no ha de seguir el model de capitalisme de vigilància nord-americà ni el model de vigilància estatal xinès, sinó desenvolupar el seu propi enfocament de la digitalització sostenible, ètic i basat en els drets que ha de posar les persones i el medi ambient al centre.

La naturalesa omnipresent i ràpida de l'esfera en línia ha ampliat significativament la proliferació de material de desinformació. Les plataformes en línia han de protegir el contingut legal i estar subjectes a l'escrutini públic i la transparència sobre com eliminen el contingut il·legal.

Els avenços ràpids en intel·ligència artificial (IA) estan canviant profundament el nostre contracte social. La manera com regulem la IA avui donarà forma a la manera de com podrem confiar en aquestes eines demà. Hem de garantir que l'ús dels sistemes d'IA sigui no discriminatori, centrat en l'ésser humà, conscient del medi ambient i arrelat en els drets fonamentals de les nostres societats democràtiques.

Cal també afrontar i planificar una adaptació al canvi que suposarà en el mercat de treball, la digitalització i la robòtica, especialment en aquells sectors més sensibles en què la tecnologia podria substituir parcialment a la mà d'obra i generar una desocupació estructural. Cal, per tant, pensar en com adaptar els efectes redistributius provocats per les tecnologies, especialment en ocupacions de baixa qualificació.

Així mateix, la digitalització avança extremadament ràpid i ens trobem davant un greu problema de falta de coneixement i competències per part de molts ciutadans i ciutadanes. És per això que proposem treballar un programa de formació i capacitació per lluitar contra l'esclletxa digital i conèixer les noves tecnologies que estan sorgint, preparant així a tota la ciutadania per poder afrontar els gran canvis que es produiran durant els propers anys.

Paral·lelament, la UE ha de seguir apostant pel desplegament d'infraestructures digitals, alhora que els governs estatals, regionals i locals, han de treballar per desplegar infraestructures públiques allà on puguin ser utilitzades per autoservei de les administracions públiques on les empreses privades no fan el seu desplegament o no existeixi competència. Cal permetre que tota la població de la UE que tingui accés als serveis digitals d'alta qualitat, indistintament d'on resideixi. La regulació de les operadores privades passa per un moment força complicat, tot i

això, la UE ha d'abordar un canvi de regulació que permeti la competència però al mateix temps el desplegament d'estructures digitals.

Què hem aconseguit?

- **ELE Project:** el Programa *European Language Equality*, que té com a objectiu aconseguir la plena igualtat lingüística en l'àmbit digital a Europa. Aquest programa està més a prop que mai d'aconseguir ser un programa europeu finançat per la Comissió Europea.
- **Llei de serveis digitals (DSA):** aquest text conté mesures per protegir els drets fonamentals millorats digitalment, com ara la llibertat d'expressió i la llibertat de reunió i associació. El DSA és un pas històric en la política digital europea, ja que té com a objectiu establir normes de responsabilitat envers el contingut legal i il·legal. Les grans plataformes en línia s'han de sotmetre a avaluacions de risc, auditories obligatòries i permetre als investigadors científics i a les ONG accedir a les dades de la seva plataforma.
- **Directiva sobre els treballadors de plataforma:** millores que inclouen no només que les plataformes no poden eludir les responsabilitats subcontractant treballadors, sinó també exigir transparència en els sistemes de control i presa de decisions automatitzats dels algorismes. Com a resultat d'això, la decisió d'acomiadar algú sempre l'ha de prendre una persona i els treballadors tindran veu sobre els sistemes de presa de decisions mitjançant la consulta i la negociació col·lectiva.
- **Llei d'intel·ligència artificial:** la posició del Parlament Europeu inclou prohibicions per a la identificació biomètrica remota en espais públics, tant en temps real com posterior, així com una prohibició del reconeixement d'emocions, la policia predictiva, la categorització biomètrica i la creació de reconeixement facial. Així mateix, s'ha aconseguit obtenir regles ad-hoc per a models fonamentals (com ChatGPT) i Intel·ligència Artificial de propòsit general, incloent informes ambientals. Finalment, una altra victòria clau va ser la inclusió d'una avaluació obligatòria d'impacte sobre els drets fonamentals per part de tots els proveïdors de sistemes d'IA d'alt risc abans del seu ús.
- **Data Act:** un millor control de les dades que es generen mitjançant l'ús de dispositius connectats. Els fabricants necessitaran un permís abans de poder rebre qualsevol d'aquestes dades, això garanteix que les dades personals encara estiguin protegides. Els usuaris també poden compartir fàcilment les dades amb altres proveïdors de serveis, si així ho desitgen. Això introdueix una separació entre la compra d'un producte i la possible entrada posterior en serveis en el context del seu ús i, per tant, crea condicions de joc equitatives per a les pimes i start-ups en els futurs mercats de dades.
- **Carregador comú:** s'adopten regles per establir un carregador comú per a telèfons intel·ligents, tauletes, càmeres i altres dispositius similars. Juntament amb la desagregació, és a dir, la venda per separat del dispositiu i el carregador, es reduirà els residus electrònics.

Què proposem?

- **Impulsar Barcelona i Catalunya** com un territori atractiu per al sector tecnològic a la Unió Europea.
- **Alinear l'acord verd amb l'adaptació a l'era digital**, posant el creixement sostenible del sector digital al centre de la futura legislació de la UE.
- **Establir normes per incentivar la durabilitat dels productes**. Adoptar normes contra l'obsolescència funcional real, fomentant altes taxes de reciclabilitat i reutilització, garantint la compatibilitat entre accessoris de generació i fomentar la disponibilitat de peces de recanvi.
- **Augmentar la transparència en el mercat de publicitat en línia** i abordar l'àrea del màrqueting d'influencers i les tècniques de publicitat oculta, així com els patrons de disseny addictius en línia.
- **Enfortir la seguretat, traçabilitat i confiança en la realització de transaccions** potenciant la implantació de la tecnologia de cadena de blocs (en l'anglès, Blockchain) i a les estratègies que estats i regions hagin dissenyat per assolir-ho, amb l'objectiu de millorar els serveis digitals a la ciutadania i promoure les potencialitats d'aquesta tecnologia entre l'administració, les empreses i la ciutadania.
- **Donar suport al desenvolupament rural** i a la modernització agrícola oferint suport per a la seva plena incorporació al món digital i a les noves tecnologies de la informació i a les telecomunicacions.
- **Crear un comitè sobre Fake news per lluitar contra la difusió de notícies falses** als continguts digitals i crear nous reglaments que no permetin la seva proliferació.
- **Assegurar uns estàndards de competències digitals** en els cicles escolars de primària per a tots els nens i nenes de la Unió per tal d'arribar a una convergència en la digitalització de la futura població adulta europea.
- **Programes de suport adreçats a emprenedors del sector tecnològic** per crear la base del teixit econòmic digital i poder competir tecnològicament amb els Estats Units en el futur.
- **Reglamentació de l'economia col·laborativa**. Garantir que el nou "capitalisme de plataformes" (com Uber, AirBnB, Deliveroo, etc.) no es converteixi en una font de "rendes econòmiques", que extregui més que no pas afegixi valor econòmic, i que esquivi la legislació laboral aplicable a altres sectors i llocs de treball.

4.8 Justícia fiscal

Cada any els països de la UE perden 59.500 milions d'euros a causa de l'evasió fiscal i la falta de polítiques fiscals més justes i efectives. El sistema actual beneficia als ultra-rics en lloc de fer-los contribuir justament. És responsabilitat de la Unió Europea i els seus estats membres garantir que les societats siguin més igualitàries i que els pilars que sostenen les estructures socials puguin ser veritablement robustes.

En aquest sentit, cal establir un sistema de contribucions justes. La UE i els seus estats membres han d'establir majors impostos als rics, als grans contaminadors, i per altra banda, reduir els impostos al treball. També és necessari lluitar contra l'evasió fiscal de les multinacionals i acabar amb el blanqueig de diners per a garantir que aquells amb més capacitat contribueixin en major part, mentre que aquells amb més dificultats quedin protegits.

L'evasió fiscal generalitzada representa una enorme subvenció a les empreses multinacionals a costa de les PIME, que representen la major part de l'economia europea. La UE necessita instaurar millors polítiques fiscals per assegurar que les multinacionals i l'1% més ric contribueixin de manera justa a les nostres societats. Tot i que en aquesta legislatura s'ha aconseguit instaurar un impost mínim de societats del 15% per a les empreses multinacionals actives a la UE, cal augmentar aquest impost mínim i continuar treballant per cobrir totes les llacunes legals restants.

En aquest context, un impost sobre la riquesa de l'1,7-3,5% podria aportar fins a 213.300 milions d'euros a les arques estatals, i 59.500 milions d'euros addicionals es podien recaptar combatent l'opacitat financera. Aquests ingressos addicionals podrien cobrir les factures energètiques cada vegada més grans, ajudar a afrontar la crisi dels costos de la vida o ser invertits en els sectors deficitaris.

Igualment important, és continuar lluitant perquè les multinacionals incrementin la seva transparència fiscal. Aquesta passada legislatura, el parlament va aprovar unes noves mesures de transparència fiscal amb l'objectiu de continuar avançant cap a la fi de l'evasió fiscal de les multinacionals. Tot i això, és necessari anar molt més enllà i continuar treballant contra l'elusió fiscal o el blanqueig de capitals amb mesures més ambicioses i una aplicació de les normes més efectiva a escala dels estats membres.

El dúmping fiscal encara és una pràctica comuna dins la UE, creant situacions avantatjoses per les grans companyies i desavantatjoses per alguns països de la unió que estan perdent oportunitats per generar més recursos, els quals podrien ser utilitzats per proporcionar serveis públics de millor qualitat a la població. A més, alguns estats ofereixen règims fiscals especials per atraure grans fortunes amb avantatges fiscals, fomentant encara més la competència a la baixa en matèria. Per això, és essencial que la UE exerceixi pressió sobre els seus propis països per posar fi a aquestes pràctiques fraudulentoses.

Què hem aconseguit?

- **Impost de la UE sobre els guanys extraordinaris** de les companyies de combustibles fòssils durant la crisi energètica.
- **Impost mínim de la UE sobre multinacionals:** almenys un 15% d'impost de societats, ja no zero!
- **Creació d'una Autoritat Europea de Lluita contra el Blanqueig de Capitals** i el Finançament del Terrorisme, que se situarà a Frankfurt.
- **Marc regulador per als cryptoactius**, per protegir els fons dels consumidors contra el frau, amb normes de rastrejament estrictes per prevenir el blanqueig de capitals o l'evasió de sancions.

Què proposem?

- **Augmentar l'impost mínim sobre les multinacionals**, eliminar totes les llacunes legals restants i introduir un impost sobre l'excés de beneficis.
- Fer que l'1% més ric contribueixi de manera justa la seva part d'impostos mitjançant **un impost sobre la riquesa** i impostos harmonitzats sobre els guanys de capital a la UE. Això permetria recaptar més de 200 mil milions d'euros per contribuir a les múltiples crisis que enfronta la UE i evitar que el pes recaigui sobre aquells que ja estan patint.
- **Acabar amb els paradisos fiscals** i el seu poder de veto a la UE. Les polítiques fiscals no poden ser decidides per unanimitat sense la veu del Parlament. En aquest sentit és imprescindible establir un sostre mínim d'imposició en tots els àmbits, tal com es fa amb l'impost sobre el valor afegit. Evitar així les estratègies de dumping fiscal internes en figures clau com successions, donacions o patrimoni.
- **Completar la regulació de les crypto finances** per protegir els petits inversors i l'estabilitat financera, prevenir el blanqueig de diners i reduir l'enorme impacte ambiental.
- **Creació d'una Autoritat Europea de Lluita contra el Blanqueig de Dineros** i normes més estrictes perquè els oligarques russos, i d'altres països on s'han construït fortunes mitjançant l'enriquiment il·lícit i la transferència il·legítima de recursos públics a mans privades, i el crim organitzat no puguin amagar el seu patrimoni.
- Liderar una millora dels convenis de col·laboració a nivell Europeu per a **millorar el sistema d'intercanvi de dades bancàries entre els estats membres** i crear un sistema comú europeu entre les Agències Tributàries d'interoperabilitat de dades fiscals.
- Lluitar perquè els criteris per a la **inclusió de paradisos fiscals a la llista negra** siguin més estrictes. També, que la llista sigui actualitzada de manera transparent i responsable, per posar fi als jocs polítics.
- **Negar la personalitat jurídica a les societats radicades en paradisos fiscals**, així com garantir que qualsevol entitat situada en un país no cooperant amb la Unió Europea, s'hagi d'imputar als socis de la societat segons el règim de transparència fiscal i internacional a l'IRPF i no a l'Impost de Societats.

- **Establiment d'un impost sobre les transaccions financeres**, garantint així que els mercats financers serveixin a les persones i al planeta, evitant l'especulació financera, especialment sobre els aliments, l'energia i l'habitatge.
- **Establiment d'un fons europeu d'assegurança de dipòsits**, assegurant una millor protecció dels diners de les persones mitjançant la separació de les activitats bancàries de venda al detall i d'inversió.
- **Crear un sistema de vigilància i penalització de legislacions i pràctiques fiscals considerades nocives** i que entren en clara contradicció amb els principis i valors de la bona governança fiscal a la Unió Europea. No podem permetre que estats membres instaurin règims fiscals considerats perjudicials per a la resta d'estats.

5. UNA TRANSICIÓ ECOLÒGICA JUSTA

5.1 El Pacte Verd Europeu

Des de 2019, la Unió Europea ha situat el Pacte Verd en el centre de les seves prioritats, compromentent-se a reduir les emissions netes de gasos d'efecte hivernacle un 55% per a 2030. La implementació d'aquest objectiu està en marxa i engloba un ampli àmbit d'àrees per modernitzar: ambientals, energètiques, agroalimentàries, industrials, de transport, de biodiversitat, etc.

No obstant això, el 2030 és només un pas cap a la consecució de la neutralitat climàtica abans del 2050. Els pròxims anys seran crucials per a decidir com i quant necessitem reduir les nostres emissions per a 2040 i més enllà, a fi de situar la Unió Europea al capdavant de la lluita contra el canvi climàtic. Això plantejarà preguntes sobre la nostra manera de viure: què produïm, quant consumim, com viatgem, com treballem... I més enllà de la responsabilitat individual, necessitarem un debat democràtic col·lectiu sobre com els Estats hauran de planificar aquesta transició tan necessària i justa.

Ja notem els impactes negatius del canvi climàtic en el nostre dia a dia: l'augment dels esdeveniments climàtics extrems, l'increment del nivell del mar, les altes temperatures, les sequeres severes... que afecten la nostra forma de vida, a la salut humana i la biodiversitat. Si volem mantenir un planeta habitable per a les nostres generacions i les futures, hem d'abordar l'emergència climàtica amb urgència.

Els nostres oceans són cada vegada més àcids a causa de l'augment dels nivells de diòxid de carboni (CO₂) i la minva dels esculls de corall. A la terra, les plantes i els animals es veuen cada cop més afectats, la qual cosa provoca un col·lapse de la biodiversitat. Per exemple, el 40% de les espècies d'amfibis, gairebé el 33% dels coralls i més d'un terç de tots els mamífers marins estan amenaçats.

El canvi climàtic afecta tots els aspectes de la vida, inclosa la nostra manera de treballar. Les empreses es veuran directament afectades per esdeveniments meteorològics extrems (sequeres, inundacions...). S'estima que els esdeveniments relacionats amb el temps i el clima van costar a l'economia mundial 313.000 milions de dòlars el 2022, amb només 132.000 milions de dòlars d'aquestes pèrdues cobertes per les assegurances. Les empreses també es veuran afectades si no fan la transició (per exemple, la reducció de les quotes de mercat i la competitivitat). Davant d'aquest context i davant la necessitat de replantejar el model econòmic en què vivim, les empreses hauran d'assumir els Principis Rectors d'Empreses i Drets Humans i esdevenir responsables de les conseqüències de la seva activitat. Així, la transició cap a la neutralitat climàtica es pot veure com una oportunitat per generar noves activitats

econòmiques: crear noves indústries, noves oportunitats de desenvolupament i nous llocs de treball. Els primers moviments tindran un avantatge competitiu.

Cada vegada més persones són molt conscients de l'impacte del canvi climàtic i aquest continua sent una prioritat per als ciutadans de la UE. Per tant, volem garantir que el Pacte Verd i la lluita contra el canvi climàtic continuïn sent una prioritat de la pròxima Comissió Europea.

Què hem aconseguit?

- El fet que el **Pacte Verd Europeu** es trobi entre les prioritats de l'agenda de la UE és ja en si mateix una victòria i el resultat de les reivindicacions històriques del grup Verds/ALE.
- La **Llei del Clima** (2021), que incorpora legislació vinculant per a la neutralitat climàtica de la UE a tot tardar el 2050, amb un objectiu vinculant de reduir les emissions netes de gasos d'efecte hivernacle de la UE en almenys un 55% per al 2030. Els Verds/ALE no van donar suport al resultat final de la Llei del Clima, ja que exigíem una reducció del -65%, d'acord amb el que els científics diuen que hem de mantenir-nos segons l'Acord de París. No obstant això, després de les revisions de múltiples legislacions ens vam comprometre de manera constructiva a aconseguir aquest objectiu d'almenys el -55%.
- El **paquet legislatiu "Fit for 55"** (adoptat a principis de 2023) és un paquet de més de 12 grans legislacions de la UE que s'estan revisant per assolir l'objectiu d'almenys el -55%. El paquet té diversos pilars:
 - a) **Clima:** revisió dels sistemes de comerç de drets d'emissió (ETS); la directiva de Reglament d'Esforç Compartit; un Fons Social per al Clima; la creació d'un nou Mecanisme d'Ajust a les Fronteres de Carboni; una revisió de l'ús del sòl i el Reglament Forestal.
 - b) **Energia:** revisió de la Directiva sobre energies renovables, la Directiva sobre eficiència energètica, la Directiva sobre el gas i el Reglament sobre el metà i la Directiva sobre rendiment energètic dels edificis.
 - c) **Transport:** Establiment d'objectius per a combustibles alternatius en els sectors marítim i aeri (FuelEU Maritime i ReFuelEU Aviation), així com un reglament sobre infraestructures de combustibles alternatius per al transport per carretera, el transport marítim i l'aviació.
- **L'economia circular** és un altre aspecte important del Pacte Verd amb:
 - a) Posició del Parlament Europeu sobre la **Iniciativa de Productes Sostenibles** (inclosa la revisió de la Directiva d'Ecodisseny) perquè tots els productes venuts a la UE hagin de complir els requisits mínims d'ecodisseny amb la finalitat de millorar la seva durabilitat, reutilització, reparabilitat, remanufactura, reciclatge i classificació (els productes relacionats amb l'energia, com les neveres o les rentadores, ja ho estan).
 - b) Una proposta de la **Comissió sobre el Dret a Reparar** perquè es reparin més productes dins de la garantia legal i que els consumidors tinguin opcions més fàcils i barates per a reparar els productes quan la garantia legal hagi expirat.

- c) Una proposta de la Comissió sobre la **Directiva relativa als residus d'envasos** perquè cada vegada més envasos siguin reutilitzables, reciclables o compostables. L'objectiu és que tots els envasos siguin reciclables a partir de l'1 de gener de 2035.
- La contaminació zero i un entorn lliure de tòxics són també temes importants del Pacte Verd:
 - a) La posició del Parlament Europeu de **millorar les normes de qualitat de l'aire de la UE** a fi de reduir el nombre de morts prematures causades per partícules fines i altres contaminants de l'aire. La legislació estableix normes de qualitat de l'aire per a 2030 amb l'objectiu d'aconseguir un objectiu de contaminació zero per a 2050.
 - b) Posició del Parlament Europeu sobre **la regulació de les emissions contaminants de la indústria** (Directiva sobre emissions industrials), que ara inclou les emissions de la mineria, la producció a gran escala de piles i la ramaderia. El nou text preveu que les instal·lacions industrials han de complir unes condicions més estrictes (menys contaminants) per a obtenir el seu permís d'explotació.

Què proposem?

- **Un Pacte Verd i Social per a totes les persones.** La sostenibilitat ecològica i la justícia social han d'anar de la mà per a garantir la prosperitat humana, ja que es complementen i es reforcen mútuament. Volem ampliar el Pacte Verd a un Pacte Verd i Social perquè totes les polítiques de la UE respectin un nivell mínim de benestar per a les persones de tota la Unió.
- **Una ambiciosa agenda climàtica per assolir la neutralitat climàtica el 2040.** Durant l'últim mandat, la UE va adoptar importants reformes per encaminar-nos a reduir les nostres emissions netes de GEH almenys en un -55% per a 2030. Però encara no hem explotat totes les oportunitats, encara hi ha marge per anar més enllà del 55% el 2030. Com més aviat ho fem, més fàcil (i més justa) serà la transició. La legislació climàtica hauria de ser la primera llei de la UE que sigui revisada per la nova Comissió. Aquesta revisió hauria de ser l'oportunitat per establir objectius ambiciosos de reducció d'emissions per a 2035 i 2040. Els informes científics recents demanen un objectiu de reducció d'emissions d'entre el 90% i el 95% per a 2040 per a poder aconseguir la neutralitat climàtica per a 2050. A més de reduir encara més les seves emissions nacionals, la UE també haurà de limitar les emissions de les importacions. Com que el clima és un problema mundial i la UE té una gran responsabilitat històrica, la UE també haurà d'incrementar el seu suport a l'acció climàtica en tercers països, especialment els més pobres, per reduir la seva petjada de carboni, ja que la neutralitat climàtica ha de ser un objectiu de tots.
- **Contaminació zero:** revisió de la legislació de la UE sobre productes químics (Directiva REACH) perquè el registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de substàncies tòxiques a la UE s'apliquin degudament. La publicació d'una legislació REACH revisada es va posposar a finals de 2023, de manera que ha estat impossible adoptar-la durant aquest mandat.
- **Reduir les emissions al transport:** el transport és responsable d'aproximadament una quarta part del total d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de la UE. Durant el pròxim mandat, la Comissió Europea hauria de presentar mesures per a reduir les emissions en

aquests sectors clau, abordant especialment les emissions en els sectors marítim i de l'aviació.

- **La reducció de les subvencions als combustibles fòssils:** globalment, les subvencions als combustibles fòssils van ascendir a 5,9 bilions de dòlars o el 6,8% del PIB el 2020 i s'espera que augmentin fins al 7,4% del PIB el 2025. Aquestes subvencions són dolentes per al clima i rares vegades estan ben pensades per protegir els grups vulnerables i tendeixen a beneficiar a segments privilegiats de la població. Aquesta enorme quantitat de diners hauria de gastar-se en canvis estructurals en lloc d'ajuda d'emergència. Aquests recursos s'utilitzarien millor per a promoure canvis que proporcionin una protecció duradora contra els preus volàtils del combustible.

5.2 Els límits socials i ecològics al creixement

El sistema econòmic capitalista que durant uns anys ha ofert prosperitat i confort a la societat occidental, al mateix temps ha accentuat les desigualtats entre el nord i el sud, ha desequilibrat els ecosistemes i ha disparat les emissions de carboni a l'atmosfera. Aquest sistema econòmic basat en el creixement del Producte Interior Brut (PIB) no ha tingut en compte els límits dels recursos planetaris ni tampoc l'impacte en la qualitat de vida del global de la població mundial.

La crítica a aquest model econòmic no és nova, ja la van avançar a principis dels anys setanta els investigadors del Massachusetts Institute of Technology, Donella i Dennis Meadows, en el seu llibre "Limits to the Growth", realitzat per encàrrec del Club de Roma.

Fins a dia d'avui, aquesta evidència científica ha estat enterrada pels beneficiaris d'aquest model. Tanmateix, els efectes evidents del canvi climàtic (l'augment rècord de les temperatures, els incendis, les sequeres...) fan inajornable repensar la manera en què organitzem la nostra economia. Aquest canvi ha de passar per impulsar un model que deixi de prioritzar el creixement del PIB, per un que posi al centre el benestar de les persones sobre la base de la sostenibilitat ambiental, social, cultural i econòmica. És imperatiu canviar un sistema que explota el planeta i les persones i que, a la vegada, promou un creixement il·limitat de producció i consum.

Dit això, les bones notícies són que hi ha un augment de la consciència sobre la urgència d'aquest canvi de paradigma econòmic i, d'altra banda, que tenim els recursos col·lectius necessaris per a dur-ho a terme. La Unió Europea ha d'exercir un paper clau en aquest canvi assumint el lideratge de la transició justa cap a un model econòmic de desenvolupament sostenible. En aquest sentit tenim una doble obligació moral, ja que hem estat fins ara el principal beneficiari del sistema econòmic extractiu i, d'altra banda, perquè som responsables de gran part dels danys que ha patit el planeta a causa d'això.

Què proposem?

- Abolir l'ús del PIB com a indicador de progrés
- Auditar el deute ciutadà
- Una fiscalitat justa que redistribueixi la riquesa.
- Establir uns ingressos bàsics a través d'una Renda Bàsica Universal.
- Reformar els impostos verds.
- Reducció del temps de treball (WTR).
- Establir els límits ambientals .
- Equilibri entre la sostenibilitat ambiental, social, cultural i econòmica.

5.3 Transició energètica

Amb la finalitat d'abordar tant l'emergència climàtica com les nostres restriccions de seguretat energètica (amb la guerra actual a Ucraïna), hem d'accelerar la transició energètica de la UE cap a una economia 100% renovable altament eficient per a l'any 2040. Un futur 100% renovable és l'opció més sostenible econòmica i mediambientalment i és factible i assolible amb una transformació dels nostres sectors de potència, calor, indústria i transport. Per a això necessitem una voluntat política ferma, un suport públic a les energies renovables i a l'estalvi energètic, així com inversions privades realitzades principalment pels sectors de l'energia i la indústria.

Tothom té dret a una energia neta i assequible. Per això, cal donar suport a les persones més afectades per la crisi energètica i desenvolupar incentius per a garantir que les energies fòssils es desprenguin més i invertir en mesures de transició renovable i eficiència energètica. Consumir la pròpia energia, compartir-la amb els veïns o formar part d'una comunitat energètica és un dret que ha de ser accessible per a tothom.

Hem d'acabar amb la nostra dependència dels combustibles fòssils, que està en l'arrel de la crisi climàtica, afectant la nostra salut i el medi ambient de nombroses maneres. La Unió Europea ha persistit en l'ús del carbó, el petroli i el gas per a alimentar la seva economia. Ara, es necessita un canvi sistèmic garantir a tothom l'accés a l'energia a un preu assequible i assegurar l'habitabilitat del planeta.

La transició energètica ajudarà a impulsar la competitivitat de la Unió Europea i crearà llocs de treball en el futur, la qual cosa generarà beneficis per a tothom. A la UE, el sector de les energies renovables ja representa més de 1,5 milions de llocs de treball i s'espera que la transició ecològica creï 1,2 milions de llocs de treball addicionals. Els principals sectors que es beneficiaran en termes d'ocupació seran la construcció, la fabricació de maquinària elèctrica, la mineria de metalls crítics, la producció d'energia renovable i biomassa, el transport i els serveis.

En els últims cinc anys s'han dut a terme nombroses reformes clau de la legislació. No obstant això, encara queda molta feina a fer per a assolir una energia neta i assequible.

Què hem aconseguit?

- Augment obligatori de la **quota d'energies renovables en el consum energètic** a Europa fins al 42,5%, amb l'objectiu d'aconseguir el 45% (**Directiva d'Energies Renovables** - març 2023)
- **Reducció del consum primari i final** de la UE per a 2030, equivalent al 40,5% i al 38% respectivament en comparació amb les projeccions de 2007 (**Directiva d'eficiència energètica** - març de 2023).
- Un nou pla europeu per **posar fi a la dependència de la UE dels combustibles fòssils** russos el 2027, reduir la demanda energètica a la UE en un 20% i impulsar la producció d'energia renovable (**pla RePowerEU** - desembre 2022).
- Posició del Parlament Europeu per **accelerar la renovació d'edificis** a Europa, que són responsables del 36% de les seves emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i del 40% del seu consum energètic (**Directiva de Rendiment Energètic dels Edificis** - març de 2023).
- Posició del Parlament Europeu per **reduir les emissions de metà** a Europa amb un objectiu de reducció vinculant que es complirà el 2030, ja que el metà és el segon gas d'efecte d'hivernacle més important, responsable del 24% de l'escalfament global actual.
- **Protecció dels consumidors** i la promoció de les energies renovables a l'hora de revisar les normes que regeixen el mercat energètic a Europa (negociacions en curs)
- Una revisió de les normes per a millorar la protecció de la UE contra la manipulació del mercat en el mercat energètic a l'engròs, per exemple per a evitar que empreses com Gazprom puguin manipular les normes (negociacions en curs).

Què proposem?

- **Eliminar gradualment l'ús del carbó per a 2030, del gas fòssil per a 2035 i de totes les energies no renovables per a 2040.** Necessitem que es proposin objectius de reducció de la demanda i de desplegament d'energies renovables durant el pròxim mandat.
- **Accelerar l'electrificació dels processos de transport, calefacció i industrials.** Això requerirà un canvi modal en el sector del transport per a passar de l'aviació a maneres de transport més sostenibles, com els trens, i el transport de mercaderies via ferrocarril. També l'adaptació del sector industrial i els sistemes de calefacció. Els gasos renovables, com l'hidrogen, només s'han d'utilitzar quan l'electrificació directa no sigui viable.
- **La ciutadania actora de la transició energètica.** La transició verda ha de ser justa o no tindrà èxit. Les persones més vulnerables haurien de ser recolzades amb inversions a llarg termini (per exemple, plaques solars, bombes de calor, reformes d'edificis, cotxes electrònics...) perquè els preus de les seves factures d'energia disminueixin. Hem d'encoratjar que els ciutadans produeixin la seva pròpia energia (i no sols la consumeixin) i puguin compartir-la amb els veïns com a part de les comunitats energètiques.

- **Prioritzar l'eficiència energètica i l'estalvi energètic:** la millor font d'energia és la que no utilitzem. Podem fer que el nostre ús de l'energia sigui més eficient amb l'objectiu de simplement consumir menys (p. ex. canviar a menys llums de consum, posar equips a dormir quan no s'utilitzin...).
- **Ajuts a la rehabilitació energètica:** potenciar l'eficiència energètica als edificis, mobilitant fons Next Generation per a la rehabilitació energètica de manera sostinguda en el temps.
- **Invertir en la transició energètica:** els Estats membres haurien de dedicar almenys l'1% del seu PIB a les energies renovables i a l'eficiència energètica. La Comissió Europea hauria de presentar una estratègia d'inversió pluriennal per a planificar les necessitats d'inversió per a la transició energètica de la UE. Estimem la necessitat d'inversions públiques i privades en eficiència energètica, energies renovables i tecnologies sostenibles en tota la UE en 1.700 milions d'euros per a 2030.
- **Protegir els espais d'alt valor agrari:** prioritzar l'ús agrari de les terres de conreu d'alt valor, tant des del punt de vista de la qualitat del sòl com des del punt de vista de la importància que té per l'activitat agrària en aquell territori, per davant d'altres activitats no relacionades amb la producció d'aliments.

5.4 Mobilitat sostenible

La mobilitat és una part important de la nostra vida. El sector del transport afecta a tothom: ens permet desplaçar-nos de casa a la feina, transportar productes per tot el món i viatjar per motius laborals, turístics o familiars. No obstant això, el nostre patró de mobilitat actual es basa principalment en combustibles fòssils i en la propietat privada (dependència del cotxe). Vist des de la perspectiva del benestar, el nostre sistema de transport actual emet molt CO₂, redueix la nostra qualitat de l'aire, contamina l'aigua, agreuja les desigualtats socials, deteriora els hàbitats naturals i contribueix al canvi climàtic.

El sector del transport correspon al voltant d'una quarta part de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de la Unió Europea i aquesta xifra continua augmentant a mesura que la demanda continua creixent. El transport és un sector clau per a descarbonitzar si volem aconseguir els nostres objectius climàtics i energètics per a 2030 i ser climàticament neutres com a continent per a 2050 (el Pacte Verd Europeu busca una reducció del 90% de les emissions de transport per a 2050). En general, el sector del transport ja està experimentant un gran canvi transformador i tecnològic, ja s'estan produint canvis a gran escala (per exemple, l'e-mobilitat a la Xina) i Europa no hauria de quedar-se rressagada. Però, no obstant això, hem de fer més per a complir els nostres objectius de 2050.

A més de les majors ambicions sobre la descarbonització del sector, hem d'aconseguir un veritable canvi modal (per exemple, de la carretera i l'aviació al ferrocarril) i anticipar la mobilitat per a un futur diferent. El 2050 tindrem un creixement de la població i l'urbanització a Europa,

a més de les preocupacions mediambientals. Això planteja preguntes sobre l'accessibilitat i l'assequibilitat dels transports públics, un canvi en la mobilitat individual, no deixar enrere les zones rurals, abordant qüestions de congestió, soroll i qualitat de l'aire, així com la seguretat viària, etc. A més, amb la finalitat de promoure la mobilitat activa d'acord amb els nostres objectius sanitaris i mediambientals, potser volem tornar a pensar en la freqüència i la durada dels nostres viatges en general, fins i tot per als viatges de negocis, en els quals les tecnologies de reunions a distància podrien continuar utilitzant-se.

A més de contribuir als objectius climàtics, les empreses tenen raons econòmiques per prendre mesures de transició ecològica. És bo per a la seva reputació i marca si poden demostrar una política de transport sostenible per als seus béns i empleats, en un moment en què el canvi climàtic és alt entre les prioritats dels ciutadans de la UE (per això també hi ha tantes empreses que afirmen ser “neutrals al clima” sense proves reals, també hauríem de ser conscients del greenwashing). Des d'un punt de vista econòmic, existeix un avantatge competitiu real en adoptar polítiques de transport sostenibles, sent un primer motor i, per tant, preparant-se per al futur. Si bé els costos d'adaptació inicials són elevats, a llarg termini també hi ha una reducció de costos a factoritzar (per exemple, sistemes de gestió del transport més eficients, menys consum de combustible, menys costos de manteniment de la flota, augment de les vendes d'una marca “verda”). Per exemple, adaptar els negocis de càrrega a les ciutats, gràcies a les bicicletes de càrrega en lloc dels camions és una bona il·lustració del canvi futur. Les empreses no han d'oblidar que com més esperem, més alts seran els costos de mitigació i adaptació del clima (per exemple, és probable que els preus de l'energia elevats continuïn sent volàtils).

Què hem aconseguit?

- **Legislació de transport com a part del paquet “Fit for 55”**, amb l'objectiu d'implementar l'objectiu de la Llei del Clima de reduir les nostres emissions de GEH almenys en un 55% per al 2030.
- Una nova regulació per **desenvolupar infraestructures de càrrega de vehicles elèctrics** (Reglament d'Infraestructures Alternatives de Fuels). Aquesta nova legislació (acordada al març de 2023) augmentarà el nombre d'estacions de recàrrega elèctrica i repostatge d'hidrogen d'accés públic als principals corredors i hubs de transport de la Unió Europea. Aquest acord donarà suport a la transició cap al transport de zero emissions en els pròxims anys.
- **Fi de la venda de motors de combustió el 2035**. La UE ha adoptat a l'octubre de 2022 un acord per reduir a zero les normes d'emissió de CO2 per als cotxes privats per a 2035.
- Posició del Parlament Europeu sobre les infraestructures per a una **xarxa de transport europea real (reglament RTE-T)**. A l'abril de 2023, el Parlament Europeu va incrementar les ambicions de promoure la multimodalitat (mobilitat que implica diferents maneres de transport en un viatge), tant per als passatgers com per al ferrocarril, i va prioritzar els projectes d'interès comú relacionats amb el ferrocarril com a objectiu clau de la UE, així com promoure l'electrificació de les línies ferroviàries el més aviat possible.

Què proposem?

- **Adoptar un canvi real de mobilitat en el transport de persones i mercaderies:** concretament, significa menys viatges per avió i carretera i més inversió en transport públic, ferrocarril i mobilitat activa. Això vol dir la supressió de vols quan existeix una alternativa ferroviària, restringir l'ús del vehicle privat, prioritzar el transport ferroviari de mercaderies, garantir espai per a la bicicleta en trens, promoure carrils bici segurs i augmentar les ofertes de transport públic. Per això, hem d'adoptar mesures concretes per a aquest canvi modal.
- **Avançar en una xarxa real de transport públic d'àmbit europeu** que promogui la mobilitat sostenible a la comunitat europea. Necessitem una política d'inversió en els mitjans de transport més descarbonitzats i fomentar la mobilitat activa a través de preus reduïts per al transport públic i bitllets multimodals, independentment de les diferents maneres de transport que utilitzis i el nombre de països que travessis, per a promoure un veritable servei integral de transport públic. Concretament, demanem una plataforma central per a reservar viatges ferroviaris a escala europea.
- **Promoure la mobilitat sostenible a les ciutats:** amb l'aposta per una combinació de sistemes de mobilitat intermodals, que prioritzi el transport públic, inverteixi en ferrocarril, proliferin els carrils bici i amb amplis espais per a vianants. La combinació de viatges en tren i bicicleta ha d'estar degudament habilitada i a l'alça. Al mateix temps, cal verdejar els carrers per a refrigerar-los a l'estiu per mitigar l'escalfament global.
- **Promoure el transport ferroviari per a la descarbonització ambiental:** si volem aconseguir els nostres objectius de descarbonització en el sector del transport, necessitarem més trens i els necessitarem al més aviat possible. No hauria d'haver-hi marge per a invertir en tecnologies defectuoses que creïn actius encallats o enfocaments insostenibles per al transport i la mobilitat, al mateix temps que generen emissions de carboni.
- **Promoure i desplegar els trens de nit,** connectant les capitals europees que estiguin a una distància idònia per fer desplaçaments nocturns.
- **Substituir el transport aeri en trajectes de curta i mitja distància.** A més d'una prohibició a escala de la UE dels vols de curta distància, cal prohibir de forma immediata el transport aeri en distàncies inferiors a 650 km que tinguin alternativa ferroviària d'alta velocitat. Alhora la Unió Europea ha d'impulsar els trens nocturns com a alternativa als avions en els trajectes de curta i mitja distància.
- **Afavorir el transport ferroviari de mercaderies.** La Comissió hauria de proposar un objectiu de transport ferroviari de mercaderies, per exemple, el 30% de tot el transport de mercaderies hauria de viatjar per ferrocarril per a 2030. Cal tenir que afavorir el ferrocarril com a transport descarbonitzat implica electricitar amb fonts renovables. El corredor mediterrani, connectat amb la xarxa ferroviària europea, ha de ser un dels principals vehicles de transport de la circulació de mercaderies dels Països Catalans cap a la resta d'Europa.
- **Tarifes més justes en el preu real del transport:** el preu d'algunes maneres de transport avui dia no reflecteix el cost real. El ferrocarril es tracta injustament en comparació amb els sectors més contaminants de la carretera i l'aire que es beneficien de subvencions directes i indirectes perjudicials pel medi ambient. És hora d'introduir una fiscalitat adequada al

sector de l'aviació (un impost sobre el querosè, l'IVA per als bitllets d'avió en vols intracomunitaris...).

- **Garantir els drets reals dels passatgers:** el model de pagament fronterer dels sectors del transport i del turisme estan causant enormes problemes als passatgers i un desincentiu perquè les persones viatgin de manera més sostenible. Cal procurar els drets integrats dels passatgers (que s'apliquen en tot el viatge) i establir un pla de compensació integral en cas de retards o cancel·lacions. També hem de millorar l'accessibilitat i els drets de les persones amb discapacitat i mobilitat reduïda, fins i tot amb la introducció d'una targeta europea de discapacitat que permeti viatjar a escala europea.
- **Garantir la seguretat del transport i dels treballadors del transport:** donem suport a unes normes més estrictes per a garantir la seguretat viària i hem demanat la introducció d'un límit de velocitat a escala de la UE, ja que és una de les millors eines per a reduir els accidents i les emissions en les nostres carreteres. En general, cal garantir als treballadors del transport de tots els sectors un salari just, unes condicions de treball decents, incloses les hores de treball decents, la fi de la carrera a la baixa, un suport clar a la negociació col·lectiva i uns alts nivells de salut i seguretat en el lloc de treball. A més, necessitem mesures justes de transició dels mitjans de transport contaminants.

5.5 Polítiques de residus

La contaminació per plàstics està danyant el planeta, malmetent i escampant productes tòxics al medi ambient. Necessitem un canvi urgent en la forma en què consumim plàstics a Europa i al món. El plàstic prové de combustibles fòssils, per la qual cosa reduir el consum de plàstic és essencial per reduir l'ús de recursos fòssils i lluitar contra el canvi climàtic. El plàstic és l'exemple més cridaner, però no és l'únic, és un més dels residus que s'acumulen en abocadors, que es cremen o acaben al medi ambient.

En general, consumim recursos molt més enllà dels límits que el nostre planeta pot sostenir. Necessitem reduir el consum de recursos i convertir-nos en una producció i uns hàbits de consum menys malbaratadors. La ciutadania no hauria d'estar sola a l'hora d'assumir la responsabilitat d'aquesta transformació canviant els hàbits de consum. També volem noves lleis i un marc reglamentari que assumeixi la responsabilitat de les empreses perquè canviïn la manera en què produeixen aquests productes i com es tracten al final de la seva vida útil.

Volem que la UE s'esforci per una economia circular on els productes i materials romanen en ús durant molt de temps, reduint així els residus i la contaminació per tal que els sistemes naturals puguin regenerar-se.

Què proposem?

- **Impulsar l'economia circular** per ser més eficients, tot allargant la vida útil de les coses materials mitjançant la seva reparació, reutilització, reciclatge i recuperació optimitzant els recursos, l'energia i els residus que generen.
- **Promoure i fomentar la bioeconomia circular** provinent de l'agricultura i la ramaderia aprofitant els recursos que s'obtenen de l'activitat agropecuària i forestal i de la indústria agroalimentària preservant la biodiversitat dels hàbitats naturals.
- **Protegir el medi marí abordant el problema de les deixalles marines.** Els plàstics i altres formes de residus degraden els nostres mars i contaminen les xarxes alimentàries i els peixos que consumim. El 80% de les deixalles trobades al mar són plàstic.

5.6 Polítiques de l'aigua

El canvi climàtic suposa una amenaça per als nostres drets fonamentals. Les Nacions Unides han reconegut fins i tot el dret a l'aigua com un dret humà fonamental, base de tots els altres drets. Les sequeres a Europa són avui una de les amenaces més evidents.

A Catalunya estem patint la pitjor sequera des que tenim registres. A dia d'avui, es necessitarien 9 mesos de pluja per recuperar les reserves a les conques internes que es troben al 16%. Si la pluja no cau del cel, no podem quedar-nos esperant sense fer res. La Generalitat, conscient de l'escalada de la crisi, ha estat implementant durant els últims dos anys mesures per gestionar meticulosament els escassos recursos hídrics. Aquests esforços inclouen un enfocament estratègic en la dessalinització i la regeneració, juntament amb projectes d'infraestructura accelerada dissenyats per optimitzar el cicle de l'aigua.

Durant mesos hem estat, en gran mesura, utilitzant aigua que no ha plogut. La ciutadania en general, però també les activitats econòmiques, i en particular els agricultors i ramaders, han fet un esforç important d'estalvi. Però tot això no ha estat suficient. Haurem de continuar estalviant, optimitzant i invertint en noves infraestructures, sobretot en la modernització dels regadius.

Els rius i els llacs no s'aturen a les fronteres. Les lleis europees sobre l'aigua estan descurant la gestió i l'assignació d'aigua quan flueix entre diversos països. De fet, la legislació europea no aborda la quantitat d'aigua dels nostres rius i llacs. Aquest buit podria alimentar la tensió política entre els països i els ciutadans de la UE.

Què proposem?

- La Comissió Europea ha de proposar **una política de gestió de l'aigua**, que contempli les especificitats de cada regió, però que coordini els esforços en termes tecnològics i logístics a nivell europeu.

- La Comissió Europea ha d'**activar plans d'emergència i suport** financer per aquelles regions que pateixen problemes de sequera i escassetat d'aigua.

5.7 Biodiversitat i protecció dels hàbitats naturals.

Estem perdent la biodiversitat més ràpid que mai i els nostres ecosistemes estan en mala salut. Els científics creuen que estem vivint la sisena extinció massiva, la primera des que els humans van ocupar la Terra. El planeta pot sobreviure a la crisi ecològica, però la humanitat depenem de la naturalesa. Per això, hem d'abordar les dues crisis (clima i biodiversitat) conjuntament: no podem salvar el clima sense recuperar la naturalesa i no podem restaurar la naturalesa sense limitar l'escalfament global.

Afortunadament, la natura té una gran capacitat per a regenerar-se. Sabem com protegir i restaurar la naturalesa amb solucions que beneficien no sols al medi ambient, sinó també a les persones i a les empreses. Hem d'acompanyar el sector primari (agricultura, ramaderia, pesca i silvicultura) a fer pràctiques cada vegada més sostenibles per tal que la naturalesa es recuperi. La biodiversitat i els ecosistemes saludables són crucials per a la producció d'aliments i la nutrició, la protecció contra desastres naturals o també l'accés a aigua neta i la protecció dels sòls. Mantenir-les és clau per a reduir la pobresa i els riscos de les catàstrofes naturals.

Els ecosistemes són la base de la nostra vida: aigua, aliments, medicines, roba, combustible, llars, energia... tot això depèn d'ecosistemes saludables. A més, la pèrdua de biodiversitat també pot comportar un major risc de propagació de plagues i malalties infeccioses. Quan destruïm la natura, alterem l'equilibri natural posant en perill la salut humana i augmentant el risc de pandèmies.

Un planeta saludable és essencial per a mantenir la nostra supervivència com a espècie i salvaguardar-nos de les catàstrofes naturals, especialment les relacionades amb el clima, com les inundacions, les sequeres i els incendis forestals.

No tenir en compte la biodiversitat en els plans de negoci comporta grans riscos per a les pròpies empreses des d'un punt de vista econòmic i reputacional. La producció de béns, inclosa l'alimentació, requereix ecosistemes funcionals, per la qual cosa l'impacte sobre la biodiversitat hauria de tenir-se en compte en l'anàlisi de riscos de les empreses en el futur.

Què proposem?

- **Millorar els models de producció agro-alimentària:** incentivar les pràctiques agràries sostenibles i respectuoses amb els recursos i el medi, buscant l'equilibri amb la producció d'aliments sans, bons i segurs per a tota la població, buscant el màxim nivell d'auto-abastiment alimentari.

- **Establir mesures per millorar la gestió forestal.** La fusta acumulada als boscos dels Països Catalans s'incrementa cada any perquè no es fa la gestió forestal suficient degut a múltiples condicionants, entre altres econòmics i comercials, perquè encara no hi ha usos desenvolupats per aprofitar-la (biomassa, construcció, etc.). La gestió dels boscos feta amb criteris de sostenibilitat incrementa la biodiversitat, la disponibilitat d'aigua blava, la captació de carboni i és un element clau per a la prevenció d'incendis forestals.
- **Reduir dràsticament la contaminació de sòls i aigües sanes.** Per a protegir l'aire que respirem, els aliments que mengem i l'aigua que bevem, hem de reduir la contaminació ràpidament. Necessitem objectius vinculants per a reduir el consum de recursos, reduir residus i promoure el reaprofitament i reciclatge per una economia circular real.
- **No finançar el dany al medi ambient o la biodiversitat:** la Unió Europea va comprometre que el 7,5% del Marc Financer Pluriennal 2021-2027 s'assignés a objectius de biodiversitat a partir de 2024, i el 10% en 2026 i 2027. Tots els fluxos de finançament han de ser a prova de la biodiversitat. A més, la Comissió Europea estima que es necessitaran 48.000 milions d'euros anuals entre 2021 i 2030 per implementar l'Estratègia de Biodiversitat de la UE.

5.8 Drets i benestar dels animals

L'àmplia majoria dels ciutadans i ciutadanes de la Unió Europea reclama una millor protecció dels drets i el benestar dels animals. Hem de construir societats més justes envers els animals. Els animals no humans, com a individus sentents amb benestar i interessos propis, han d'estar sota la protecció de lleis que salvaguardin els seus drets i promoguin el seu benestar. Ha arribat el moment de fer un pas endavant en la transformació de l'estatus jurídic dels animals. Tot i haver estat reconeguts com a éssers sentents, els nostres ordenaments jurídics els tracten encara com a articles amb els quals podem comerciar i sobre els quals podem tenir drets de propietat. Toca ara capgirar aquesta situació i aconseguir que esdevinguin subjectes amb drets propis.

Durant els darrers vint anys, les lleis de diferents Estats membres, com ara França, Portugal o el propi Estat espanyol, han estat reformades per tal de reconèixer el que al cap i a la fi és una veritat científica: els animals no són pas coses, sinó éssers sentents. Aquest canvi jurídic tendeix a tenir implicacions més importants pel cas dels animals de companyia, amb els quals els ciutadans tenim una relació d'afectes i de cures més estreta, considerant-los com a part de la nostra família.

Històricament les polítiques públiques de gestió ambiental s'han centrat en la conservació d'ecosistemes o espècies, no incorporant com a objectiu primari la protecció dels drets i el benestar dels animals que viuen a la natura. Cal un nou model de gestió centrat en el benestar dels animals silvestres i promoure l'ús de mètodes de control poblacional no letals. Igualment, demanarem l'adopció a tota la Unió d'un nou model de zoo la missió del qual sigui la cura d'animals vulnerables.

També és igualment necessari crear institucions públiques que garanteixin l'efectivitat d'aquestes lleis, n'avaluin la seva implementació i estiguin dotades dels recursos humans i materials adients per tal d'impulsar els canvis necessaris en el futur.

Què proposem?

- **Una nova legislació de protecció dels animals d'àmbit europeu.** Cal una legislació d'abast europeu que reconegui als animals com a éssers sentents amb drets propis, que reguli els centres de rescat i els santuaris d'animals, que estableixi un llistat positiu dels animals silvestres que poden ser animals de companyia i que restringeixi la importació de trofeus de caça, el tràfic d'espècies silvestres i la importació de carn de cangur.
- **Un nou règim comú europeu sobre animals de companyia.** Cal una legislació d'àmbit europeu que transformi l'estatus jurídic dels animals de companyia, d'entitats apropiables a éssers sentents amb drets propis. És necessari transitar d'un model principalment comercial dels animals de companyia, basat en la seva compravenda, a un de basat exclusivament en la seva acollida i adopció.
- **Un model agrari que treballi amb l'objectiu d'aconseguir un equilibri de sostenibilitat social, ambiental, econòmica i benestar animal.** La legislació europea ha d'estar adaptada a les necessitats dels animals de diferents espècies. Cal una indústria on es minimitzi el patiment dels animals en causar-los la mort i on el compliment de la llei estigui supervisat eficaçment per les autoritats.
- **Prohibir l'alimentació forçada, cruel i innecessària d'ànecs i oques** per la producció de foie gras a tota la Unió Europea, ja que es tracta d'una indústria totalment incompatible amb qualsevol mínim acceptable de benestar que causa patiment greu a oques i ànecs.
- **Evitar el patiment dels animals durant el seu transport.** Cal limitar el temps de transport dels animals vius i de millorar les condicions en les que es troben. El transport d'animals vius, sigui per al seu sacrifici o per a la seva explotació, els pot causar patiments greus.
- **Avançar cap a la prohibició de les granges pelleteres.** Les granges pelleteres han estat prohibides ja en catorze dels Estats membres, incloent-hi Àustria, Bèlgica, França, Itàlia, Irlanda o els Països Baixos. Aquesta és una indústria incompatible amb el benestar dels animals que suposa, a més, un perill per a la biodiversitat. Cal que la UE faci un pas en aquesta direcció amb una legislació d'abast europeu, que vinculi els estats que no han fet aquest pas, com és el cas de l'estat espanyol.
- **Desenvolupament de mètodes alternatius a l'experimentació amb animals.** Correspon a les institucions europees aconseguir que un percentatge cada vegada més elevat de les inversions en recerca biomèdica es destinin al desenvolupament de models no animals. Cal adaptar els sistemes d'educació superior i la seva legislació per reduir al mínim l'ús d'animals allà on encara sigui necessari el seu ús, refinar els mètodes d'experimentació per tal de minimitzar el seu patiment i eliminar l'obligatorietat d'experimentació en animals en els casos en que hi hagi alternatives disponibles.

- **Suport a la innovació en noves proteïnes, com la vegetal**, amb criteris de sostenibilitat i de benestar animal. Crearem les condicions favorables per a una indústria alimentària innovadora.
- **Un nou model de gestió dels ecosistemes basat en el benestar animal** que avanci cap a mètodes més sostenibles de gestió de poblacions d'animals silvestres. Cal reformar la legislació europea per tal de garantir que les polítiques públiques de gestió del medi contemplin la protecció dels drets i la promoció del benestar dels animals silvestres. Els conflictes entre poblacions d'éssers humans i poblacions d'animals silvestres han de ser resolts per tal que pugui haver una convivència que no perjudiqui els interessos socials, econòmics i mediambientals del territori.
- **Un nou model europeu de zoològic.** És necessari estandarditzar la legislació europea en aquest àmbit per tal de garantir que tots els estats membres transitin des de l'antic model de parc zoològic com a mer expositor d'animals, cap a un de nou que tingui l'objectiu de rescatar, cuidar i protegir els animals, sigui quina sigui la seva espècie o origen.
- **Establir un comissariat de drets i benestar dels animals.** És necessari que es nomeni una persona que tingui responsabilitat en els diferents aspectes de protecció dels animals, ara disgregats en diferents branques de la Comissió.

6. EUROPA AL MÓN.

DRETS HUMANS, DRET INTERNACIONAL I SOLIDARITAT

6.1 Prioritats i principis de l'acció exterior de la UE

La Unió Europea sempre és criticada pels seus socis internacionals per tenir multiplicitats de veus en política exterior. Si bé és cert que l'Alt Representant (HR/VP) és la cara diplomàtica i la persona encarregada de representar els interessos de la Unió en política exterior, també és cert que li surten molts competidors que dificulten construir un missatge unànim i coherent. Aquesta dissonància de missatges l'hem vist recentment arrel de la guerra d'Israel a Gaza. Tot i que l'Alt Representant és la figura qui hauria de parlar en nom de la Unió en matèria de política exterior, la presidenta de la Comissió, sovint ha interferit en el debat generant una visió confusa de la posició Europea.

La falta de coherència i unitat discursiva és una de les principals mancances de la Unió Europea en matèria exterior. També ho és un Servei d'Acció Exterior (EEAS) altament afeblit, que no gestiona directament el pressupost d'execució de polítiques a tercers països, i que viu relegat a ser una eina de diplomàcia tova.

Un dels altres elements que dificulten que la Unió Europea tingui una política exterior més eficaç i robusta és la unanimitat dels acords en el Consell. Tots els Estats han d'estar d'acord en les actuacions o decisions en política exterior, fet que dificulta molt adoptar compromisos i decisions, i a la vegada, el sistema d'unanimitat encoratja a algun Estat Membre a boicotejar decisions per tenir palanques de negociació. Aquest és el cas d'Hongria, per exemple, que recentment s'oposava a l'enviament de finançament a Ucraïna.

A part d'aquest entrebanc, que és urgent resoldre, la Unió Europea ha de fer valer també en matèria exterior la seva aposta per la transició ecològica i el compromís amb el compliment dels Acords de París. La transició verda que està empenent Europa, juntament amb la promoció de la democràcia, la pau i els drets humans al món, ha de ser vista com una oportunitat pels diferents països i regions, de cara a establir relacions. Sobretot tenint en compte la presència notòria de potències com Xina i Rússia a Amèrica Llatina o Àfrica.

La Presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, va anunciar recentment la creació de la figura del comissari de defensa. En aquest sentit, caldrà que la UE es posicioni en els afers de defensa des de la perspectiva de la seguretat humana.

Què proposem?

- Acabar amb la unanimitat en el Consell en matèria de política exterior de la UE.
- Establir mecanismes que garanteixin que els acords comercials de la UE compleixen amb els objectius de la transició verda i el respecte per la pau i els drets humans, també en l'activitat exterior de la UE.
- Reforçar el rol de les ambaixades de la UE al món, facilitar l'accés de la indústria catalana als serveis prestats per aquesta xarxa diplomàtica i de promoció de negoci.

6.2 Relacions euro-mediterrànies i internacionals**Relacions euro-mediterrànies**

Les relacions de la Unió Europea amb els països mediterranis formen part de la Política Europea de Veïnatge (PEV). En aquesta última legislatura hem pogut veure com l'aproximació de la Comissió Europea, igual que alguns països europeus de la vora del Mediterrani, han impulsat una agenda de relacions amb els països del nord d'Àfrica basada en l'agenda de seguretat. Frenar el control migratori ha estat l'objectiu de la Presidenta de la Comissió, Von der Leyen; així com la Primera Ministra d'Itàlia, Giorgia Meloni. Amb aquesta prioritat electoral i a través d'un auto denominat "Team Europe" han acordat amb l'autòcrata i President Tunisià, Kais Saied, un "Memoràndum d'Enteniment Mutu", en el que bàsicament Europa destina fons al país tunisià per frenar la migració que travessa el Mediterrani.

L'agenda de seguretat i la creació d'una Europa fortalesa, ha cristal·litzat el tipus de relacions que Europa ha establert amb els països de l'altra riba del Mediterrani. Cínicament, els esforços de la Unió Europea per externalitzar la gestió de les seves fronteres, sense tenir en compte el respecte per la seguretat i els drets humans de les persones migrades, a canvi de donar finançament per l'estabilitat macroeconòmica - en aquest cas de Tunísia.

Contràriament a això, les relacions Euromediterrànies haurien de basar-se en una agenda de polítiques integrals per fer front a reptes conjunts, com som el canvi climàtic o la necessitat de reforçar les institucions, així com potenciar les oportunitats laborals i vitals perquè les persones puguin desenvolupar un projecte de vida i evitar així la perillosa aventura de la migració forçada.

Amèrica Llatina

Aquesta legislatura passada ha estat la legislatura del relançament de les relacions EU-Amèrica Llatina i el Carib. A través de la publicació de l'agenda de treball comunitària sobre la regió

l'latinoamericana (juny 2023), la presidència espanyola del Consell de la Unió Europea (juliol–desembre 2023) i la celebració de la cimera de caps d'Estat i de Govern UE–CELAC a Brussel·les (juliol 2023), s'ha obert una finestra d'oportunitat per a aquesta dinàmica bi-regional, que té per objectiu reforçar els llaços i la cooperació en moltes matèries com el canvi climàtic, la transferència tecnològica, el reforç de les institucions i la democràcia, així com la lluita contra el crim organitzat i el tràfic de droga.

L'auge de líders progressistes a Amèrica Llatina també ofereix una oportunitat per Europa de crear o renovar aliances, davant d'un món multipolar a on Xina i Rússia estan sent cada dia més influents, diplomàticament, però sobretot en matèria d'inversions. En aquest sentit, la Unió Europea no es pot quedar enrere i necessita potenciar els llaços amb l'altra riba de l'Atlàntic.

Guerra a Ucraïna

Condemnem en els termes més fermes possibles, la invasió de la Federació Russa contra Ucraïna, així com la implicació de Bielorússia. Exigim que Rússia acabi immediatament totes les activitats militars a Ucraïna i retiri incondicionalment totes les forces i equips militars de tot el territori internacionalment reconegut d'Ucraïna. Fem costat a Ucraïna i expressem la nostra solidaritat amb el poble d'Ucraïna, amb ple suport de la seva independència, sobirania i integritat territorial dins de les seves fronteres reconegudes internacionalment. Aquesta guerra constitueix una greu violació del Dret internacional i cal exigir responsabilitats als autors.

Guerra a Gaza

Demaneu un alto el foc permanent, indispensable per posar fi al patiment humà i a l'actual crisi humanitària a Gaza que ha comportat la destrucció de la regió i la mort de milers de persones, entre elles infants, famílies senceres, periodistes, metges, professors i treballadors humanitaris d'agències internacionals. Demaneu l'alliberament immediat, incondicional i segur de tots els ostats retinguts a Gaza i que es respectin els seus drets i la seva dignitat personal d'acord amb el dret internacional humanitari; demaneu que els autors i organitzadors d'aquests delictes siguin processats i castigats. Reiterem la condemna dels brutals, deliberats i injustificables atacs terroristes per part de l'organització terrorista Hamàs i altres grups militants contra Israel i el seu poble.

Condemnem la desproporcionada resposta militar israeliana que ha causat un nombre de morts de civils a una escala sense precedents, especialment per als nens, que constitueixen almenys un terç de les víctimes, i que ha conduït a desplaçaments massius, una catàstrofe humanitària, una enorme destrucció de la infraestructura civil, un patrimoni cultural important i el medi ambient, i un sofriment humà immens i constant. Recordem al Govern d'Israel que el dret internacional humanitari exigeix que les parts en un conflicte armat prenguin totes les mesures necessàries per a minimitzar l'impacte de les operacions militars sobre els civils. Expressem el nostre suport al treball en curs de la Cort Internacional de Justícia (ICJ) i de la Cort Penal Internacional (ICC) a Israel i Palestina, per possibles crims de guerra i per indicis d'un delictes de genocidi comesos a la Franja de Gaza. Instem a totes les parts a respectar plenament i implementar qualsevol decisió sobre les mesures provisionals que l'ICJ pugui ordenar, tal com exigeix l'Estatut de l'ICJ.

Recordem que el conflicte israelopalestí porta dècades en curs i que la violència ha generat contínuament més violència i reforçat extremistes. Considerem imprescindible una solució al conflicte que tingui en compte el reconeixement de dos estats sobirans que puguin viure en pau; Palestina i Israel. En aquest sentit volem expressar la nostra profunda preocupació perquè les relacions i el diàleg polític entre israelians i palestins s'hagin erosionat completament en els últims anys i que la prolongada ocupació del territori palestí, inclosa l'expansió rècord dels assentaments, la creixent violència dels colons, les demolicions, la confiscació de terres i els desnonaments, ha creat una situació insostenible i múltiples crisis de drets humans que han d'abordar-se urgentment. Subratllem que la violència, el terrorisme i la incitació són fonamentalment incompatibles amb una resolució pacífica del conflicte palestí-israelià.

Què hem aconseguit?

- Durant aquesta legislatura Esquerra Republicana ha estat el responsable de les relacions entre Israel i Palestina dins del grup parlamentari Verds/ALE. En aquest últim any, va ser el ponent a l'ombra de la Resolució "Perspectives per la solució dels dos estats d'Israel i Palestina" i de les "Recomanacions sobre les relacions amb l'Autoritat Palestina".
- Com a part de la subcomissió de drets humans, del 18 al 22 de juny, Esquerra Republicana va formar part de la missió oficial a Israel i Palestina per conèixer millor la seva situació.
- Després de l'atac de Hamàs contra civils israelians i la subseqüent guerra a Gaza, Esquerra Republicana de la mà dels seus eurodiputats va treballar la resolució "els infames atemptats terroristes de Hamàs a Israel, el dret d'Israel a defensar-se de conformitat amb el Dret humanitari i internacional i la situació humanitària a Gaza", on va lluitar per incloure-hi la crida a un alto el foc.

Què proposem?

Relacions euro-mediterrànies

- **La UE ha de deixar d'externalitzar la gestió de la migració als governs autoritaris.** La cooperació en matèria de control de fluxos migratoris, si es dona, ha d'anar precedida d'una avaluació del compliment dels drets humans, un seguiment per part de tercers i possibles sancions en cas d'incompliment, i l'establiment de corredors humanitaris i vies legals i segures d'entrada a la Unió.
- Construir **una nova agenda política comuna** pels reptes compartits, que a la vegada reforci les institucions democràtiques, l'espai cívic i la circulació de persones i professionals.
- **Habilitar les rutes de migració legal**, també per a la mobilitat laboral, així com l'intercanvi intercultural. Les denominades associacions de talents han d'omplir-se per fi de vida.

- La UE ha de **promocionar la democràcia a la riba sud de la Mediterrània**. En aquest sentit, hauria d'ajudar a consolidar el procés democràtic a Tunísia i patrocinar un acord de pau durador i democràtic a Líbia.
- A banda de promocionar la democràcia, la UE també ha d'assegurar-se estabilitat a la riba sud, per tant **la UE hauria de fer de mediadora** en el conflicte latent entre Argèlia i el Marroc.
- **La protecció de les rutes de subministrament**, així com les vies de comunicació i els cables submarins d'internet també són crucials per a la UE. Altres actors, sobretot Rússia, s'han especialitzat en disruptar els cables submarins d'internet i per tant és imperatiu que la UE es doti de mecanismes per a evitar que tercers, estatals o no, puguin tallar les comunicacions.
- **Aprofundir en els intercanvis empresarials i industrials** entre les dues ribes del Mediterrani. Establir programes de col·laboració industrial que permetin reforçar la competitivitat a ambdues bandes del Mediterrani.

Amèrica Llatina i Carib

- La UE ha de proporcionar suport a través de fons suficients i donar forma a la **col·laboració entre les regions** entorn de pilars, com, promoure la recerca científica, abordar l'evasió fiscal i els fluxos financers il·lícits, abordar les desigualtats socials, fomentar les transferències tecnològiques, garantir l'accés a medicaments assequibles i permetre la transició ecològica.
- El nou acord estratègic EU-CELAC ha de situar **la promoció i la protecció dels drets humans** en el centre dels seus debats i la futura política de cooperació, reforçar els processos democràtics i l'Estat de Dret en totes dues regions.
- La UE i els seus Estats membres han de col·locar **la transparència i la justícia fiscal com a condicions clau** per als seus programes de cooperació.
- Per a contrarestar la reducció de l'espai cívic en totes dues regions, l'associació estratègica ha d'assignar **fons i suport polític suficients a les organitzacions** de la societat civil.
- Tenint en compte les profundes desigualtats existents en totes dues regions, és imperatiu centrar-se en la **inclusió sistemàtica de la integració de la perspectiva de gènere** en les seves polítiques i activitats.
- **L'Associació Estratègica hauria de ser una oportunitat** per a promoure un diàleg sobre el canvi del paradigma actual de les polítiques de drogues punitives cap a un enfocament integral de la prevenció, ja que aquestes polítiques han tingut conseqüències especialment negatives per als grups vulnerables, especialment les dones i els joves.
- L'Associació Estratègica presenta una oportunitat sense precedents de col·laborar cap a **inversions més ecològiques**, la transició verda (inclosa l'energia), cadenes de valor sostenibles (Global Gateway), una millor defensa de la nostra biodiversitat, la promoció de la seguretat alimentària i nutricional, desenvolupaments agrícoles i rurals sostenibles que promoguin una major producció i disponibilitat d'aliments sostenibles, així com un sistema de comerç internacional de béns agrícoles més just, transparent, equitatiu i previsible.

Guerra a Ucraïna

- Reclamem que Rússia acabi la guerra amb la retirada completa i incondicional del territori reconegut internacionalment d'Ucraïna.
- La UE ha d'afavorir el camí de l'adhesió d'Ucraïna sempre que Ucraïna realitzi les reformes institucionals i democràtiques necessàries.
- La UE ha de ser capaç d'analitzar les lliçons apreses i ser més proactiva en la resolució o prevenció pacífica de conflictes. Caldrà desenvolupar un nou marc per a les relacions de postguerra amb Rússia.
- La UE ha de continuar donant suport a Ucraïna davant la guerra i assegurar-se que la comunitat internacional continua tenint un rol crucial per la resolució final del conflicte.
- Cal que la UE segueixi pressionant a Ucraïna per a que aquesta lluiti contra la corrupció, un mal endèmic que drena els recursos del país i impedeix que arribin fons internacionals.
- La UE ha de deixar de dependre de les matèries primeres russes i afavorir la diversificació de les importacions, per tal de no afavorir econòmicament el manteniment de la guerra.

Guerra a Gaza

Condemnem l'obstrucció de l'ajuda humanitària per part d'Israel i els atacs contra els combois humanitaris, així com els atacs contra civils que busquen ajuda, instal·lacions humanitàries i mèdiques i treballadors;

Condemnem la decisió d'alguns Estats membres d'aturar el finançament a UNRWA, i reclamem que el tornin a reactivar.

- Demanem a l'Alt Representant, als representants de la Comissió i als Estats membres que utilitzin tots els mitjans diplomàtics disponibles per a instar les parts implicades a **cessar immediatament les hostilitats** i establir un acord d'alto-el-foc permanent.
- Demanem a l'Alt Representant i als Estats membres que reaccionin al **pla d'alto-el-foc** establert per Egipte i explorin les possibilitats per a la seva aplicació;
- Demanem a l'Alt Representant, representants de la Comissió i dels Estats membres que **condemnin enèrgicament les flagrants violacions del Dret internacional humanitari i internacional** i insti les parts a protegir els civils;
- Demanem a l'Alt Representant i als Estats membres que abordin les causes profundes del conflicte actual i, en coordinació amb els socis de la regió i la comunitat internacional, intensifiquin els esforços per a aconseguir **una solució negociada** de dos Estats, d'acord amb les resolucions de Nacions Unides.
- **Augmentar substancialment la provisió d'ajuda humanitària a Gaza** i denunciar els reiterats impediments que Israel posa a l'entrada d'aquesta ajuda.

- **Donar suport als mecanismes de justícia internacional** i els seus esforços (Tribunal Penal Internacional, Tribunal internacional de justícia) per protegir la llei internacional en el marc del conflicte Israel-Palestina i **aclarir responsabilitats sobre possibles crims de guerra**.

6.3 Ampliació de la UE cap a nous i antics estats membres

Esquerra Republicana ha estat històricament al capdavant del suport a l'ampliació de la UE. La política d'ampliació és la millor manera d'exportar els nostres valors i normes, així com de donar suport als processos de democratització als països veïns d'Europa. En el context de seguretat actual, una UE forta i unida que aportï seguretat i prosperitat a tot el continent és encara més necessària que mai. Després d'anys d'obstacles, frustracions i avanços limitats, hem de comprometre'ns més amb els nostres veïns més pròxims i utilitzar l'impuls actual per a avançar per fi en l'ampliació.

Què hem aconseguit?

- Després d'anys demanant la liberalització del visat per a Kosovo, el Consell finalment va donar la seva llum verda a l'abril de 2023.
- Vam estar entre els principals defensors de l'obertura de les negociacions d'adhesió amb Albània i Macedònia del Nord, una decisió que el Consell va adoptar finalment al març de 2020.

Què proposem?

- Després d'anys de frustració per l'ampliació de la UE, aprofitar l'impuls actual del projecte europeu per **mantenir la proposta en l'agenda política** i crear un consens sobre l'ampliació entre els Estats membres.
- **Establir mecanismes per afavorir l'adhesió per la via ràpida** d'Estats membres o territoris que havien estat membres de la UE, en especial a Escòcia i Gal·les.
- Aplicar un enfocament coherent, basat en principis i en valors, a tots els actors dels països candidats a entrar dins l'UE.
- Treball per a aconseguir la **majoria qualificada en el Consell de la Unió Europea**, quan es tracta de passos intermedis del procés d'ampliació, com l'obertura i el tancament de capítols de negociació.
- **Millorar el mecanisme de condicionalitat** de l'Instrument d'Ajuda de Pre-adhesió introduint criteris clars i transparents per a modular i suspendre el finançament en cas d'estancament de les reformes i en cas de reculada, en particular en l'àmbit dels fonaments.

- Posar més l'accent en una comunicació reeixida sobre **els beneficis de l'ampliació cap a la ciutadania** als països candidats i augmentar els esforços per combatre la desinformació i la interferència estrangera.
- Afavorir la utilització adequada de la **nova metodologia d'ampliació**, que ofereix oportunitats per a la participació gradual en els programes de la UE i l'accés als fons europeus, concedint així de manera tangible l'èxit del progrés de la reforma als països de l'ampliació.
- Oferir tot el **suport necessari als països en vies d'adhesió** i, en particular, als actors i forces democràtiques proeuropeus, que es prenen de debò el progrés de la seva agenda de reformes per a ajudar-los a aconseguir-lo.
- Afavorir la **reforma dins de la UE** per a poder acomodar els canvis que comportaran una nova ampliació en els seus membres.
- Avançar en les negociacions **d'adhesió de Macedònia del Nord** com a Estat membre.
- **Resoldre la disputa entre Kosovo i Sèrbia**, pressionant als 5 països membres de la UE que no reconeixen a Kosovo perquè ho facin, permetent així que Kosovo es converteixi en país candidat.
- **Abolir la unanimitat en la votació** dels passos intermedis del procés d'ampliació.
- **El procés d'ampliació** necessita centrar-se en l'Estat de dret, implicar-se més directament amb els ciutadans dels països candidats i adoptar una postura més ferma respecte als líders autocràtics de la regió, cosa que significa allunyar-se de l'actual política d'apaivagament.

6.4 Tractats de comerç, empreses i drets humans

La política comercial de la UE està sotmesa a una enorme pressió per a canviar, i ha de canviar. En efecte, ens enfrontem a enormes reptes: per exemple, l'ecologització del comerç, els criteris de sostenibilitat, la distribució justa, el bloqueig de les xarxes de l'OMC, l'augment de les desigualtats o la vulnerabilitat de les complexes cadenes de valor globals. A més, la Unió Europea està lluitant per a concloure i ratificar acords de lliure comerç, ja que els ciutadans estan més implicats i preocupats per la defensa de les normes de protecció per les quals fa temps es va lluitar, pels drets humans i la sostenibilitat. Mentrestant els acords comercials es persegueixen com a eines per a desregular i al servei de les grans empreses, la política comercial s'ha polititzat recentment.

Sens dubte, aquests reptes han de conduir a un canvi de paradigma de la política comercial de la UE que abordi els grans reptes mediambientals, socials, democràtics i econòmics. Per tant, l'objectiu general d'una política de comerç i inversió verda és garantir que el comerç aconsegueixi el màxim benestar humà, fins i tot amb una clara perspectiva de gènere, per a un

ús mínim d'energia i recursos, i no a costa d'altres espècies. La política comercial hauria de contribuir a la consecució de l'Acord de París, és a dir, amb l'objectiu de 1,5 graus. A més, les disciplines de protecció del comerç i la inversió no haurien de conduir a la reducció de l'espai polític perquè els països duguin a terme polítiques socials i mediambientals ambicioses.

Com a Esquerra creiem en un sistema de comerç mundial basat en l'equitat en lloc d'un que creï guanyadors i perdedors. Necessitem polítiques comercials i d'inversió que no augmentin les desigualtats.

La crisi climàtica és fonamental per a la nostra política, i això té importants implicacions per a la política comercial. El comerç no és només un mecanisme per exportar els nostres béns, sinó també un contracte social amb els nostres socis comercials per a crear normes mútues i estrictes per als ciutadans de tot el món i el medi ambient que compartim.

Els avanços en les relacions amb Rússia i la Xina ens han demostrat que hauríem de retallar les dependències estratègiques. El model actual basat en cadenes de valor globals ha demostrat no sols ser insostenible per al planeta i la cohesió social, sinó també amb vista a garantir el subministrament de béns clau i estratègics. El comerç i la inversió han de centrar-se en la sostenibilitat mediambiental i social, així com en la seguretat del subministrament enfront dels riscos geopolítics.

Què hem aconseguit?

- La Comissió Europea ha finalment proposat una legislació per a erradicar el treball forçat en les cadenes de valor.
- Hem lluitat amb èxit contra acords comercials i d'inversió insostenibles i injustos (per exemple, la sortida del Tractat sobre la Carta de l'Energia per part de la UE, la conclusió de l'Acord General d'Inversions amb la Xina (CAI) ha estat bloquejada, bloquejant la ratificació de l'acord UE-Mercosur en la seva forma actual).
- S'ha acordat una nova política de la UE en què els acords comercials comptaran amb capítols aplicables en matèria de comerç i desenvolupament sostenible.
- El comerç de programari espia amb règims autoritaris s'ha restringit en el Reglament d'ús dual.
- Liderem els esforços per exposar i fer retrocedir la influència estrangera indeguda en les institucions de la UE, en particular el PE, molt abans del QatarGate i MorrocoGate.
- Liderem crides a un règim de sancions a escala de la UE dirigit a persones responsables de la gran corrupció fora de la UE.

Què proposem?

- **Alinear plenament el comerç amb la protecció mediambiental i climàtica** (en particular, l'Acord de París i l'EGD), així com els drets humans i les normes socials.
- Objectius vinculants per a la **reducció de l'ús de recursos**.

- **Prohibir les inversions en combustibles fòssils** i altres activitats nocives.
- **Un nou model per als tractats bilaterals d'inversió** de la UE.
- Promoure **una nova estratègia amb una millor combinació dels diferents nivells d'acció**: acords comercials bilaterals i regionals, mesures autònomes, política específica per a cada sector, iniciatives de la UE, acords multilaterals i cooperació comercial global.
- **Un comerç centrat en el desenvolupament sostenible**, una millor protecció dels drets humans i unes normes de competència més justes.
- Defensar **un entorn multilateral estable**.
- Dissenyar **una política d'inversió enfocada a incentivar inversions sostenibles**, no a donar drets especials als inversors estrangers.
- **Evitar les relacions d'explotació neocolonials** amb els països productors del Sud Global.
- Transformar el comerç com a part d'una estratègia més àmplia sobre l'aplicació de l'Acord de París i el FEAG.
- Implicar la societat civil en les negociacions de l'acord de lliure comerç i en les diferents etapes de la seva implementació.

6.5 Seguretat europea

Des de la seva fundació, la Unió Europea ha estat un projecte de pau i en pro dels drets humans al món. Qualsevol aproximació al model de seguretat ha de contribuir a enfortir la promoció d'aquests dos pilars. La política de seguretat europea ha de tenir com a objectiu últim el foment de la pau i l'estabilitat internacional, tot apostant per la prevenció de conflictes.

La resposta europea davant dels conflictes ha de ser la de prioritzar la prevenció civil de conflictes, la construcció de la pau, la mediació i la reconciliació. La Unió Europea ha de defensar un model de seguretat humana, posant a les persones, els seus drets i llibertats, al centre. S'ha d'entendre la seguretat com un concepte ampli, el qual apel·li a les amenaces a la vida humana, als drets i llibertats i a la democràcia, podent actuar de forma ràpida i efectiva per protegir les persones dins i fora de la Unió Europea. En aquest sentit, la Unió Europea ha de ser capaç de donar assistència als països del seu entorn més immediat que així ho necessitin per tal de protegir la pau i la seguretat internacionals.

Sota aquesta perspectiva, la guerra extensiva i convencional que ha esclatat des del febrer de 2022 a Ucraïna, com a conseqüència de la invasió russa, ha tingut conseqüències dramàtiques no només en l'àmbit de la seguretat militar, sinó també en la cadena de subministrament, en la inflació i en la sobirania alimentària. És per això, que reafirmem la nostra aposta en matèria de seguretat humana, perquè avui les amenaces s'han d'afrontar des d'una òptica

multidimensional. En aquest sentit, hem treballat intensament en aquesta qüestió i hem desenvolupat el nostre propi enfocament molt actiu, progressista i radicalment proeuropeu. Tenim una llarga història en la defensa de la prohibició de les exportacions d'armes, la seguretat civil i el desarmament nuclear (que és més important que mai), però també, més recentment, en el mercat de la seguretat i la contractació conjunta. També durant la guerra de Rússia contra Ucraïna, hem demostrat que podem adaptar-nos i oferir solucions, mantenint-nos fidels als nostres valors fonamentals.

Amb l'auge dels autoritarismes expansius (Rússia) i amb retòrica expansiva (Xina) cal que Europa prengui més responsabilitat en matèria de seguretat i defensa, atès que els Estats Units pivoten vers la regió de l'Indo-Pacífic.

Una política de seguretat i defensa de la UE sòlida hauria de servir tant a les necessitats de seguretat de la ciutadania de la UE, com a les poblacions locals a l'estranger, així com a nivell governamental i institucional: la Unió, els seus Estats membres i els països socis.

Què hem aconseguit?

- Hem obtingut la majoria parlamentària en un informe sobre les exportacions d'armes, que demanava que la UE supervisi i apliqui els criteris d'exportacions d'armes.
- Vam aconseguir incloure dins d'un informe de posicionament del Parlament Europeu el nexa entre seguretat/defensa i clima, idees que es reflecteixen en la nova proposta de la Comissió.
- Hem aconseguit situar la qüestió de la política exterior feminista en el primer pla de l'agenda política de la UE. Les nostres demandes i recomanacions s'han integrat en gran manera en el GAP III, que es va publicar poc després de l'informe AFET/FEMM sobre la igualtat de gènere i la política exterior de la UE.

Què proposem?

- **La UE ha de contribuir al manteniment de la pau i la seguretat internacional** augmentant les capacitats de prevenció de conflictes. La defensa i la seva despesa s'ha d'ajustar als riscos i amenaces reals, sense caure en un discurs bel·licista que provoqui una escalada constant entre països i l'augment de la inestabilitat existent.
- **Una estratègia europea de seguretat humana.** El concepte obsolet de "seguretat nacional" ha d'obrir pas al nou concepte de seguretat humana on els riscos i amenaces siguin compartits de manera eficaç i eficient entre els estats membres amb ple respecte dels drets fonamentals i amb una òptica ampla que incorpori altres amenaces com el canvi climàtic, pandèmies o desastres naturals.
- **Una Política de Seguretat i Defensa Comunes**, que comporti una cooperació real en matèria de seguretat a través de la UE. Abans d'invertir més recursos en defensa, cal començar per compartir de manera més eficaç els recursos actuals, evitant duplicitats i acabant amb les ineficiències de molts dels actuals exèrcits nacionals.

- **Prohibir la venda d'armes a països no democràtics**, que no respectin els drets humans, amb règims autoritaris o amb intencions expansionistes i sancionar els estats membres que no respectin la posició comuna sobre el control a l'exportació d'armes.
- Mecanismes per **evitar que l'armament de la UE vagi a parar a països autocràtics** que violen els drets humans. La UE només hauria d'exportar armament a països democràtics.
- Un enfocament creïble i pragmàtic del **desarmament nuclear**.
- **Suport a les unitats multinacionals** permanents a nivell de la UE.
- Supervisió parlamentària completa del sector industrial de defensa i del finançament de la UE amb finalitats de defensa. També de les unitats multinacionals sota comandament UE que es volen activar.
- Donar suport a aquelles polítiques destinades a evitar duplicitats i ineficiència entre els exèrcits dels estats membres.

6.6 Cooperació amb el sud global

Històricament, des d'Esquerra hem estat fermes defensors de treballar amb el Sud Global, d'una igualtat de condicions i d'un multilateralisme eficaç, sent molt actius a Amèrica Llatina especialment i en temes de desenvolupament. El Sud Global serà cada vegada més rellevant en la construcció d'aliances, la qual cosa ja és evident en les nostres relacions amb Rússia i la Xina ara. Aquests països són socis importants per a la transició digital i verda i poden ser aliats estratègics i afins en fòrums multilaterals. Si volem tenir impacte en el món, hem d'involucrar-nos més amb aquests països, sense una doble moral, i també estar disposats a aprendre d'ells. I hem de reformar el sistema multilateral per a reflectir-lo.

La cooperació significa menys confrontació i conflicte. Estem garantint la pau per als nostres ciutadans, però també donant suport a l'augment de la seguretat i la prosperitat per a les persones de tot el món.

Aquests països seran clau pel que fa al comerç, les indústries extractives, els recursos energètics, la biodiversitat, el canvi climàtic i totes les decisions que es prenguin a nivell internacional. Una major cooperació donarà més seguretat a les empreses que operen al Sud Global. En abordar qüestions d'arrel i invertir en el desenvolupament d'altres països, la UE es beneficia financeraament a llarg termini.

Què hem aconseguit?

- En algunes regions del Sud Global, se'ns considera el **soci de referència en el Parlament Europeu per a la societat civil**, els defensors dels drets i els activistes (per exemple, Amèrica Llatina).
- **Prohibir de manera completa i immediata totes les exportacions de substàncies químiques perilloses** actives i pesticides i posar fi a aquest comerç il·legal i perillós, d'acord amb l'Estratègia de Sostenibilitat de la Comissió en matèria de substàncies químiques.
- **La Diligència Deguda de les Empreses**, inclosa la forestal, amb vista a fomentar un comportament empresarial sostenible i responsable en totes les cadenes de valor mundials i garantir que els productes que causen la desforestació no es vinguin a la UE.
- **Reconeixement de "l'ecocidi"** dins de la Directiva de la UE sobre protecció del medi ambient a través del dret penal.

Què proposem?

- **Associacions estratègiques** de forma igualitària i transparent amb països del Sud Global.
- **Aturar les polítiques i accions explotadores o extractives** dels recursos d'aquests països.
- Estratègia de la UE per a una **reforma del multilateralisme**.
- La plena aplicació de la **coherència de les polítiques per al desenvolupament**.
- **Restitució del saqueig d'artefactes culturals** de l'època colonial i reparació per crims colonials.
- La política de bioeconomia de la UE i la **diplomàcia de les matèries primeres** seran coherents amb els compromisos del canvi climàtic i no perjudicaran els països en desenvolupament.
- Un enfocament basat en els **drets humans i ambientals en la mineria**.
- Garantir que les estratègies d'inversió privada de la UE aplicades als països en desenvolupament siguin respectuoses amb les **normes internacionals en matèria de drets socials i humans** i estiguin plenament d'acord amb els compromisos internacionals en matèria de canvi climàtic i biodiversitat i no posin en perill l'accés a serveis essencials per a tots.
- Una política de desenvolupament que respongui a la **igualtat de gènere**.
- **Millorar els aspectes de sostenibilitat i drets humans** de les polítiques de la UE cap al Sud Global: per exemple, contrarestar l'impacte social i ambiental negatiu de les indústries extractives, lluitar contra la violació dels drets humans de les comunitats indígenes i locals, donar suport a la sobirania alimentària, abordar la pèrdua de biodiversitat.
- Demanar a la UE que persegueixi la **justícia mundial en accions** i no sols paraules, com una obligació ètica, sinó també una necessitat geopolítica.
- Demanar **accions més estratègiques sobre el futur del multilateralisme** i el paper de la UE en aquest, inclosa la seva eficàcia, abordant en particular la qüestió de la representació dels països del Sud Global.

- Millorar l'escrutini de la **inversió de la UE al Sud Global** (en termes de diligència deguda), com a través de la Global Gateway i l'instrument Global Europe, alhora que es posa l'accent en la necessitat d'abordar primer les necessitats de desenvolupament i no prioritzar els interessos de la UE a través d'aquestes inversions.
- Garantir que els nostres **projectes de cooperació satisfacin les diferències entre les zones urbanes i rurals**. Per tant, hem de (re)pensar i adaptar aquests projectes a la multitud de realitats dels territoris, per desenvolupar les perifèries i no només beneficiar als grans centres urbans.
- Continuem demanant a la UE que **garanteixi la plena transparència en la gestió dels seus fons** per a garantir que aquests fons no s'utilitzin en xarxes de corrupció (o per a alimentar-los), sinó al contrari, per a promoure una cultura de transparència i responsabilitat
- Continuem la nostra crida a incloure de manera transversal **la promoció i la protecció dels drets humans** en tots els projectes de la UE.
- Reforçar les nostres **relacions amb moviments i governs del Sud Global** amb idees afins (com Colòmbia, Xile, Brasil...). Continuem reclamant la correcta implementació de la coherència de polítiques per al desenvolupament.
- Garantir una política de **desenvolupament amb perspectiva de gènere** i que abordi les qüestions d'igualtat de gènere, identitat i expressió de gènere i violència masclista al Sud Global.
- Donar suport a una **associació humanista UE-Àfrica**, ancorada en lluites anticolonials i disposada a fer costat a la població local i a la societat civil en la seva crida a una millor governança, pau i respecte dels recursos naturals i el medi ambient.
- Habilitar una **revisió profunda, completa i inclusiva del llegat colonial** d'Europa i garantir la reparació i la responsabilitat.